

אור האכל חלקי עינות
ולאמר חנות יה וזה
מי חסדו שם באגדות
עם אברהם ויתגור

חס נעלה וידרך עקב
שם נפאך דוס וחול לאה
דמיון חסדו חסדו נכל
חוסק להדפן סוד האכל

עת תבוא חל הקן אל
אך חס עין נזרת בלב
בו רמזה כל חסד דוס
עוד עין חור האכל

לאן אכל כפי חסדו וזכה
כר דעת האכל סודו
קדוש יה בשם כל וחק
אמו עק לחסדו ועת

החלץ סג יהיה חק
סר אסדס יחזק עק
במח שנה חל נע כח
חכס דוד ויהוה עק

בהיות המלכה המשיית קצרה יחד — והוא
 הענין האלהי העליון יתעצב באיחודו האלהי
 ויכריז ורוח חיות רוח גדול יחד — ללבוש עין כחיות
 התחיית עליו כל האחד ויחזק אחדים אלה — וידברם
 ויבאו לתנוף אחד דרכו וכפי מה שדחקו השבע הדור
 הנכבד דחקו מחשבת להשפיע ונאמרו על — ואל
 וכפי מה שקצר שכלי יהיה קוצר שפע באיחוד
 וכפי מה שדחק וידבר שכלי יהיה דוחב שפע
 באיחוד כלומר כדורו להשפיע על — ואל
 כפי הענין אשר מרבו מרע ומרע ויחזק חסד
 יתעצב יתעצב חסד לא יתכן שישפיע רב וחסד רב יתעצב
 חסד לא יתכן שישפיע חסד ואם לא יתעצב חסד
 ויתעצב לא יתכן שישפיע ויחזק דבר כי חסד יתכן חסד
 לולת אשר לא יתעצב חסד וכפי דיוח חסד העליון
 עין השפע הנכבד העליון לענין שפע חסד כלומר
 שכל מה שדחה לו השפע יתעצב יתעצב חסד — ואל

כִּי לֹא אֵלֶיךָ זִכְרוֹת הַמִּלֻּחִים הַנּוֹכְרִים כִּי אִם לִפְנֵי
הַיְכָלֶךָ לִפְנֵי הַרְצֵק כִּי שְׂמִי שִׂכּוֹל לַדַּעַשׁ אֲנִי
רַבִּים וְאֵל לֹא יִשְׁכְּנוּ רִצּוֹנוֹ וְחִפְּלוֹ לַהֲשִׁיר עֲמֻו עֲשֵׂה
חַיִּים אֶת יִקְרָר כִּדּוֹ מִיָּד לַדִּיטִיב לַעֲמֻו וּמִחֻוּוֹ
כֹּל שֶׁן אֵל לֹא יִטִּיב לְוִלְדּוֹ וְעַלּוֹ אִוִּיר שְׁלִיחָה בְּחֻמְרוֹ
וְלֹא יִשְׁלַטּוּ הָאֱלֹהִים לְחֻכּוֹ מִחֻמּוֹ כִּי אִישׁ נִבְרָא יִחְסֹלּוּ
הֵל שִׁיעֲשֻׁבוּ הָאֵם עַל כֶּבֶד כְּעֹבֵד הַיּוֹד עִינּו עֲרֵה
בְּטוֹבֵת הָאֱלֹהִים וְאֵלֶּה הַשְׁמַע הַנּוֹכְרִים בְּהַחֲזֹן דְּוִחֵק
לְהַחֲזֹן כֹּחַ מִחֻמְרוֹ לַעֲשֵׂה אִם לֹא יִמְנַע מִיָּדָה
מִוִּנְעִים שְׁמִיִּים אִו חִצּוֹנִים גַּם יִתְקַן וְיִשְׁקַל לְדִת
וְיִשְׁרָר קֹבֵל וּמִכֶּסֶם הַשְׁמַע מִכֶּסֶם לֹדִי עֲשֵׂה
רַבִּים יִכְעַל וְיִשְׁקַל מִהַעֲשֵׂה הָאֵם כִּי וְיִחְסֹלּוּ כִי
הַקּוֹדִיּוֹת לְקַבֵּל הַשְׁמַע הַדּוֹחַ נֶגֶד יִתְקַן שִׁיחָה אֲעֵל
הַשְׁמַע הַשְׁמַע מִחֻמְרוֹ אִם לֹא קִדְמוֹ לֹא וְיִכְרֹת
לְהַחֲזֹן עֲשֵׂה לַעֲשֵׂה הָאֵם הַהַעֲרֵה אֲנִי שִׁיחָה כֹּלֵל
וְיִתְקַן כִּיטִיּוֹת מִוִּנְעִיּוֹת אִו מִוִּנְעִיּוֹת לְהַקְדִּימִים לִפְנֵי

המועלות עד ארמונה המועלת אכנה כמשכן
חוק ונד ביד כפר חורב הקברות עם הכחות המועלות
טו אחזק הנער מנעם שהם הקדמות למנוחה
המועלות חכמה ארמונים קדש הם ומנוחה המכל
ועונה אדם אין מנעם המנוחה אין מכל אחר שלח
ימנה המכל ומכל לשכן עליו לא יסכן כלל ויחזק
שכן לעם המכל צריך ולא הכרח לשכן במידות
המכל אינו נקו ולא כח בנעם עם אין לו בעצמו ידיו
בשכנו על מקום רחוק קדש אחריו ומכל יתקטטט
אחר שכן עליו ואחר ארמונה כלל קדש בדיוק האור
האור עם קבית המכל ארמונה לבת קבית חלו חור
האור הוא נקרא חלל ובהנע אליו קראו מאיר
והכל חלו יחד מה שבת חכמה שכן עליו יד אור
והאור אינו נעם וארמונה ארמונה כח בנעם המכל
אינו כח דבר בנעם דבית ועל כן נקראו אור המכל
מהבית שוב הבית חלל וחזק כבתחלה וארמונה כח

[illegible]

והנה העדות אל זק לעשות כן ^{הקטן} שני חברים —
מאוקי החסות חסל חסד בכ חסית אר צד.
פקלסוק אר הקר כוכ אלסם מאר וקס קדים אר
חמשת ואס ר ארסם חמסל ור עק הנבן יל
וזה כי כדית עס יחיס חשגס סקו חזנ לבדוב
לסם בקעיה הקדוה כוללית חשגן ידיעת קסם הנסד
וקנורא וידוב ארסר אוקס ארסר אחת הסרית עמי
לסר אר שאלס סדנן כי חזון והחוקוס והסדן היו כוק
כעגל למעט אכל חקן צבורת האמת עלסם נעדרת
החוננים והסרלס לקלס חסס בעזרת הנד
ואנ יודע סוד החבור יועל לסם מאר ולרומיס —
לסם כחיותס סומדים חסות קסס קוק ער שיכיס חס
ססרלס אל קסנר קסל חסעל אר קסנר קי
חכיק גס קן לר קנלס קד כר חסו וסס חשג —
חונס חזו החעל קעלסוק חס וסלס קס יועלס כסד
קסר גס קן חעלס ססס ססל וסלס קסר

החלק הרצטון

כולל חמש חזרות " והם חזרה " וחזרה כולל —

חמשה חלקים מסומנים באותיות חסדיהם

אכלול חמשה עשר " ה" אשר סימנו ה" . כלל

עקב צד כל סדרה " וה" אשר סימנו ב" . כלל

חזרות תעלה הצד " וה" אשר סימנו ה" . כלל

הסדר חזרות התעלה " וה" אשר סימנו ה" . כלל

עם הסדר חזרות " וה" אשר סימנו ה" . כלל

הפסד ע"ן העד הצד " ומפני שהיו ל—

שם זה חלק הרצטון כלל צד סדרה

והחלק השני

כולל חמש חזרות " והם חזרה " וחזרה כולל —

חמשה חלקים מסומנים באותיות חסדיהם

אכלול חמשה עשר " ה" אשר סימנו ה" . כלל

ענין כלל המצות " והב' אשר קיומו " כלל
ויהיו תעלות המצות " והב' אשר קיומו " כלל
הכרחי חכמות תעלות " והב' אשר קיומו " כלל
משם הקבוצה בכלל " והב' אשר קיומו " כלל
ענין הכבוד העדיד המצות " וענין שחוקי לקבוצה
סס זה חלק האג' בכלל " כולל המצות

והחלק השלישי

כולל
כולל שתי חזרות " והס' כל " וחזרה כולל
שני חלקים מסוימים בחזרות כן " והס' חכלל
שני ענינים " חכלל " אשר קיומו " כלל סתם
המצות " והב' אשר קיומו " כלל סתם חלק
היוסדר אסמס " ועל כן חזר לקבוצה סס זה חלק
האג' בכלל " סתם חלק חלק

והחלק הרביעי

ענין הסעלות " והב' אשר קיימנו " כלול
 דרכי החלוקה " ועל זה ראוי שיקרא שם זה חלק
 החיים. ^{שם הדבור}

והחלק הששי

כולל את חזונו " והם ש"ך " וחזונו כוללים—
 שני חלקים וסודות בחזונו ח"ל " ובהם חלול
 שני ענינים " ח"ל " אשר קיימנו ח"ל " כלול חזונו
 השם החזונו " והב' אשר קיימנו ח"ל " כלול ענין
 הוראתם " ולפיכך קראו שם זה חלק הששי ייחוד

השם

והחלק השביעי

כולל ארבע חזונו " והם הש"ך " וחזונו כוללים—
 ארבעה חלקים וסודות בחזונו ע"ה " ובהם
 חלול ארבעה ענינים " ח"ל " אשר קיימנו ח"ל " כלול

עירקו חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל

והחלק השמיני

כלל של חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל
 חזרות חזרות " והב' אשר סימנו " כלל

והחלק התשיעי

כולל ארבע חומות " והם יהיה " וחותם כוללם —

ארבעה חלקים מקומות בחומות צדיק " ובהם —

כולל ארבעה עשר " ה" אשר סימנו " —

כולל קשר החיות העליונות והדתות נאות —

וה" אשר סימנו " יכלול סמות האמות שבהם —

קשרים וחומות " וה" אשר סימנו " יכלול —

חיכות הקשר והחית " וה" אשר סימנו " —

כולל העשרת הקשרים והחית " וקרא שם זה החלק —

והחלק העשירי

כולל חמש חומות " והם יהיה " וחותם כוללם —

חמשה חלקים מקומות בחומות לבדן " ובהם —

כולל חמשה עשר " ה" אשר סימנו " יכלול —

השנה הכל " וה" אשר סימנו " יכלול צו —

השנה " וה" אשר סימנו " יכלול חקר דבורי עש —

הנביאים כלה " וה" אשר סימנו " יכלול הקשר —

" מכלל ארבעה חומות "

אשר בין המצבים והחובות " וה' " אשר

סימנה " כלל צור הכרח רדאכע חוכר

לכד ולחם " וה' רחמי סקרא שם " ויד

החלק העשירי שדור התכלת האחרון ציור

הנבואה " ואחר שמהל

העשרה חלקים לבי כדוידהם

כלל שחיתת בקדר שוק יחד " ואחר הכ

ה' " צדד טרצות " וה' " כולל חצות " וה'

סוד לשון הקדש " וה' " סוד חזקות דיצריד

וה' " שגשג הדבור " וה' " יחוד השם " וה'

הסך החזקות " וה' " סוד חבטת השם " וה'

סוד איסור וה' " וה' " צורת הנבואה

ואחר שזכרנו בכלל נאזכר לבטא כפרט כל

חלק וחלק כפי מה שזכרנו מתכונת באשר הש

קצוד יד שכלנו אחרי היותנו בנחמים בכח העליון

החשוד דעתנו למדת ואם לא היינו ראויים לכך

החלק הא

סימן אורחיו

אברהם .. אברהם

חמשה " וענינו חמשה " וקצת " אברהם
חלק " ענין " סימן " כולל בד כל סנה
החלק הדרגות כל חמשה

לכבודו היו שלו ירון בד כן יאמנו ידנח הרב
לבוז כפרות לגשך שעל זה רחוק שלוח הרב
באחריו כקולת חוסר עומן בו יסול וסורן גר
יאמנו עמ " וחסר שזה החבר כולל ענינים וריב
חבר ומוחממו קצת בדורנו זה קהילתו בו בענין
בד הפרעות אשר בימים הקדמונים נבטלו בידם
רבים מן המאכלים כמו שיעד להם דניאל באחריו
בקאו להעמיד חזון ונבטלו וזהו מן המאכלים כאלו
ועק טעם לשר באחריו לבדו ולבן וכל העומד לזה
על שם כי באחריות קיימים יאמנו רבים וזהו קדעת
חסר שזה ידמה ביעד קדע יאמנו לבק אור דבר

וְלֹא יִחַזְקוּ וַיִּדְוַע שְׂמֵרָתָם הַסְרִינִים חָשַׁע חֲזָז
 הַמִּצְנֵס חֲלָבָךְ בָּאֵם כִּכְתָּבוֹ חָבֵל הַסְכִּימוֹ שִׁכְרָכוֹ
 חֲתָמָשׁ בָּאֵם מִזְקָא כִכְתָּבוֹ וְכֹחַ דִּיעָה כִכְסִיּוֹ
 וְחֵטְא הַסְרִינִים בְּדַעְתָּם פֶּדֶר הָאֵם הָיוּ פֹדְרִים גְּדִיר
 הַתּוֹרָה וְהַיִּצְוֹת וְהָיוּ חֹכְמִידִים הַחֲמוּנָה כִּסְרֵי חֲנֻנִין
 לְדַעַת שְׂחִירוֹנָה הַחֲמוּנִית הִיטָה הֶסֶךְ חֲמִשָּׁכִי כִכְסִי
 הַשְׂקָרִית וְחֵד חֲיוֹנִם הִדַּע וְזֶה שְׂחִידִים הַחֲמוּנִין
 דְּכִי חֲחֵד וְחֵין כִּידֵי חֲחֻנִּים שֶׁכֵּל לְשִׁקּוֹלָם הַחֲמוּנָה
 הִדִּיחַ חֲחֵד קִבְלָה כִּיחֵי קִטְמוֹת חֲחֵד לֹא הִיט חֲחֵד
 לְהִיטֹת חֲחֵין וְחֵטָה לֹא חֲחֵטֵט שֶׁכֵּל חֲחֵס לֹא
 הִיט חֲחֵבֵל שֶׁם חֲמוּנָה הִיט נֶשֶׁחֵד וְחֵייד כִּכְסִי
 בְּחֵייד חֲחֵס חֲחֵי עֵם כִּכְזֶה חֲחֵד הַגְּדִיל שֶׁכֵּל שִׁחְקוֹר
 וְחֵייד דַּעַת בְּחֲמוּנָה חֲחֵין וְחֵייד עֵד שִׁחְקוֹר
 לֹבֵל חֲחֵבֵל שֶׁל זֶה נֶשֶׁחֵד חֲחֵי לֹבֵל חֲחֵבֵל וְחֵייד
 יִכֵּן לֹא חֲחֵי וְחֵס הָיוּ חֲחֵי בְּחֲמוּנָה חֲחֵין וְחֵייד
 חֲחֵבֵל לֹא חֲחֵי לֹבֵל חֲחֵי חֲחֵבֵל חֲחֵייד

[illegible]

[illegible]

4
וכפי קעצן קום תנן כח כל חקבל דע חושכל או
חקובל ותר יעו כפי חק שחור והסוד הרשון
חשד תגלה לו יהיוון הקלם חשד ככך לח חחשד
כלכ חשד לכח לשחור לח גל וכעשות כן תרנן
לב חס חוקו ותחנן חח דרכי קס ית חשד מוחן
לחם לבב חשד ויחביע לבב ח רנן כלח חחביע
לבב ח חירנונו כחשד ירע כפי חק שקכיר כו
והשתדל בעצן זה לטת לח כחכיו וכפרי מעל לח
וחס יעו חכך דנדים חחיים חשד פרצת חגדר חגלו
ריון חחך עדר חח שפרצת ש שחפך כוועט חח
חשד חיה כו חחלה ועמ חחכולה ש חשד לח
יגש כן ולח שח כוועך באום פנס וכח חקדר
גדר פרצת חלק כ עק כ
סיון כ כולל חחח חשלת חגדר
כל דבר שחח חחון חלו ערך שחח חח
חחלת קטע חחחחח חחח לח חחון לח חחחח

פועלת בלתי האומה שענין האגודה חזרה על
כוונה ורצון ובחירה וחי. אפועל פועלה בלתי האגודה
הקרה פועלת חקרית עד שאכילו חס כח לפעול
פועלה הכרחית חלל הטבע שאין לו עשה אדם
כוונה ויתכן שחס היה אפשר אצלו בלתי היה שחיה
בכך ולא היה פועל חזקה לעולם כחזק לבעל שכל
שהוא אצלו קצת חסב שהוא לו חסד חיותו בעל
חיים לא חסד חיות בעל שכל או היצחק בדיחא פו
זה שהחוקר החזק שחיה לו הכרחית לקיים בדי
חיי וזין אחד קנה גם לה הפעל עדין שיכון
אלו קצת כוונה חסודמת עם הכרח הטבע
והיה שיכון לחסוד החזק החושעל חסד חין הטבע
חכמיהו לחסוד החזק החזק חסל דכרח הטבע
שחיה חסד חיות הוא שיהיה כחן לבד חסד
שאכילו הטבע חסל החזק החושעל ופעל כו
בדמות כוונה ופעל שחיה בעל כוונה וחי חסל

בחיותה הצורה בעצמה החוץ החוץ אבל שכל
 החוץ כנגד פעלתו שכותה החוכמה ארד העצם
 היותו לאחד טבעי היותו מדרג וכן כפי חזונו
 ולאחר חזן המון היותו חוץ כללית הדיבור
 וההפך ואם חיי שחזן כותה להוודא הדברים בקדש
 המושל וההפך הדברים חכמה הדיבור כל שכן
 שאין לניי שהתועלת כלל שלו שיכון לדוער
 לעצמו כפעלתו ואם עשה כן חזן תהיה פעלתו
 פעלת בעל של וכל מה שהיה האכל הדיבור
 יותר שלם כפי החוכמה אל התועלת תהיה התועלת
 יותר גדולה לפי ששנה וכל שכן שהיה יותר חזקה
 ולמה חס האדם קצת מהכוחה האכלת האלמות
 עם כוחו שאין יגיע אל החוכמה חזות הדיבור
 והם נודע לכל האכל של שהתועלת החוש
 לו שהיה צד שרץ נשרץ היא חזרה עצמא חסל
 חזן חזן האכאיים ואם חזן היה קל שיגדלו

כורבים וקח גדי שם חקות מעשלת יותר חזק
ויותר נכס ואם גרד הסדן מושל לחד ולרבים
בנכים או במחון כל שם אס צר רדסרן מושל
לחד ולרבים במושעת הנפשות ועל כן כל מי
שהוא מנהיג חזקה או חלק מחלקיה או מדינות
הרבה בחיות חסון כבעולותיו לבדד חגש דודיו
והיחזקן הקמות ועוד פירות כדלגור סרנות הדוד
ומושל סודיו מושלת אל מושלת עד שיגיע אל
המעלה ייחזק החסון לעם וחם אל תועלת חיותם
אלים וסקרים וכדאס בצפס וחם אל תועלת
החיות כוחלם חסות החכמה לדי חיי הנבטור
הנחיים הנה זה האיש בשמות כן הנבע קוץ וכל
האומנם לרסיו והנמשכים אחריו אל תכלה
התכלות מעשלת שם חמות כל תועלת בכל
קוץ טוב מהכרח זאת התועלת היא שהנבע אל חיה
שהיה בעבורה יצירת האדם בשלם האכל וחם כן

והיות התועלת האחרונה שכל התועלות והנפגות
שבהן היא השגת החיים האחרונים הנצחיים שכוונת
כל התועלות האלו והאמצעים היותר קרובים להגיע
אל זאת האחרונה הנפגות ואם הגיע נשלמה הכוונה
העליונה שהיא לאו נעדרה הכוונה והיתה לבטלה
ויהיה שום תועלת אחרונה בכלל החיצונית
והפנימית מביאות האדם מוכון ומיד להוציא
לבעל ואם תקצר או תחסר מהחיצונית של
אלה זה הדין הראוי אליו המזה הנפגות הנה יתכן
שיגיע אלה זה האחר ועל זה נאמר חזק כד. ש. ש. ש.
זה ואלה חסרונם של זה ואם כן מה המוכון התבאר
מהות התועלת האחרונה קרובה לקצת איש חזק
חלק ג' ענין ג' סימן ד' כולל הסדר
מביאות התועלת
אין ספק שאחר שהמוכון הראשון כוון אל מציאות
התועלת באשר פעלו התועלת היא הכרחית ומחויבת

שתמנח . ואם מציאותה לחלק קטן מחלקי הקדש
מבטלת רק במדבנות היא יותר נבדלת אצל העם
החכם . מן שהיה הכרח שימנעו איש . הקדש
ואע"פ שהיה אפשר שימנעו או העומדים או זולתם
עוד מנמנעו קנה אחר המנמנע . איננו עלהם . שהם
וחו"צ המציאות בבחינת סתם ואפשרי המציאות
בבחינת עצום . ואשר היו סתם הראשונה להוצאתם
היה אשר כונן אל תכליתם ותייר חקות תושלתם לפי
עצמותם ושחיקו אפשר בתחלת מציאותם וחחוייב
והכרחי . בפיט בעבור שהמנמנע וזה כלו הוא לדעת
מחמיצ קיות מציאות כל איש חביר מחמצי . או
הל שמי שכוון להמנמנע כוון . לדבר יח מציאות
תושלת מחייבו להמנמנע לבניו או עמו או אחריו
אל בעת הסדרו מהעלם השכל מן שהם רוחים
שכוון להמנמנע לו ערכו ותושלתו בעלם הזה .
וגם לדעת מחמיצ קיות כל זה בעצמם כשריחם

הרגש וחייהם שלם לתודות שם המקון דומה לתקון
המקון וחייהם שחן עם כוונה נכח עליונותו וחקר לבו
מיד להקשות עליהם טוה שבותם כי בלשונם רחוקה
מכוונתם ואומנם הם לא היה בעבור הסרה מציאות
התועלת לא היה שם דבר חתקיים כמו שכתבתי
שהיוון הכרחי לשבע כל טון חס לא היה בו תועלת
הכרחית לקיומו לא היה עיניו ואומנם חמשת החושים
הכוללים הם החייה הם להיגשלותו ויש מהם
הסריים לעורר שלא יתקיים כלעם זמן אחד ויש
והם חושיהם כלת הסריים וההכרחיים הם השנים
הקדומים אל חייו אחד והם הטעם והחוש והחושיהם
הם השלשה הם רוחניים יותר והקדמונים והם הרצות
והשמע והריח וזה שאם לא יראה אדם יתכן שיחיה
וכן אם לא ישמע או לא יריח כי הנשימה שבאף אינה
קריח אבל הנשימה ששם החיים תלויים אינה חסלה
החושים והעש התודות שאע"פ שאינו מריח הוא חושם

והם לא יגשם בדעקטון ימות אכל הם לא יריח כל
יחי יחי לא ימות בעבור זה כי עטן הריח הריח
שיריח ריח טוב און ריח רע און ביטות וקנשיחיד
הם כן דבר אחר תיעה הריח אכל הם לא ימנעם כל
הימו אונחרים גם כן שיחיה כל מעש אחר שהחכיל
תינו קטעים אכל חכמ שחמו רוחים וי שלם יטעם
לו האוכל שלא תתעורר תחיות לאכול ולא יוכל להעבד
חזונו כושטו והם יעבדנו יקחנו כי אסטווחותו לא
תכלנו ויהיה זה הדבר סבת חיות על כן ע
שהטעם השוקק עם החיון וכמו שהחיון קשרי לחיותו
כן הטעם קשרי לחיותו וכמו כן עמוד בהרג
המאוש לא שידוע שחי שחיו חושש בשרו ודחיו
חיים והם הם חשן החיים חיים זה כל שכן
שאר תנן שהיא חיה וחי בהיות הבשר והדם חיים
כל שכן אחר חיותם והם כן העה קשרי חיות קטע
קשרי חיות קשרי חיות וכן קטע חיים

חלקו ענין ד' סימן ה'
כולל טעם הקדמה החושב
בעבור שהתעלה הדת לבי כוונת החומצין
את מעל המעלות כמו שזכרנו ידוע כי הקדמה
היא הטעם בעצמו אבל עם טוב עין יתבאר הטעם
אולי הקדמה וזה כי הקדמה אם היא אפשר להשיג
היתה חיצונית לבטלה ואם היא חסר כלל חושב
לא היה חיצוניתו בעל הפעל בכונה ודען אבל טעם
הקדמה הוא שראוי לבקש חכמה חסד הדבר הטעם
הדתי סתומה הדבר הטעם ועצת זה הטעם
היא חכלל דרכי סודי חסדית וסודות החומציות
ושמע ענינו כלל דע כי הטעם בזה החוק
אל סבה וחי שכלל שהחומציות החומציות בבחינת
עצמו ית שמו הוא סבה ראשונה לכל החומציות
כבר שכלל של הדברים שלהם סבות הדתיות
כי החומציות עומד חסד לבנה עד תבע חסדית

הרשונה אל מנצח אחד שינו כבת לברי יסוף תכלי
למסות כלם ויהיה כלום שבין המסות הרשונה אשר
אין לה מסות ובין המנצח אשר אינו סביר סביר
והקובצות כלום עליות ועלולם בהסרה יחכבה
הרשונה היא החלטה ית שמו והקבוצת החסרון שהיה
העלול אשר אינו עלה לולת הוה שכל הדם
המנצח לו בטעם שלם אשר אין אחריו דבר זולתו
וידועה זה לבד הסופר העליון אשר אין עליו סוף
והוא העצם הוא הנשם לבד שתי הדעות ולפיין המינים
אשר אין אחריו חיון והוא דמי המדבר או חומר
הדמיון שדדיו חומר וזה לבד שתי הדעות הידועות
ומה כלום שבין שתי הקצוות הוה סוף ומין בערך
מעלה ומטה וזה ידוע לוי שידע מעט הבין
הדבור הפלסופי והבין מה שחזן לו דבר בכל
המציאות בלתי טעם ואף יתכן שם זה להיות דמיון
והיחיד בלתי טעם שאחר שלמחזור הפרשנים

וחכמים וביצי הכנסים. ואלה טעם בראויה נס כן
 מה שהם חזקין את האדם כל שכן שיש טעם
 בדברים שהם ציון של עולם כל לעזרה ולמורה
 וכבר כתבו אנשי החכמה בספריהם שכל חכמה
 שחכמה קבוצת למציאות וקם החומר והצורה והטעם
 והתכלית וכאשר כי התכלית היא חכמה הנכונה
 שבהן וכשהם מושא קלל ואם לא הגיעה התכלית
 לא נשלמה כוונת בעל התכלית ואם הגיעה נשלמה
 כוונת ואם כן טעם הכרח המושל והנכונה שיהיה
 להגיע אל חזק שכן אלו בעל התכלית כי יחל
 עשה הדבר ואחר כן חזק לו תועלת ואחר כן ענין
 חזק לו ההכרח לקיומו ואחר כן חזק לו התכלית
 ואם כן התכלית היא סבת ההכרח וההכרח סבת התועלת
 והתועלת סבת חכמות העולם כלומר שלא נמצא דבר
 כל תועלת והכרח חכמות החכמה הביאו להחכמה
 העולם ותועלתו ואשר הוא הכרח לו כדי להגיע אל

תבטל כוונתו שהיה הקב"ה תרצה אטרד וק"ח תחברונו
בעצמה . וזה וקפיק כזה תחזקוס לב כוונתו כו"ד
החטור והעם שפירור חלה הענינים השיו"ד יס
ערך להב"ל ענין הספרים לחותם כפרטתם וערנו
סה כוונתו לקצר ולא להאריך .
חלקה ענין ה' פיון ה' .

ט"ל חסד חסד הנדר כפר זכר"ט סכ"א
נדר ק"ח וכוון חסד נדר וכאשר ק"ח וכוון ח"א
הושלע והתעלה חב"ע באי"ת הנדר ונרד יורדנו
וכוון כר"ח . כן הטק חב"ע כהעדר השל"ט
החכונות . וכאשר תהיה תעלה הנדר נולה יל"ט
עצמות וזכותה או קטנה . תהיה נס"ב השדרית
הושלע תהיה באי"ת לומר חסדות התעלה
וההנהגה לב הנדר והקטנה בערכה .

וזהו שאלתו חזקת ח"ד . חל"ד כר"ח
כפרטתם סודי"ע חל"ד לית כוונתו כר"ד זכ"ר .

[illegible]

[illegible]

והיה הקדש והזקן למוקד אחד והוא בלתי חוזק
 שכל גמר עליו כח הורה השורה שבעה קד ויבש
 והעש חבא חלקו שהם כוס הענף היורכב מחמו
 וכל הדברים הקאים שבעו כגון העצמות והנדיים
 והחלוקה שבע והשער והדומים להם שנים חרשים
 פזיהם הם חרשים אף בזמן שהם דומים כל שכן אחר
 בן יעצבדם עשם חרשים שהתנועה בם קרוב
 ועל כן חלש תנועת הזקנה עם הזקנה ואחר שהיא
 בן וזה עברות יעשה חזקן החלט ואם תאמר יוכר
 למחז כפיו וכלבבו אחר שהעבודות נמצאות בשלשה
 וקויות ראשונות שהם חסד ורחמים והתעלה תנה
 השמע כוונתנו בזה פלג השע ואולם החצו
 אשר יחשוב לקיים ידוע שהם עושבות כלן אחר
 היתה החצו החיונית והיא שם הדבר הרחוק שבו
 דברים ינס העבודות כן עושבות אחר הדבור השע
 וכבר אמרו חכמים אל כל החורה שש כופר בכל הקרה

סג . וכל המוסר בשם מורה בכל התורה כלל
הנה כבר חתה רוחה שכל התורה תלוי בה
הדברים הנמשכים . ואם לא יכיר אדם חיות דבר
הוא הנקרא עץ בכלל וכשרט לא ידע לבשר בו
כלבו . ואם יכיר כזה כפי זה חינו חסדק להלכה
ואע"פ שהיה טוב ורחמנה לבו בעצמו . ואי אפשר
להטות חיות עץ בתלכות השנה . כי אם בהטות
דיעת השם הנכבד והסודי . וחפץ שזו ההנהגה
חיה ראויק לא לכו אלא זקן בחסמה וכחן . חפץ
שיצא בחסמה אמות הדברים על בורין וישג כחן
חולשת עץ וחלק השם הקדוש למסרה לראוי ולמענה
חורג שאינו ראוי . וחפץ שאין כל הדעת שוות נדרו
פרצות ואחרו שדיעת השם צריכה אלתכאים רבים
כדי שלא יחשוב נפס כן היודע את השם שכל פטר
עצמו מכל מה שקדם בחסרה לדיעת השם בחיות
לא לדין לעשות . אבל הראוי הוא לשמוע את השמירות

כ"ו מקיימת זו וזו את זו כדמות העוף והעץ ששניהם
 צריכים זה לזה וכדמות האות עם העמוד כי החיצונית
 לשניהם יחד בזמן אחד נחשב שהאות דומה לעוף והעמוד
 לעץ שהרי העמוד חשב את האות והאות מתנועע
 והחורץ להבין את שניהם דומה לשכל המעיד העוף
 והעץ יחד והנה בשירצה אדם לחקור קלה אחר
 כדירת השם ע"פ שיחידה לעורר הפירות שיהיה
 אם לא היו מופיעים חצות פנימית בשום מקום שכל
 העכש החזק גור שהיו מחדשים אותם ודעתם שהיה
 צד חסד דומה אל ענינת המצוה לא עוד בשכל
 חוש וזה בארץ שכל אלה עם חוש ואחר שיהיה
 כך כל שכן שהחוקק האל לא פרץ שום צד אל
 שיהיה בכל כחו לעיור פנימית במקום הצורך לצי הדור

והזיון

החלק הב

כיחוד אלו כיון
 וזהו חלקו חסד

[illegible]

והטענות והנכסיות שלבך נעדרת ואם למדת תעדר
 הרבה אל תהזק מוכה לעצמך שלבך נעדרת כלומר
 להשיג הרבה לא לדיות בכל כבודיה בעדית אדם
 והקנה קצת היא כמלכת הכחיתות שחן אחריו
 כחיותות והוא הקד מידית שנת קצת שהיה הרחקה חמור
 כמלכת הרחוק והוא שאם תהיה בכל מידית השם
 לעמודי חסד כי ויחל כעב חזן לך שכן לא חמור
 מקובלת ולא מושכלת הנה היא חזקה כחן לא חלוקה
 וחי שחן לא חלוקה חינו אדם וסמוך חס שלך שליו
 חמור מקובלת כלת מושכלת חנה חלוקה כן החזקה
 והקד שחיק יודע אם קבלת חיות או שקד ואם
 היא חמור ואיתה שש חלוקה לב קבלת חנה שש
 את השם בחמור חלוקה חלוקה לא בעש וסמוך שש
 מקדית כן צמולק חקד ואם היא שקד ואיתה שש
 חנה שחן לא חמור חלוקה חמור חמור שש
 בחקד חמור חמור חמור חמור חמור חמור

חבולך · וכמו שאתה חוטב לעמל בעבור עבודתו
 בן חזן שחשוב שחס לא תעבדנו באמת אתה רח"ל
 לעצם על הסך עבודתו אשר אין לו חסן מה ·
 ואם כן אין השלמות העליון החביב יומך שרביע
 חלו בעצן האומה כי אם בצורך חציית השם
 ויחודו והיותו בלתי גוף ובלתי מה בגוף באומה מקובל
 וחושב · ואם האומה הראשונה שלמה שחך כל
 חשך יהיו לשם שמים · ואם היא חסרת חסך כל
 חשך יהיו לשם הסבס · וקודם כל אומות הוא
 שמים · לבי דרך הסלול חזו הראשון על עצמו
 והוא בעצמו עוד על חזו האחרון · ואחרי חזו על
 חזו וחזו על חזו · כלומר זה על עצמו והוא על עצמו
 יהיה · שמו · וכשתשים אותו חלל בוכטחו על שמו
 ויעלה דם · תמצא קודם וס' ועקבה ס' חס · והוא שלם
 ית' שמו וינחדים · וחס ס' חס · יעקב · והוא חס
 ס' חס יעקב · והס' חדות · אחת · וסוד · האחר

כוללת דיעת הגם שהיא חדת הקדמית והטעם כוללת
 ירחת הגם שהיא חדת הסוד והטעם אחר שבת צד
 את הקצוות המכירות באמונה אשר לא נתלו במעשים
 תמיד היות תורה חוצצת בין שניהן חסד שלמות
 תורה חודשך דרך המעשים ההפכים אתך כדס
 ודרך המעשים המנוגדים אשר חק מהם וחסד דיות
 כל המצות עושבות אחר האמונה עליו כן מספר
 שיה לדיעת הגם וסמך זה שיה לעולם וזה זכר
 תורה דור כי בארצנו זה שיה המצאם שפך ובארצנו
 זה זכר המצאם דלנו חכר שפך עם דלנו עליו
 תורה גם יסבר ענין זה שיה והמצאם שפך
 ותחסי ענין זה זכר והמצאם דלנו חכר שפך עליו
 תורה ויסמך וזה דכינו שים כן מן דכנו עב
 וזה ויהי שפך וסמך דכינו חכר כן מן ע ויטאר
 דלנו סמך וזה דכינו ועדו ויטאר יק ויטאר
 וזה שפך חכר סמך וזה חכר וזה חכר

אם יחדם . וזה מקור כנב אביך ענן קדם
לעשות עם יונת כלומר לומר אלא נסחך אס
אבי כי אם לעבוד בו חית קצרה לא לולת זה שיהיה
הם כחם מנות עשה . ואם תעבוד עם לולתו כ
בעם אחר עבד אלהים אחרים . ואם יתקדש
דנה אלהים אחרים . ועל כן ראוי שתעבוד את קדש
מקור א שד . אלא כסב אלהים אחרים . בכל אביך
ביוצת עשה . ואם תשכיל את קדש קדש עבודתך
אלוהי אלהיך יתנועע בכל תנועתך אחר
כונת קדש הוללת קדש הודו וחדת בכל תכליתך
ואם כשעת משך ומתקדש ומחלך ומתקדש . בו
תשוב ולא יעקב קדש סכלו לא יחלך אחריו
מיעשך כי אם ביוקרת או כבודו עבד קדש
ועל זה דיו חנות לא תעשה . ביוקדש יחידת חזקת
אסר לומר אלא תעשה מעשך על פי חכלה
קדש . ואם אחרות נכרת לבא יחד . ידע

ענין כח אדם מתגלגלם חשנה לשנה וחש—דעם—
 גם כלל ימות אברי אדם הם עומס על פי קצתם ה
 האמנים ערוהשין להוציא האברים והעצבים—
 היתהפכים האמתים חשת לעת כדמיון הקנאות—
 קודמות והחורבנות אשר הם כלם הכל ודעת היום
 עכרים לשעתם בעמך בקר וכתלמשים קולך ורחן
 להם אום האחרות בעטת האיש הערטי לא כעש—
 ולא במקרה כי הם רבצקטון מדומה
 וקנה כל החצות שנצטווים עליהם כאלו
 כדמות הקדמות להשנה שחם אין הקדמה אין האצד
 חושלת ואם אין השנה חושלת אין חומה נאלמה
 ואם אין חומה נאלמה אין עבודה קיימת ואם אין
 עבודה קיימת אין צמול נסדע ואם אין צמול נסדע
 לא תלכס העבר חומת כריתת ותחל כח ומי
 שלם חלך כזק לא קנה חזון ואם קנה ולא הכחון חל
 בית לעקט לא יכלאו ואם לא שחקו בקשר חח—

שכננו אם הנני לבך לא יחלנו ואם לא חסלו לא
יחיה בו ואם חסלו הנני חל תכלית כוונתו בו בשחלו
בכחות שיה ובהיותו חסלו וי. כו. כן החזיר
אם עשה אחת מהן ושם החזיר הקדושה לה בטבע
עומד שהסביר הראשונה ואם קיים השנית עדין עמד
לקיים הקדושה לה ועל זה רמזו בחמרים וצוה גרבת
וצוה וכן העבירות זה דרכן כי עבירה גרבת
עבירה. ועל זה רמזו בחמרים כשנן זה בחמרים
שבר מצוה מצוה וסבר עבירה ועבירה. ואם שלא
חמרים למצוה כן מקטנה לעולה כן חזיר
לעולה יתכן שיהיה לו קודם התכלית החזיר ועדי
וידוע שיהיה שיהיה שכלו שחור כל
המצות בכל ילדיו שיהיה לא היה להם חזיר
הוא היה חסדו וחזירם כל שכן בהיות להם חמרים
שם שם. אמר למה טובות מהן לעולם ועל כן
היה להם שם עליון ולא לעולם מהן. ואם חזיר

בדשקך שחקר שעלה אדם אל החעלה העלונה חזון
 והיא התבלות האחרונה שהיא ידועה השם חשדוד
 וזה צורך חזון העתידיתך שצריך אליהם האדם
 כל ימי חייו חפש אהן לא נצטוונו עלהן לשאמר
 אה כה לעמוד במהם כנגד יצר הרע ולהחזיק בה
 יצר הטוב וזהו שלם יסודו מן האדם כל ימי חייו
 שם היצרים העל אדם לא שמוך החצות תהדק
 כועת השם וחול שלט טבע על שכלו שת מן העתים
 ויפחד כל מה שהיוות כל ימי חייו ויעד אתה רוחה
 והשם ית אע"פ שברא את עולמו לפי ששם העדוד
 כשאת ימי צדאית והשלמות לא שבו בלתי האגוד
 אבל שמוך תמיד עדי כן תמיד והחצות אע"פ
 שאתה חננה אל תכלית אחת מן צדך לק לשמוך
 כדון וכלל בהנחה צחית תמיד והשם שם ל
 תצוה תמיד תשם חיה שלמה כן אדם לא יעשה
 החטות תמיד יחלם יצר הרע הטוב ואתה לא תצב

ומה אומרים להודיעך בענין כלל המצות שהם יודיע
 שהם אחת בעל שכל הבין כוונת השם בכל המצות —
 אחר זאת היתה העדות בזה החלק השני —
 לאו כל מה שהם חנוך מאונקד בשני אלה —
 המצות את דומה לבני בני שחנן לפני העלויים —
 אחר שהודיעך זה סוג השלם —
 ענין היה שיעדו להודיעך אחריו ביד החל —
 מעט היות השם הקדוש יכול לשמוע בפניו וברא —
 והוא בענין הדבור והחשבה אחר שהדבור —
 הוא הדבר שבו עבד האדם מזהר בעל —
 פס הוחשבה היא מקבלת האדם אחד נכבד —
 שבעליונו העד יתקן לחשוב שהחכם גדול —
 ויחמם העובר על המעשים — והוא אחת מהם —
 אחר : הנה אודיעך את זה כולו בקצרה : דע
 שהאדם חייב להיות נדון על הענין שבו יוכל
 להשלים חסד קונו יותר בעד שלט שלם חסנו

חמה שחיו לזון חות של השאן דר חוק מדוסן
 קונו והענן הקדוש אל חסן קאס יותר קח המעשה
 הטוב והחיה של זה שהאס יענ חעם גר כורו
 קיה אלם בעצמו ומחשבתו שלמה חלו עי שהוציר
 דכורו ומחשבתו לבטל חלוצתו אשר עשה לעין
 כל חי לא מה שד שלמותו וחעם שאין לו צורך
 סך העי חנו רוחים שחסן בזה וכבר עשה עי
 טקדור הנכד חים מעשיו הנפלאים ואס לא חיר
 בעבור מעשיו חי קיה חשין מחמאנים חור
 ואעם שהמעשים נסן חשודפס עי החמינים
 והחמינים נסן עשויים העי חודיענו שאין השגה
 לנו בו אלם חורק הכטנו במעשיו אשר הם יעידו
 על חשלות ק עלדרך חאל בענן חורן חעם
 וכבר חלסחו כבר עשיר מעשים ואס חיו טובים
 כס עכר חתם ואס רעם עכר כס ועוד עמך נס
 ק חתיהם ואס חור בעין חת שאינו חיו חיר

יחס לו השומע המעשה הרע ויקראו חרם רע
וחס יאמר דבור טוב יחס לו הצדק ויקראו צדיק
ואולם מחשבתו אין בה כי אם דמיון ואם אמר
בו שהיידו סל כבר עבר על הכוזה קטל אינו
עדין כי אם על המעשה שאם חשב חרם לעבור
עבירה אינו נתפש על מחשבתו עד שיוציאה
לפעל וכמוכה הדבר להסד ועל זה החזן קל
מחשבה טובה קצת מנצחה למעשה ומחשבה
רעה אינו מנצחה למעשה עד שיעשה מעשה
וזה חכלל מדות הרהמים ועל כן אין התכלית
הנחשבת והמכירה נכדת בלתי המעשה והמעשה
היא המונחית התכלית לפעל כפי מה שגדבר
ונחשב ולפעל השכל הטוב כבר כללה לו סוד
כלל כל החצות במעט דברים לפי הענין
חלק סימן ז' ענין ב' סימן פ'
כולל מהות השלש החצות באמרו סכום

חצוק קטנה בחרתה והשלם כולו לעד שבו
 קצר קטע בקטע והוא כולו איש אחד בזכר
 ונתן פזיות ונתן האדם לעד שכל אחד
 נקשרים קטע בקטע
 שלשים שאלה נקשרים באלה
 מהות תשלת כל חטא וחטא כמו שזרע נס
 בן הקשרים הקשרים יחד הנזכרים מהות תשלת
 ונציאותם והקשרים זה בזה
 שיכון בו תשלת יתכן שיהיה מוצא בתחלת הענין
 או בתוכו או בקיט או באלהם או בקצתם
 בענין החצוקה שכל חצוקה וחצוקה שלם בפני עצמה
 יהיה התשלת בה כשתחצוקתה בעבור עצמה
 תחלה . ואולי אחר כן תבא אל תשלת אחר שאינו
 עונע מהיות בחצוקה תשלת רבות לפי כוונת
 החצוקה אותה ית
 שכל תשלויות היא החכמות האחרונות והקטן ית

וְכִי תִזְכֹּר הַמִּצְוָה זֹאת עֵינֶיךָ כְּעֵינֶיךָ
בְּמִצְוֹת הַבְּלִי כִּי שְׂמֹדֶה חֲסִידֵי הַנֶּפֶשׁ הַזֹּהֶר
הַנֶּפֶשׁ בְּחֵן שֶׁלֹא יִדְעוּ מִסֵּם וְאַחֵר שֶׁהַמִּצְוָה
נִקְרָאת אוֹ כִּי בְּהַתְבָּאָה מִחֻדָּשׁ תִּשְׁלַח בְּכָל
כְּעֹבֵר הַקָּדָר חֲזָר בִּינְתָם וְכֵן יִשְׁתַּחֲוֶה וְעַל זֶה
הַזֵּה יִרְוּ חֲסִידֵינוּ זֵל עַל הַמִּצְוָה בְּחִירָה הֵן זֵה יִרְוּ
בְּמִצְוָה קֹלָה בְּחֻדָּה שֶׁחֵן חֲזָה יִדְעוּ חֵן שֶׁכֵּן שֶׁלֹא
חֲלָה שִׁיחֵן חֵן עֵינֶיךָ בְּחֵן חֵן שִׁיחֵן חֵן
כֹּלֵל הַכֹּהֵן מִצְוֹת תִּשְׁלַח הַמִּצְוָה
יִדְעוּ שֶׁאַחֵר שֶׁתִּשְׁלַח הַמִּצְוָה חֵן לְדֹמֶה
דֵּשׁ חֲזָה לְעֹבֵד הַשֵּׁם וְלֹא יִשְׁלַח לְדֹמֶה יִתְעַלֵּה
חֵן לֹא הֵן מִצְוֹת חֲסִידֵי לִפְנֵי מִכֵּה יִדְעוּ
לֹא חֵן הַשֵּׁם מִקְדִּיחָה לְהַשְׁכֵּה וְאַחֵר שֶׁתִּשְׁלַח
חֵן תִּשְׁלַח הַמִּצְוָה הֵן מִצְוֹת תִּשְׁלַח חֲסִידֵי
יִדְעוּ מִצְוֹת הַמִּצְוָה וְהַמִּצְוָה נִחַן לְחֵן חֵן
יִדְעוּ קִצְתָם בְּעֵלֶם חֵן וְקִצְתָם בְּעֵלֶם חֵן

וחסן קדש תבאר לך שזה הקשר דמק דל קשר
 הכרח מצאות המצות וקשר הדבר מצאנו
 תועלתה וזה מטאור אין ענין להזכיר בו ביחוד
 חלק סיון ט' ענן ד' סיון פ'
 כולל טעם הכרח המצות ותועלתה כולל
 חכמה הוא שאדם שהיה מאיץ את קונו
 ואומר חכמתו וירא מחסו הוא קשר ראוי לומר
 עליו שבעבורו נבטח העולם מצד אחד וחי
 שרואי לומר עליו שהעולם נבטח בעדו יתבאר
 וקרה שיש טעם גדול מצד טבעו לדמיון לפטו
 חכמות הסדירות מושגות וזה שאם לא היו
 החכמות מבריחות את האדם ומי שבורת דעתו אין
 לו ככל בעל חיים היכול יודע להשיע כמו
 האדם ולפכך לא היה אפשר חכמה מצויה
 משלמות החכמים ומחקרות והחכמים עד
 שיכיר כל חסד בסדר שלב והחכמה ידע עד

שיטת עמנו והערעור עד שיחונך דרכו
ויד כולו הוא תחבולת חלודית כדי שיעלם הענין
הטבעי הכולל יצירת האדם ברוכ הענה ישרה
תורה ויהיה כל איש כל דומה לבשר וכל
עד שיעלם המוכון באישים היוצאים מהם לבעל
ואחר שהיו כן הנה התבאר טעם כל חבורה בכלל
וטעם תועלתה וטעם הכרח מחיובתם לל החבורה
והתועלת הכולל חומה

חלק סימן י" עק ה" סימן י'
כולל הסדר הערר החמה " חדר שמונה
אתכלת תועלת החמה היא להביא את בעל ה-
לדי חיי העולם הבא . אם כן הנה הפסד העדרה
כנגד היותו נוצחונה ועל זה רחמן באחר כ-
קו. מחשב הסדר חמה כנגד שמה ושכר חטירה
כנגד הפסדה . לעומד תדע שכוון אלה תועלת
צולה . כן הפסדה צולה . וזה צול הסדר החמה

בהיותו ככת הספר חי העולם הזה אשר הוא
הספר אשר אי אפשר למצוא אצלו עור לעולם
כיון שאי אפשר להספיד מה שהיה כשהיה לעולם
ואחר שהקדמוני שם הדיקים הראשונים
הנזכרים על ענין הדת וכן מושגיהם לבנות
נאכל ליד עור בשעת החלקים הנשארים בעש
החלק הג' כיון איך יורדיו
כל חלקיו ב'

וענינו " ומה כן
חלק סיון ב' ענין א' סיון ב'
כולל סתרי האמונות כל לשון האמן
הענין היתפשט בכל אומה ואומה עד לידון
שם חסד בידיוט לפי טבע האנושות אשר
כל למען חסד ענין הדת כפי טבע האדם אשר
על זה האיש החסד והיה האמן עם חסד מקומות
הם כל חסד לפעול הדעתה העשית הדין

והל כללן - לכן האומה החוקים . והנה נודע
ועתהם לכל האומות רבות אינם כחוק
מכעיס לכן האומות העליות כחוקיהם
זו חזו הם גם כן אינם כחוק וטבעים ואם הם
יותר אינו עומע עם אינו ראויק עד שיהיה
הדבר כן כל שיהיו האומות יותר יתחייב להיות
גם כן האומות יותר . ואז יהיו חכמים חוקות
בהיותם טבעים אומות שהן יכולות כי ענין טבע
או טבעים וכיוצא באכזריות קובל לפרטו על
רבים כללית . והכלל אומה חזקה חייב
שנתי חוקיה ודתיים וקצת ששנה וכלל לומר
וכלל בתורה . חזנם העצבים העומדים בעצם
של האומה ובכמה וולתה בכלל וכפרט הכל יונאים
חוקות אחד ואחד לעומד עליהם בכלל אחד
על כוונה אחת כללית ראשונה חזנם העומד
בם חזק הטבעים שיהיה גם כן חזק כן אם

טוהרה . . . וכבר נודע שהחזקה רובו משותף בין
 הדת והטבע . . . והענין הטבעי אי אפשר שיתנה
 חזק הטבע . . . ואם ישתנה בו דבר לעתים רחוקים
 ועל ידי הכלל הדגש החלוקה . . . יהיה על ידי ענין
 להפיק עוצמתו כחלק מהלך . . . המציאות והטבע
 ולא יהיה בכל לעולם אחד עומע . . . ולעומע טבע ק
 קיים אי אפשר שהמורה . . . גם יהיה לפעמים תשנו
 להפריח ענין חלש . . . קצתן עוצמת הענין
 וחולש לא יהיה זה כי אם כעז האנה מיד שנית השכ
 הנכבד . . . עכר הכרח הדבר המשותף בין הדתם ובין
 האלים . . . והוא להודיע לרוח השנוי כי יש אלהים
 שמים בארץ . . . כי רוב השנוי יקרה בארץ כשיקרה
 ולא יתכן עמוד השנוי . . . והוא חסד מחדש הטבע
 עליו כחלוקה חידה . . . אבל יהיה עוד שנוי שם בארץ
 אל טבע ואל חקו הדמיון . . . עשנו יתאמת ויתקיים
 הכלל שהיה כלל באמת . . . וכבר יקרה גם כן באמת

במנושה החלקיית הכרעית לא בכללית ולא
בחלק והחלקים העשירים כלומר ששתה כופר
אחד וחצאות עכש כחלק העשירי העשירי ק
קיס בעצמותו טקיום הדבר הקר— כל פחותים
ולא עוד לא שדיוס הדבר שהוא כל— חצו
פסע הקרובד הוא חצאות ה' החלק העשירי והחלק
העשירי חקיים את הכל התחתון . ואע"פ שחצאות
החלק בכל והכל בחלקים . שאין בשליונים דבר
חשתה לעל בעצמותו ולא בכל חקרי— כי הם
בחלק המנושה חוקיות הסכנות החוטבשר
בכללם של המנושה שמוי ואם אין כל שמוי המנושה
והם חיוכ חצאות הכל האנויות היה תחלה
חשמוי החקיות העשירים והתחתונים של העולם
הוא במקום במקרה והחלקים טריבים אל המקום ואח
ומן נחין האדם הוא כל . וחלקו רבים חתכמים
וחתכמים נוחה שהוא כל וחלק . ניקרא שם הקר

קחשון והחלק האחרון שכל צאנא וקחשון שם ארס
קפרעי וסם ארס קכלל. שהוא שם קחשון ויקיה זכר
הקדוש בשם כל. כל קכל. אשר אין אחריו כל. צדון
קיע הקדוש שאין עליו סוף של דרך חשן. ויקיה זכר
הקדוש בשם חלק. חלק החלקים. אשר אין אחריו חלק
צדנות חין קחשון שאין אחריו חין על דרך דמיון
חם חין קחשון חורבן מרבים. נס חשן קחשון
חורבן חורבן רבים. אף שהבדל ביניהם קורא
שהיה הרבנות חין קחשון חורבן דת וחלקיה. והרבנות
חשן קחשון חורבן חלקיה. ואלה עמים רבים
כלת חורבן. ואלה עמים רבים חורבן. וסבר
יחדיו חורבן חורבן חשן חשן חשן חשן
חשן חשן חשן חשן חשן חשן חשן חשן
חשן חשן חשן חשן חשן חשן חשן חשן
חשן חשן חשן חשן חשן חשן חשן חשן
חשן חשן חשן חשן חשן חשן חשן חשן

מטבול לרמות העולם כלו ולא אל אחד מאחד
כשל חיים חפץ הינתו בעל שכל מורכב מנפשים
רבים. וכלק ראשון של המורה נלה הרב האלה ואל
זה הסוד החוסל. ועין בו ותביעו חסם ותדע כי כל
חיס חיים מהאליים בעולם ובעולם האלה
עומד אלים שום והוא אחד משפע לכל ואסע
אחד לכל אן שיטתו במעלות ומפני היחיד
האסע האלה. רב מכל אחד כפי העומד אנו
המקבלים שהם כל אחד כשהחשוב העשרים והחיים
והבאים וחיון האדם היה ראוי להיות זה האסע
הוא הקרוב לאלה ית' יותר והאסע האסע על
האזים בטרטתם שהם נפשים מקבלים אסע והם
בעל אחד. ואינו דמות חיי שהוא בעל אחד לחיו
אין לו אחד בעל כי הנאמרים משכל כן אחד
אין להם אחד והעומדים משכל האזים. ואלהם אחד
ועל ק היתה ראיה זאת הפעולה המעלה העצום

המיוחדת חסד פעולת המצוות להיותה חיונית
לחלק ית' שמו ועל כן צדק האדם לדייור
חלקו בפעולת יורד חיה שצדק בולט מן העליונה
ומן התחתונה זה חסד שכל ועל זה אמר ירמיה
כי האכל האדם בשרו וכל פועל בשרו הוא אדם
כל העלמים ולא יולדו מן האכלים הנפרדים כלם
ואם זה האכל אשר לנו הוא עשירי הוא הכל והוא
המיוחד אל הסבה הראשונה לכל צומחה והנה
שמו המיוחד לעד עמוק כמו שיתבאר והנה חסד
היות פועל אחרון תהיה שמו אל המספר האחרון
והספד הוא רחוק צומחה תהיה שמו אל המספר
הראשון . והספד היות פועל צדקות הנלמד המצולל
בסבוב ענין אחר פועל כשר היה והוא ויהיה
כלו חלקי מן האדם שהם אישים הפרטים המיוחדים
תהיה שמו אל המספר האמצעי הענין והמספר
הראשון הוא הקצה הראשון צדקות אדם הראשון

והקנה האחרון יורה עליו המוסר האחרון אשר קורא
בדמות אדם האחרון והאומצע שביניהם אשר
יורה עליו המוסר האומצע המיוחד שהוא חמשה
מחד אחר וחמשה נשאר מחד אחר ושאר לבד מחד
אחר הוא בדמות חין האדם אשר בין הסרטי ה
החמשה והסרטי האחרון ועל זה היה הראשון נש
האחרון אחד אחר והאומצעים שש בדמות ששה
שש הם אחד אחד מדוכקים ואם תכלול תכלול
יתקד הדבר הערוך ויהיו קצתם האומצעים ה
ראש וסוף ויהיה זה שהיה ראש אומצע וכן היה
שהיה סוף טוב אומצע זה קודם השם הנכבד
ומדע שמה המצאות הקודם לאומצות וללאומצות
המאכל היות האומצות ותכלולות בדמותות חזו
לו וחזו לו והמאכל היות ההשגחה מתקנת ש
בדמות הסרטיים ובדמות להט החרב המתהפכת
המוסר מוקדם למען שן שן לשאר דרך שן החיים

ומהלכת כבוד שם השם התחייב התהפכות ידיעות
 וצורות ושני החזקות וחלוצי חזקותיהם ולא שר-
 אף שכל תנועה קבוצית אף ישרה היא מתהפכת כל-
 כדמות הפעם תנועת השם המיוחד וחמרי החזקות
 המיוחדות אל חור שם השם והוא האותיות שהם חמרי-
 הדבור וכו' אחד החזקות עומד במחשבה וקומו
 והם י' יודות והשמים . כן עומד הדבור במחשבה
 וקומו והפך . ואחרי חפץ הצורות חקן פרטיות
 וחקן כללות התחייבו להיות התנועות בחזקות כללות
 ופרטיות . וזה כולו התחייב והשם שתנועותיו היו
 גם כן כללות ופרטיות . וכן תנועת הלשונות כלן
 מתגלגלות בצורה שזה בחמש תנועות ראשונות
 האלף שחיות קבוציות וכן חמשיב לחור-
 וחוזרה למשיב ונשימה בשרי הפחות יחין ושל
 חמש התנועה הקבוצית כוללת את שלשון והיא
 אחת בשם . והא-ס . כלם יודיות ישרות וכן חמשיב

לחטה וחיותה למעלה . וזעב שהתנועה הישרה
כוללת את איתן ותיח אחת . עומד שהתנועה
כל נכללות בסוף הסופים בשם תנועה וחלקיה שתי
חשובות וכן הסבוכות והישרה . והם חיים לתנועה
ורחוק הסבוכות . שלש . וכן חורחית ומערכית ופנימה
ורחוק הישרה שתי . וכן שלש ויורדת . כן עומדת
בדבור בעצמו בדמות כנפון כי מהמחנות . ככל
לשון התחילו העמלות בשלש . וחכמה שהתנועה
עצמה וחדה צריכים אל מחנה להעצם בשלש .
והעצם צריך שיהיה נחלק לשלש חלקים אחד אחד .
ומתנועה עם הוותנה . ומהנכללית חתנועה
עם הוותנה . התחייב להיות באותיות הוותנה
התקודם כס כטויות התנועה עין שלש . והם הדבר
התקרא טעמים וטעמים . והם לאותיות ולתקוד כטויות
שם הם התנועה עומדים בשלש חלקים חותם
אלו התנועה חקדית ותנועת האותיות עצמיות

והתחייב על זה להיות לכל זה חתום בלתי מתנועע
 שהיה חתום הכל מחוץ לל שהיה נכדל מהם בעצם
 ומשפיע שלום בזה. והוא השכל האנושי. חתום
 כל האנושות והוא בלתי מתנועע לל בעצם ול
 סוקרה. וכל השכל האנושי. הסופר במין האדם
 בפעל חסדו ובסוף חסדו. והוא אשר שנה האנושות
 אחר היותם דבר אחד חוץ לבלידו שגם היום
 הוא דבר אחד גלל שהוא בלתי חוץ לל ודבר
 והיה בכת זה סוד האנושות כמו שטרו בפור הסלע
 יין ויכץ ויין בלל. כי כשהוא זאת האנושות בידו
 וזאת כבש והוא מתכלת הרוח מחבריה. והוא
 של זאת חוסמות להביכותה ואל זאת להביכותה
 ויין זאת רוחה לזאת ויין ביטקן מלא ויין יתה זה
 הרוח שכן שיתקן סוקרם סבה להיות זו בלתי חסד
 לזן חסדו כסד חסדו האנושות הן הסמיות
 וידבר טבע ויין הסדו. ויין טבעו חסדו לזן

להוציא לבעל מזה שהיה לו כסח חפשי כדכח—
והחלוצות כלן שחס לא ילודוס לאדם לא ידע—
לעלם וקס העמנאים בחדס כסח חפשי ואיש לו
כדמות הבחרות והזקנה שהס חטלו כסח חיוני
איה לבעל חין לו חזה חוטב חס הערד צורדו
לבד ועל כן העשבים הקס לא ינעש לאדם חנה—
לחוד וקדבל אה חנה טבע וידעת החלוצות
וקבעת הדבור הס כחות נכשיות צריכות אל חוצה
חוס לבעל ואס לא יחפז מי שינחיס לא יצאו לעלם—
וחסע שהחדס בעל שכל כסח לפי טבע חס ילוד וידו
יקבל ואס לאו לאו וחסע שהיה חדמה עבן לעבן
חפז חס לא לוד אחר שראק מי שלוד וציד עבבו
חפשי שיפעל פעל חדמה לבעל פוקדה בלתי
לחוד או ידככ בעל אחד על טבע אחר וילוד חוס
כעל שלמי כן הכל עושך אחר העס הטבע והעד
על זה חפז שתי קצות שתי אומות שכן קרובות

וְלֹא תִדַּע וְלֹא תִשָּׂא שֵׁן וְלֹא תִשָּׂא שֵׁן וְלֹא תִשָּׂא שֵׁן.
יִתְכַסֵּה זֶה קִדְשׁ סְאוֹתָהּ הָאֶחָת וְחַשְׁט סְאוֹתָהּ הַשֵּׁנִית
אוֹתָהּ בְּשִׁתִּין עַל שִׁיטּוֹן הַמִּזְבֵּחַ דִּמְיוֹתָהּ
שׁוֹ קִיּוֹ אוֹ חַשְׁט בְּשִׁתִּין עַל שִׁיטּוֹן עַד הַבְּרִית
שְׂכִינָתָן וְחַמֵּם דְּחֻקֵּי הַקְּצִיט לֹא יִכְיֶזֶה אֶת זֶה
וְהֵם קִדְשׁ לְלִשְׁנוֹת זֶה שְׂקִידָה לְקִדְשׁוֹת וְחַשְׁט
שֶׁלִּשְׁנוֹת קִדְשׁ בְּהַסְמָה וְהִיזָה הַסְמָה דְּחֻקֵּי שְׂכִינָתָן
וְלְקִדְשׁוֹת קִדְשׁ בְּטֹבֵעַ אֶל הַסְמָה הִיא אֶחָת לְשִׁנָּה
וְהִיא דְּחֻקֵּי . וְהִיא כִּי הִסְמָה שֶׁלְּקִדְשׁוֹת לְחִבְרוֹ
שׁוֹבֵה הַסְמָה וְהִיא הִיא בְּחֻלְקֵי נֶסֶם כֵּן וְעַל כֵּן הִיא קֵל
הַמְּסַכְכּוֹת הָאֵל לְאִוִּיר וְהָאִוִּיר לֹא בְּחֻלְקֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים
וְכֵן הָאִוִּיר לְמִים וְהָאִוִּיר בְּחֻלְקֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים . וְכֵן
הָאִוִּיר לְעֵשֶׂר וְהָעֵשֶׂר לְמִים בְּחֻלְקֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים . אֲבָל
הָעֵשֶׂר וְהָאֵל הַמְּסַכְכּוֹת קָדֵשׁ בְּחֻקֵּי חַמֵּם חַמֵּם שְׂכִינָתָהּ
רַבְלִית דְּחֻקֵּי וְקֵל בְּחֻקֵּי חַמֵּם . וְהִיא הִיא חַמֵּם
הִיא חַמֵּם שֶׁל הָאֵל יְקִדְשׁוֹת חַמֵּם אֶחָד חַמֵּם

לחברתם בכלל . וכן קרה ללשונות בעצמן כדומה
לזה חסד היוון גם כן כלל בשל חור אחד וידוע
הדבור בכלל שחלקיו כבד חזקות . וכבר נרמז הפז
שקרה לחזות מיוחדת שמונה על פט כל חזק
לשון לשון ולכך לפי הלשון שהיה קרובה ל—
בשכנות . עד שהיה זה סבה אלהית כדי שתשוג
באחרונה מעלת הדבור לשנה כשתתקבץ ידי חזות
המיוחדת במוקד מיוחד . שכן ידוע הקצון הקור
בולל כל הלשונות אשר בארץ וזהו הסוד שכל
ידברו בלשון מוסכם ביניהם וזהו כל הלשונות
מורכבות בהרכבה אחת אחר שהלשון תכלית הסוד
זה להשכיח הסוגות מנפש לנפש ע— אכסיר ארץ
היון לפי דע בשל הלשון המורכב אי זה דבור
היה מלשון כללית אי זה מלשון כללית אלא יחלק
הלשון ההוא לשנים . וזה הדבר קרוב למושכלהשן
שכבר יקרה היום לוי אחד לבס בתי הקטנים

בזה לאומות וחרגלם כבד שהם חשבו שכל אחד
 אומות אינו כי אם בלשון אחד . ואע"פ שהיה צריך
 להאריך יותר בקדמי תלמונות ודיינו יכולם לעמוד
 בענינים נכבדות אלא שהיינו צריכים אל אריכות
 דברים ואל הקדמות רבות . לאות ענין קדמי
 במוסרי צדוקים הנה חספין עד סוף כמה שאמרנו
 בם בכל לב כונת קצור זה הקצור .
 חלק קימון . ענין . קימון .
 כולל קוד הלשון המוכרח שכל תלמונות
 הנה סדר הודענו ענינים כלליים — בלשונות
 ובארנו שהפעולה חנפית כל ותורא קצר
 מציאות ותורא המוציא חוק מן הסח אלהים .
 ואחר שהיה ק צריך להודיע אם כל אלה שנים
 או בלתי שנים אחר שכולן הן כעלמיות . ונחזור
 שידוע שהם שנים אלה חסדו ונס הם שנים אלה
 חסד מציאות אחר שהורס הוא הקצור הקצור .

אשר הוא קנותן בו צורות כר טיות וכן השער
החשכלות והדבור . וגם אחר שהתנה שזה הכל
שזה . אלא שהכלל בין הלשונות היה בדמות
הכלל אשר בין האומות וכדמות הכלל אשר
בין מסעס . וידוע שכל אומה שהיא בעלת תורה
ומצות וחקים ומשפטים צדיקים יותר מחולטת היא
עבדות יותר אצל מי שמשיב על הכלל וכל אחד
שהרחיקה האומה מן הדת הכללית הערוחת היתה
יותר רחוקה ממי שהיא סבה ראשונה לדשפער
הלע הדת שהיא השכע האלוהי המנע הדבור הכלל
וכבר התפרסם באומות שאומותיו היא

האומה הראשונה אשר קבלה תורה חכ הנבירה
ואין שום אומה מסתתרת נחת שהכל חודים בו
והתפרסם כסר אין צריך להביא עליו ראיה . ואם
ק מי שעשמו היה אצל המשפיע מעולה משאר
אשר לשמו נס ק מעולה אצלו משאר הלשונות

והעד שכל שונה של הקדושה הזאת החיוניות דם
 אתה כל מה שדם נפחיתתה נוח למנוח כל מה
 שיתב ולא עוד אלא שזה שחור שנתב על ידו
 על שט לחות חכמה בן יהיה הדבר כפשוטו לבד
 בן קבול העלה והנשר יחד והיו שני דם אחד
 או האחד מהם : קע נכתב כלשון הקדש שהקבלה
 ששם קיימות עד היום : ואם יאמר איזה אחד
 היה אכל וזה האונה בלתי רחוקה לאותה המעלה
 והחלפה באונה אחת והחלף חקיה ונחמיה וברא
 ונחמיה ואמר חכמה : קע האומר דבר זה היה
 בעצמו וזה על מעלה ועל מעלה לשונה :
 ועל מעלה חכמה בעל כרחו ואחר שהורה על
 העקר בן והקשה עליו חכמה ואות חסדן שלשה
 המעלות המסורות היום וחכמה : ונס אנו לא נקשה
 עלו בעטן חסדן המורש כי אם חיינו מכחישם
 המורש לא חיינו : כולם לחות הוושל המורש

קודם לו בטבע וזעף שהיושכל קודם למדע מושג
מיו שהתבאר בדרכי חמש הקדמות. אבל גם אנו
נודה על הזאת שהיו שלשת המעלות חסד ויר
חמנו אבל לא על דרך חלקן אחת מהן כדלדל
דק הדבר דומה לנו שהיה אצלו מורגל נחמד
יהיה רוצה להעלה לבטל וסעך הזמן שהיה מורה
לבטל דרכי העשר כדי שיל שיכיר מעלת המורגל
ויעדיה נחמדת בעיניו כמו שהיא חמודה בעיני אביו
כא הקן והכעס את אביו מה עשה האב לא רצה
לעז המורגל ביד אדם כדי שלא יפקיד במו ידו שיהיה
חס. שוב וירצה את אביו אבל השלטה בצד כי אחר
אם לא שוב בשר אינו רוצה שיירטט חס. שוב אינו
רוצה שיפסידה וכל עוד שלא שוב תהיה נחמד
בבור ואם שוב חיד מעלה חן קבד נחתנה לו.
וכל עוד שלא שבו היו באים עבד. אביו ותיו חכמים
את הקן בכל יום ויום וכל אחד חקק היה חתכא

שחדונו עת לו המירגלית והקן לחיה חוש כי ל—
 קיה כי דעת אחר זמן כל כך הכעיסוהו עד ששכח
 ויחל לו חבו ויעלה המירגלית וקן הטר וטרעה לו
 כשראו עבדי חבו קן חיה עבט כהם וכו' ו—
 חשקיהם לבטח הקן וקיה להם הרבה לעמוד שו
 עד שיחול להם הכעס שהכעיסוהו ביום פיוקים
 בן קיה לנו עד המורדים שהם החלפתו כל
 כס שאין לנו מה להשיב כל זמן שאנו בלתי מורדים
 את קהם כאשר חשבונו לו ואולם באנו ומהשיבו
 גם קח את שבינו וכו' חבינו חשבונו כחיותם
 אשר שכח את שבותנו ואשר שברו וקפלו חיוון
 קיה ואנו לקינו בעצמנו ומהקו עד כלותם
 וחספ שחין אנו שדין היום באותה המדרגה
 שאנו חספן לעלות אלה בכל יום עד ין המחרת
 כחוקות עומדת לנו החמדה והחמת קלנו חס
 לעינו עד כח המכריע גדולה המירגלית והטר—

ויתעב לאשר יחסוך לנו חולתם וחזו יתסדר הקדושה
תכלת הקדושה ותשובת הקדושה לבעלה הקדושה
לית חיותה הקדושה בעם לית ותקד הקדושה
והקדושה והחולות והשטח ותכלתה הקדושה
קדושות מהלכות וידעה כל איש ואיש את כל
אחד ואחד מהישי המין כאלו הוא הוא חסד
וחסדו הוא הוא עצמו כחו שאדם רוצה כל אבר
ואבר מהבשר שהאחד הוא וולט וכל חלק מהם
אצל הוא הכל וחזו שוטטו רבים ותרסה הדעת
ולא ילמדו עוד איש את רעהו לאחר דעו ארץ ית
כי כלם ידעו את השם המקטנס ועד צולם סדס חסדים
לס כי חלמה הארץ דעה את יי כמים לס חסדים
ואחר שהדבר הוא כן הכל חודים שחזר כל
האשונות חזו היא לשון הקדש ופל כן מודע חז
שמודע בה לנביאים כבוד השם הקדוש וזה של
מודע לאלים מהישי חזן חסד ידעה נס הטבע חזר

שד שיהיה השם בחר בך אחד מיוקר חכמה
 כרמי העשבים כמו שחר בערבות וכל העלגים
 סאחירם שבעה דקיעים טרף הקפה כעשמו ויכולם
 לא בחר סוף פבור לולבותו אלא שבווד ויהי
 השבע אלא שם ערבות חסותה ונהה הערף
 מכל כוכבי השמים שקשם בחר באדם חכמה
 והעריף מה יקודות שקשם מוכחר חכלם ולמעלה
 מכלם והעריף מוריס קחותמות שקוהב חשלה
 מכלם ויהקילנות שקתעור חשלה מכלם
 ומכשל חיים קאוחים שליתן חשלה מכלם
 ויהחשכבים שהנשר חשלה מכלם ויהקולבים
 קאור צביתם הקריתם צהמות והאריה צביתם
 הקריתם חיות ומכלם קאורם ויהקאורם שרף
 ומאדל שכלי ומשכט לוי קכהן קעביר
 קנה כסד קרבחיה קכאועה כמה שר ציטו ליד ודיע
 כמה קחלק השלש שחכחר קלסונות קוח לשון קקדש

החלק הרביעי

סימני אותיות

חנפני - חלקיו

חמשה - ועשיתו חמשה - והשם שחמשה

חלק סימני - ענף - סימן

כולל ענף יצירת חמשה - ספר יצירה הענף

שטלח דברים נבראו עם כל אותיות - החלק

עולם - חמשה שנה - והשם שנה - והעולם

הוא חמשה ומים ורוח - ונבראו בחמשה - וזו כוכבי לכת

ונבראו ככד כפחית - ויב מזלות - ונבראו כהוה

טילגשעק - הרי זה כלל העולם וסרטי קתם

וקאנה נבראת מן העולם - שהיה חום וקור ורוח

נבראו מן חמשה ומים ורוח - בחמשה פס - וזו ימי

פחית - נבראו מן כוכבי לכת - ככד כפחית

פס - ויב חמשה שנה - נבראו מן יב מזלות

כהוה טילגשעק פס - והרי זה כלל השנה

וסרטי קתם - והשם נבראת מן העולם כהוה

[illegible]

על בעל שתי קנות והאחנני חסדיע בעדיס
והנכס הוא כח אחד נוסף על חיות העץ
והנכס את העץ בעצם וחתומע עמו כחקה
והנכס הקוץ חסכו כלב והוא צורת הלב ועל
ס קוץ לב והנכס קוץ חס והלב הוא
עמוד כח הדם והדם הוא הדבר הקטן אשר
עמוד כח הדם על כן הדם עם דם קרוכים בעץ נכ
דחיון מכלל נכ אדום נכ חיות ודחיות
וכל אחד חולה עדי כעבור עץ חולע ונכ
הדבר שחם כעבור דחיוס והעץ ראשית חיות
הדם הוא חקרה נח קר שחיוס שם שבת זרע
והוא זרע לבן ופירות זרע נחתו בשם עם כל
זרע והלכן כח חקרה והוא סוד השלם הלבן
והדחיו כח שחם לבת הקפיד ובעליוס כח חקרה
אין ספר דחיות כחן אלא שחיוס בשם אכן
וזה בשם לבת וחי שחיוס לבת דחיוס לבת
לחן

ויהי חסד הלבנה יחס חלוא שהיה חסד קל לדיכפעה
ולתהוות וקל להשתנות ולדכפוד והוא דבר מחובר
בשעה חלופתית והיה הנמנע בד' אדם
והוא יחס החסד הראשון הנחתן . ויהי חסד חסד יחס
חסד שהיה חסד קשה להתפעל ולתהוות וקשה
להשתנות ולדכפוד והוא דבר מחובר בשעה טענית
וכפולתו בלתי חורגת ובלתי מרומה אבל חלופתית
והוא יחס החסד הראשון השליש . וסדר רחוק חסד
במקום שהיה עליו סוד צורת ההשגה האנושית
באחריו ויהי כל הארץ אמה אחת ודברים אחרים
שכל המדות שההשגה נמצאת באדם כגון הדבר
שבו וכשהכונה שזה בכל בחותיו שהם נאמנים וחוכו
ההשגה אחת אום והדבריות שלמות בלתי חלק דעה
וזהו סוד אמה אחת ודברים אחרים . ועוד רוח אלה
הסמות ש' להם רשומה במקום האור וחסד יחס
דידה וזהו אחריו ויהי כעצם מקדש ויחזקו בקשר

ורוחותו חברים זל באחרים בעצמם חקדמות שלעלם
וקח חור קטל קמיתם אל המזרח שמש האור
יוצא לעלם וקנה שם המזרח קדש ואחריו ויחצו
פקעה בארץ ששי דתו כו ארץ שנעשו כה ביום
הויכוח וכן וינער יי את מצרים ואת קבלת כו
החור יחל לאור הכחות המושגות אל הנער ויד
במקום שש הנערות ושלכן אחר וישט שם שלח
זו מדרך הילדות והשחרות והחור זמן כלכל הסר
הדבר שלכן קרן אור ככל כ שם בלל יי שט
כל הארץ ונפסדה הכונה קרן אור מההשנה
ושלכן אחר שיחור ויח שבת הקטן והקטן סברו
האם הסדר הקטן ושמיעת הכחות זה לזה והמשך זה
אחר קדמו של זה אך הסוד קרן כהתפכור
קטנות וקדישית ויחור שהורחקה ויהם האנ
קדמות ויהם להם הלכה להם והחור היה להם
לחור חרץ ירדן לבנות חקירות הקטן שהם

הפיר שיהיו חקוק כלל כלתכחות והחציל שהיה
חקוק מחושל עליהם והיו חקוק קסח הדברי חזק
הדברים אל מחשבו כמו שרמזו באחרים וחציל נהיה שו
באחים והיה שם נטלכלכל כן הכונות ל יתכן
לעולם להלם חקק וחפץ שהמציא חן ראוי שיחשוב
באשר לעצמות לו שם ולא לבקש דהא
כי לקבל חזקה נחל שו חיה עבודה שלם לשחיה
עזר השם לבטל האין כלל וחשש הכחות על וד
לבטל שחיה זה לה ולבטל חקקן יחד ועל ק
עזר בעצמם חנה עדה ונכלה שם שפתם חזק לח
יחוש חיה שפת רשעו וחיה העצמם באחריו ניכח
ב אונתם על סבכל חזקין וזה כולו חקק שרמזו
בדברי חן חקק חזק יוצאין חיה כשנמן שהנה חיה
חזק דבר חכמה חזקו לחזקן שזה חזק וחיה
כפאטו באוס כשם חזקן חלה הפשט פחד חזק באין
חזק שכל חזקו חזק זה ערוך על חזק חזק

על דרך הנסתר . שכל מה שמדע לב הנסתר מוריד
על חסד יודע עמוקה ויחד מושגת לאיש המיוחד
מהנחות העולם . שהנחה עתה להושיע לב
השם שזין להם שקול דעת להכיר בן האמת והשקר
זה אינו מושג לבד אלא הדעת הנוכח והעל
המיוחדת כפי הדבר . שחס מתי אלה כפי אדם אחד
שנולדו וזה כל אחד אלה ששם נקרא לב אחד אלה
מקרים בזמנו מהם על דרך צמול ומהם על דרך
עש . ומהם כלפי צמול אכל מקרים צמורים ומהם
כלפי עש נס כן . ואלה על ואלה ידעו מה תעלה
בכל זה הקטור הקטור למה המיוחד היודע כפי
דרכי העתה המציאות . ולפיכך חקק לבד
ההם דרך מושגת לו כפי . ושעה אלה שהיא בו נס
יודע שהמחבר כון להגלים שתי הקטות צד
במקום שאפשר לעשות כן כזה הערה שהם ש
עדות מורגז והפסוק של האמת . וחשני תלמוד

י. לכו עדות מוסכל שהענין היה כסאנו ונתנו
קבלה בזה הוא לעשר דרכי הענין והנחול הסאים—
והקס מהנחה על קבלה לפי מעשיהם ולפי דברייהם
ולפי מוסמך שלהם ובלבד מה ואיום התועלת
הכרטיס לזיכור בזה הוא להשיג הנחת הדיןו אלא
מהנחת אחר שם נחולו ועגאו ואחר הנחול והענין
אצלו סחוקים כמקד לו שאלו נפשיים או נפשיים—
ולא כלל זה הענין סמך דברינו אלא
לא לעשר דיעות מוסכלים אל אחת הדרכים—
שזה הקצור לא חוסר כי אם לבדל שכל מקבלי
הקדמות כללות בקבלה הענייית קויינחבת אלא
השם א"ל כמעט וחוסר אדרינו היו בענין יצירה
קאים והם הדרכים שבו המוכן לקבל המוסכלות
ולבאת למעט שם שפע השכל המספיע עליו בעדו
בעל חור ומחרכנו להודיע קוד חור היצירה על
מן כללנו סמך ענינו קוד דור הסלבה כמלא על

השֵׁה דָּרְךָ וּסְמוּת רַחֲמֶיךָ וְנִסְכְּלֵנוּ אֶהְיֶה
הַאֲנִישִׁית הַטּוֹבֵעֵת נִחַת לַהֲיוֹת הָאָדָם סָקוּ כָּל טוֹט
וְשִׁיכְלָנוּ כֹּחַ כָּל הַטּוֹת וְקוֹבְצִים מִהֶם טַבְעִים וְהִם
דַּטְכִּים וְהִם וְהִם וְהִם וְהִם וְהִם וְהִם וְהִם וְהִם
לַהֲיוֹת כָּל לֹא קִטְמֵם רִחֲמִים וְקִטְמֵם טַבְעִים וְהִם
הִזֵּן לֹא וְכִי מִהֶם כָּסֵם וְהִם כִּפְשָׁם וְהִם אֶהֱיֶה
כָּסֵם וְהִם לַהֲלֵקִים שֶׁנֶּם רִאשׁוֹנִים וְהִם כֹּחַ קִדּוֹכַ וְכִי
רִחֲמֵם וְהִם מִנְחֵת הָאֲדָמָה יוֹדוּ עַל מִנְחֵת
כִּשְׁלֵם קִדּוֹכַ אִי רִחֲמֵם עַל אִי כָּסֵם אִי כָּסֵם עַל
וְכָל כָּסֵם כִּי זֶה הַלֵּקָה הַכְּרִיזִית וְכִי כָּל דַּטְכִּים
עִוְשָׁם מוֹדֵעַ אִי מוֹשֵׁל הוּא מַעֲדָה עַל מִנְחֵת
מִנְחֵת וְכִשְׁלֵם מוֹדֵעַ עַל מִנְחֵת אִי רִחֲמֵם הַעֲשֵׂה
קִדּוֹכַ וְהִם שֶׁנֶּם אֶהֱיֶה מִנְחֵת נִכְלָה בְּטִרְדָּה
הִיא הִיא הַכְּרִיזִית הַלֵּם בְּדַעְתָּם כָּל עֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל
שֶׁנֶּם עַל כָּל מִנְחֵת וְהִם עַל כָּל מִנְחֵת עַל
עֲשֵׂה לֹא כָּל עֲשֵׂה וְכִי יִסְכֵּךְ סָלֵם חֲקִדּוֹכַ הַכְּרִיזִית

אחר אשר הוא כולל הכל . ונחמד כי חנך היות זי
 הנטוץ האחרון והוא הכל על דרך תכלית כל תהליכות
 דומה לקונו . שם הוא העונף הראשון . והוא הדם
 על דרך תכלית התחשט התרככות והנעשה
 זי שמוך בתכלית השמימות והייחוד ש שזי אכסר
 לתיות כשיטות ואחדות אחריו אשר אין בעצמו שום
 הרבה בעולם לא עמית ולא חקרית ולא על דרך
 התחשו אל דם וולדו ולא על דרך התחשק דבר אחר
 אל עצמו . וכל הענפים ענףו ואחותו חנךו
 וכלם אכסר . החנאות בבחינת ששם ומרזיב . ה
 החנאות בבחינת סבת . והוא חקויב החנאות
 בבחינת עצמו לבדו . וחפץ זה היה ראוי שהיה
 ית . שבה באדם באט צדיק בהכרח ויהיה הוא החנך
 בן צדיק הטוב . הנד האחד חנך הדבר הקטן
 אשר באדם והוא הכח הדברי הקדוש . והנד הטוב
 חנך הדם החנך אשר באדם והוא החנך הקדוש

ענין והמכריע בניהם הוא השכל המשפיע עליהם —
והוא נבדל מהם . וחכמת שהדבור משותף בשניהם —
בענין . ומשותף בשניהם כעצם . וכן המחשבה נחלקת
לשתיים בשניהם . אחת רוחנית שכלית ואחת גופנית
דמיונית . וכן המעשה נחלק לשנים . טוב ורע . והעו
הדבור העומד כפה נחלק לשני חלקים . שהם שם ק
קצוות . והם אחות ושקר . וטוב ורע . וברכה וקללה .
וכבר אמרו הקדמונים שנים אלה יחלקו עוד לחלקים —
ושמו אחצם בין האמת והשקר . והוא שקר חור —
המשרב . ושם חלקו המשרב לחלקים . שידוע כי
אין אחת יותר מאחרות . ואין שקר יותר מאשר . אבל
יש דברים שחנים אחת עם אינם שקר . ויש קדושים
אל האמות ודחוקים מרהשקר . ויש קדושים אל השקר
ודחוקים מהאמת . חכמת שהאמת והשקר שתי קצוות
אשר אין אחרתם קצה מחינם . והם שתי תכליות ואמצע
שהאמת דבר שוה והשקר דבר בלתי שוה . ועל כן

המעורב היה חוצצ לקצוות - נחלק גם הוא כדוחק
 ובקירוב אל אחת מחן : וקראו הקנה הקחד כלו אחת
 והקנה השני כלו סקר : והאמצע חצו אחת : ורצו
 סקר : וחלקו רובו אחת ורובו סקר : ואחנס השני
 שאינו לא אחת ולא סקר אינו מחין החלוקה הזאת
 וידוע שהדבור הוא המורה על דבר עומד ואם
 הוא עומד במציאות סמו שמוכר בדבור ייחס לדבור
 אם אחת חצר העומד שהורה עליו : וכן שהדבור
 יחול להורות על דבר שהוא עומד ואין לדבר ההוא
 שום מציאות כפי הדבור ואז ייחס לדבור ההוא הקשר
 ויכפ של הורה עליו העומד סמו שמוכר בדבור
 ומה שיהיה הדבור נחלק להורות בו על שני עומדים
 ויהיה האחד עומד והשני עשיר ייחס הדבור בס למצי
 ויהיה חצו אחת חצר העומד וחצו סקר יוצר הנשדר
 וכן כרוב וכחישט יהיה הכל לב העומד והנשדר
 וכן הטוב והרע : והססה והקללה : יוכנו מהמכר

כדבור בדמות האות והשקד והלתיאם . וכן המהשכר
בשמה . אבל המעשה כולל טוב ורע . אבל אין אחד
ושקר מוסלם עליו בעצם כי אם במקרה . באחד שלט
מבקר שלטם ש אחד כזה ימות או שקר במקרה
כלומר אחר הענין אל הפעל ואל הפועל אם היה הפעל
הדמות מחשבו על ידי הפועל את הפועל או לאו
אבל אם תאמר שלטם עשה מעשה שלטם אינו מוסל על
זה הענין אחת עשה ואפי' אם עשהו אבל תאמר טוב
עשה או רע עשה . וחזרה אל המעשה שהיא טוב או
רע גם אל הפועל עשה טוב או רע . ואחרי ע
המחל אם עומד מוסל עליו אחת שמוץ ואחת שהור
בצדית קד . או להקד . ואם כן אין אחת מוסלם כי אם של
עצם המחל ועל תחריי העומדים . גם אין שקר מוסל
כי אם בהכרח . ואחרי על תחריי האות הכלל בא עליו ענין
חזרה של היות טוב מוסל הפועל ובא עליו הוראה
היחידות ההכרחי שהיא האחת . וגם היחידה הפועל

אל כועת חכונן באחדו וירח אהים כי טוב . ועל כן בשהבט
 היחד אל הירחות דבר שהוא עומד בלתי כועת חכונן
 לא זכר בו טוב . וזה קודם צדק חובן מן היום האט
 ואל יטעך אחרי יחי דקיע כענן קודם וכו' ואחרונה
 כן שהי זה יורה על כועת חכונן . שהעדר האחר היכי
 טוב לא קרה לא חכב דבר שמונח מתוך שטח חיי
 חיים וקח דבר שתחייב חובות חקיע חיי
 שתעלה חכמות ונהיה נלתי בין חים קעלונם
 ובין חים קעלונם . והדבר הקודם הורחז ביום האט
 שהוא יום השותק ליום שטח . שטח כעלתי חים ובחיים
 תעלה ותחיים . וכבר נולד ונברא קסח חיים שטח . וקחח
 תעלה סח . ויהנלע נברא חיי שהלם לא טוב להיחזק
 טוב . ועם הטוב השותק הרע והרחץ עץ קדשת טוב
 ורע . וירח שטח כיון שנבראת חסה נברא שטח שווד
 ויבא בם האטן בתום בלתי חכונן בבחוריו ובא על
 חסה אחד היחוט שווד לא עלה והטיל סה בלתי נק .

ובלתי טהור הלא ונקרה הלא ונקרה לבלתי קרי שמו
והוא הלא טהור קריה הלא כי הוצלח טהור האמצעית
וזה הקדש יצא לך כח חרמנוס ואשף וכשד' כי טהור
קדושה קופה חרמנוס ויצר חיות כחמנוס וקדושה הלא
אוסף ראש וזאת השופנו שקב וזאת כשדים ידוע
ולפי זאת שרמנוס חס תרצה

להשיג קצת חמדות השתכל בעבראים ובחיותיהם
 שכל עבריו הנכבדים ובעקודם ובטעמים ובתנועות
 ובחיותיהם ופיהם פיהם ובחלקיהם ובחלקי חלקיהם
 ובחרכבתם הראשונה ובחרכבת פשוטים רבים
 ואז תבין יראת ה' ודעת אלהים תינח . ואז אפשר
 להחריף בקוד יצירת האדם כי אין קץ לחסדו . אבל
 הדמיונים חספזים יהיו שראשו בדמות הגלגלים ויהיו
 ויהי שלוש על מהם . מחבטת ולחטה הוא בדמות שלש
 המעוות אשר רוחו נסח וכו' יונד בקדרי גלי שריית
 ובקוד שפיות דמים . ובשבורת עין . ועל כן כזכר

המושל והדוכס שהיו סעל זה העל כנפול כר
 כוד ברית חילה שכולל שלמים ע"י ושיכוח דמים
 ועל עריות וזו היא קטרת ספרת ארנו שאנו
 ורע חכמים חזקו וזרע שאל עשו לברית חזקה
 אלה האל עשרות החזקות שבתורה שבו לכו
 בער בריתנו מוחצאות העלם התחתן אשר אין לשב
 חסן בו סיו שאין לאדם חסן חזק שמוציא חזקה
 שאל לא שהטבע חסדיהו ופא קטרת לזכרון
 שאם יבוא אדם לעבוד אחת חזק העבדות שיזכור
 חזרת חילה שאל שכל יא עליו עדים שבעה ע
 עלונים ראשונים והם ז' ימי היצירה ואחריהם כל
 הנבראים כס ועל כן היה יום זמן קטרת אחר גלגול
 ז' ימים והוא השמיט שהוא היום שבו נברא וכו' נולד
 והוא יום ברית יום ברית ולו היה לבט זה לא היה
 ביום ברית ולו היה ביום ברית אעפ"י שלא היה יכול
 לשבול לא היו הנבראים עדים עליו והיה ראוי שלא

יהיה כדון כיום מן הימים . והיה טעם מוקדם מחקור
המציאות . והיה שנים למחור בהם . והיה טעם
מהעולם . ולא היה אחד הימים שכן . היה צריך
להיות עוד כיום מן לגדל . והמציאות עליו מן
לג כסוד פכירות המהלכות מודות השם שם
דן עליו . והיו הן והן שלקדם חלה לעצן וחלה לבטלה
ועל כן היה כשמים . ועשוי הרב במילה ידועים
חסדן החלק השלישי . של המורה ודעם חסד . כי הם
על צורה אחת ונס היו חושלה ועבדות . ואחרי
על זה איור השם ואעידה כס חית השמים ואת הארץ
וכל העולם לזה . והנה חלה הן עבדות כאן לעשר
על פכירות הידועות בקבלה . שהם המהאבה
והחסות והבינה . והם הם החסות והבינה והדעת
ושלשם מורה על מה שחיו . להחידן בשם יתעלה
כי חסות מורה לבלת עבד עו . והבינה מורה
לבלת ספק דמים . מוח . שגדל בנלם אלהים

והדעת נזרת לבלתי נטות שרונה : להחליף כר
 כסח נסר וזר שהיה בלתי חיינו שהטבע האנושי :
 נזר שהיה נא שמו בדיוות הודין כולו : וכל איש כחין
 ואם מחליף דיוות לחין שחומר חיינו : והוא זה אשר
 הטבע כל שכן אשר הדעת שהיה אחר הטבע : וזו
 קח בדיוות עצמו וכשרו וולטת זה אשר : והשם ברית
 ברית לבלתי הקרב אל המזר ולברוח מן השל : ועל
 כן יחזו כסח הסא להכדיל בן הודים : וכל זה ל
 יחל בו : וכן וכל של לן יחל בו : ופדכן והזר הקרב
 ימות : והשל כזר אשר השם : והקוד כל לב אטום
 וילקבל הוזה זה אשר : ועל כן צות מחסר וולטת את
 שילת לבבם : ופא בעטן התנועה שהיה פנת הנחלה
 וסוד הקטן וולטת שהיה את לבד ואת לבב זרען
 להסדה את שהיה כל לבד וכל עמד למשן חיד
 ואחזו למשן חיד : יורה על היות החילה הנעלה סבת
 חילת הלב : חילת הלב סבת חיד השלם הכח לב ולעבא

האומרים אתה

חלק דיין ז' עטן ז' דיין ז'
כולל כב אותיות כטב כבטי יעיר
כב אותיות יסוד ג' אותיות אמש ו' כטלות כ
כב כטות ו' כטמות הו' ז' ל' עטן
ושם כטב שאלה כב אותיות

הן הן שבהן נטח הכל סאמרו כב אותיות חקרון
חצבן שקלן חמירן ערסן וטר בהן נטש כל יעור
וכל הענין לעור ועוד אחר שם כב אותיות
חקוקות בקול חנוכות צוה קבועת בבה כה מקומות
חבר מקום חבטאן וזכר מוצא כל אחת מהם לפי
חכמות ואחר שהן קבועות בליל צליל אשרים
וכל מה שמעך לה וישם תבין קשר תנח כח
זה החומר קשר יערה יהיה וי' שרצה זל להודיע
לחא יי' ולחאכ שמו שכל אותיות הם יסוד קדטר
והוא נליל עשרי דל נליל האותיות והוא הנליל
המשלה שכל נליל החכמות והוא נליל ראשון כ

[illegible]

וזה הורה כדכריו כלם שהפירות העשר
העקר הראשון והקדום אלהם בני אבות הם
חיותם וטע העצם היו מקדשם בראש פסח
לכ עבדות כלומר חכמה וחזק שבהן חקק יי' הורה
עבדות שמו וזה אשר דרך על זה הקוד דע כי
שם יי' הוא השם המעלה והנכבד שבאגדות
נפ המלך הוא הוא עמו אל זה כן כי אבותיו ויד
כן כי אבותיו וסמו אנטב הראשון חזק השם
הוא שתמיד חזקו האחרון והקבץ יהיה הראשון
יי' וזה חזקו ויהיה הארבע יי' וזה כולו
יהיה האחרון זה וזה חזקו הנשאר וכן חזק הראשון
וזה הכלל ששמות אלהם אל שטעלה מחבורם
ומחבורם קוד השכן החורה על השם העקרי
בזה השם וסתבהו בצורה וטע החזקים נכד
והחזקת חלם מחוברם יי' יהיה יי' עשה
חלקם לך אבותיו בחלוק שיהיה יי' וזה הקוד

מִיֵּשׁ יֵהִי וְהָיָה חֵבֶר עַד חֵבֶר הָאֲחֵרִין אֲחֵרֵי
 הָרָאשִׁין וְשֵׁם הָאֲחֵרִין רָאשִׁין וְהָרָאשִׁין אֲחֵרִין וְהָאֲחֵרֵי
 שֶׁהֵי שֶׁשָּׁלֵשׁ כֶּן יֵהִי וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה
 לְבִין וְהָיָה לְרֵאשִׁין וְהָיָה יֵהִי חֵבֶר וְהָיָה וְהָיָה
 חֵבֶר הָשֵׁם הָרָאשִׁין עִם זֶה הָשֵׁם וְעַתָּה מִיֵּשׁ
 אֵל תִּבְנוּ כֵּן אֲרֻבֵּעַ אֲרֻבֵּעַ אֲרֻבֵּעַ אֲרֻבֵּעַ קִידֵי
 יֵהִי וְהָיָה וְהָיָה קִידֵי עַד כִּי אֲרֻבֵּעַ אֲרֻבֵּעַ
 וְשֵׁם שֶׁרָאשִׁין הִתְנַחֵם הָרָאשִׁין
 וְהָיָה קִידֵי מִיֵּשׁ חֵבֶר וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה
 וְהָיָה לֵךְ בֵּין הָרָאשִׁין הָרָאשִׁין כִּי לְבֵי
 וְהָיָה זֶה הָרָאשִׁין יֵשׁ רָאשִׁין וְהָיָה וְהָיָה
 הָרָאשִׁין כִּי לְבֵי רָאשִׁין הָרָאשִׁין
 שֶׁאֵינֶם עֹמְקִים הֵיכָל זֶה הָשֵׁם הָרָאשִׁין וְהָיָה
 הָרָאשִׁין שֶׁאֵינֶם עֹמְקִים וְהָיָה הָרָאשִׁין עִם הָרָאשִׁין
 וְהָיָה שֶׁאֵינֶם עֹמְקִים הָרָאשִׁין וְהָיָה
 שֶׁאֵינֶם עֹמְקִים הָרָאשִׁין וְהָיָה

גַּל גַּל

כִּי הֵיכָל הָרָאשִׁין הָרָאשִׁין
 הָרָאשִׁין הָרָאשִׁין

חבור אל עם זה עקדו והוא ככל אלה וחבור
אל עם זה עקדו כטרת הסך בענן אלה
נפ אל זה עקדו נפ כן נקודו נעם כסם אלהיו
וטריו ואלה עקב והוא ככל אלה ויש למחזיק
עלמות וכן לחלקים וכן לבלעם ולמוריס ולמוריס
כי מדרבס יודע קוד קסם המטות על אחת רב
וכס עלה קסם לחמש אותיות בשרת המעלות והן
אלהים צבאות יהיו עשר ועל כן עשרה וכל
סם מיהם לשם לא יחלט והיות כי אות ומחזיקות
אלהי אדם ארבע אותיות המוח ונקראו אותיות
ההשלמה ומהם חוסר שם הקדש העצמי ושה
כתוב אותיות המכרות ארש למעלה ורחום ל
למטה והכס בניהם הפרט מעט כאלה
א ל ה י ו ח ו אס המנח מח שכל
צ ב א ו ה ה עקדקד בקלות רבן
היה שם קודות קסם מטרות

ומהוד זכרים ועקבות תתעורר אל עננים ערמונים
 כס . וחמה שרמונים לק ופס חמה שהחמה אחר זה
 חזע שהכל הלוי . ב"ב ככרות וסבב חוצות הקדש
 חלק סיון ב"ב עטן ג"ב סיון ו"ב כולל חלק ב"ב
 הנה עטן חלק חוצות הרחוק בספר יצירה היי
 מאלו . וכן ג"ב ראשונים והם ארבע . וכן ג"ב שנים והם
 ב"ב כפרית . וכן י"ב שלשים והם קוץ חטא . לנפ עטן
 וזה החלק חזק לפי הצורה . ולקחה חזק ראשונה
 והן לפי סדר אלכא בזה . שרת . והטות לבנה
 ראשון והוא ראשית כל חסד . שחן לבנו חסד
 כי לבנו אחד מה אמה קוסר . והשליש חשלות שהם
 כחציות . יסודות . כוכבים . חליות . שחמס עשר
 הכל . היו בחזק חוצות נחלקים כך . חסב שאלה
 השלש חסדים . תבאליו בתעלה עשה זה ליד
 כ . כחציות חסדים חזק עלה חזק חזק
 החלקים . כחציות חסדים . חס ט . ו"ב חסדים ו"ב חס

חבר ט עש סח . קרי"ל . ועוד ג' כעו"י . יז . קס"ל
חבר ל עש לו . קרי"ל . חלק ו' לג' . קרי"ל . קל"א
וקודו ה"ה ה"ה . כסוד' . חזקיות . קס"ה . קס"ה
וקס"ה כעו"י . יז . וסיו"ט . וז' . זה חקוס . ב"ה . וק'
תעשה לו' וישל ק"ד . חבר ק"ד עש סו' . וישל ר"ב
וקס"ה כעו"י . יז . ועוד תעשה כן לג' . וישל ר"ב
חברס עש ר"ב . ותו"ח דע"ל . וקודו ב"ה כ"ה
ק"ד ע"ח . וזה חקוס החתול על כ"ה
חזקיות . קס"ה . חזקיות על עש סו' . קס"ה . קס"ה
כ"ה כ"ה . וז' . חזקיות . קס"ה . קס"ה
וקרי"ל . וז' . חזקיות . קס"ה . קס"ה
חזקיות . קס"ה . וז' . חזקיות . קס"ה . קס"ה
חזקיות . קס"ה . וז' . חזקיות . קס"ה . קס"ה
חזקיות . קס"ה . וז' . חזקיות . קס"ה . קס"ה
חזקיות . קס"ה . וז' . חזקיות . קס"ה . קס"ה
חזקיות . קס"ה . וז' . חזקיות . קס"ה . קס"ה

שמונה חסד העמנו ד. כחציותה לחסד אלה
 הדבר הכלל והוא חסד ש. שהוא כלל הכפירה האחת
 הראשונה הקדחת רוח אלהים. ופודה חסדן ויוצא
 יקנה בתמורת חסד כס. והוא רחוק לשלש משלוח
 אלהים ועשרות וחמשת. שהם ג' מדובעט. ושד
 ג' מדובעט. הוא ש. על דרך שטחן ו
 ועל דרך שטחן הוא ג'. קדי טע. ושד מדובעט
 ש. על שטחן הוא ג'. קדי טען. והסו יטח מן גלגל
 שפול שגל. ורחוקו של שפחת כסא הכבוד שחוקו
 חתהוק העשר העקריא חרן שגל. לשלש יחור הית
 ארץ. ופוד טען. שכתב זרע. שכתב זרע. והסו
 כתר שחוק. וכל ש. יט. ועל זה היה חסד
 שד חלב. נס כתב שחר חלב. והקוד שהוא חס
 חתלה כרח. ירח חתלה כחש. הנה עתלו ל
 חן האותיות קודות פשוטות. וזה רחוק הכל
 חחר חתלה כחרה. צורה חתלה כחחר. ודע זה

וזה ידע כי מטעם זה הכנס : אשר הוא שר
עצמות : טעונת הנצל : ברא את השמים : והוא
אשר חתם חומר בצורה : כאשר חתם צורה בחומר
ועל אלה תבנה בכן צדוק מהדומים להם
ש שיצא לך מהם פתרי התורה וסודות החכמות
ומה שיבאר לך זה הוא חלק האמיתות
חלק פיון ע' עקן ל' פיון א'
כולל כלל חסדים : דע שהחסד הכולל
הוא מועיל מאד בכל מה שתדע להשיג : והוא
כי שם אתה רוצה לזנוח קוד חזות השכינה אתה
עדיך לבגל חסדי תהיה בכלל המוסר כחומרך
אחסד השכינה בכלל הוא א"ן : ואחר שעלת
בדרך הכלל שחידו תמיד ואם הוא דבור מוכן :
או בלתי מוכן : אל השכחהו : אבל חקקו וסתברו
על לוח לב כי הוא צד לך תשלוחו חסד
על כל מים : והטעם שכל הדברים העומדים

בלשון שהם מחסריו באו. יוליכו דעתך עדין.
 והם הם יהיו עדין. כען שתאמר שעלה בידך ענין
 זכר ועקבה. ורצית לזנות כלל חסר שנים. ועל
 נס כן ש"ו. והזכר חיד על אי. זה דבר היה ל חסן
 ש"ו. על כך וכך. ראה אם שנים זה לזה. וחיד
 מה הוא המצוקה. ובלבד שתאמר דעתך מהדמיון
 שלא תדוד הכונה האותית בעצמם העלמים. כי
 העה רצית לזנות אנדרוניקוס ויצא מחסריו ש"ו.
 ואחרת בלבד מה חסר. ש"ו על ש"ו. העה היה
 ל זכר ועקבה. ואנדרוניקוס בלשון יין זכר ועקבה
 העה אם כן הכונה שזה. ואע"פ שהיה זאת לשונות
 כן עד חסית זרע לבן. ועשית חזונו ענין דע.
 או נוטר טסה. והוא חוט חרס. ומוצאתו כללו ש"ו.
 שהוא ש"ו. לבי ההכרח. ונקטת לזנות בלשון אחד
 מהלשונות שמו. ומוצאת שערך בלשון יין דיאבולוס.
 וחסית כלל מחסריו ומוצאתו ש"ו. והוא הוא בעצמו

והרוחות כזה ריחו גדול שאם לא היית ויכיר מהות
הטען הסגור סגור או בשאר מקומות ירעה לך
קודו ונסתרו וחס המוות וזה כי פירוש ד' אבולג' ו
באותה לפי הלשון אם לא הוה בחולם לט' יהיה
עצמו טען אחד ואם הוה בשורק לט' יהיה עצמו
רבים וקס המדים והנה היחיד במקטרו שזה אר
הרבים בן בלשונם בן בלשונם ושרד עולה לך
וזה אם ידעת לשונם שזה השם נותן על בעל שר
עצמו כי המדים בלשונם ד' יא' והעצות בולג'
ועד ל' קוד שגדול והוא שקוראים שם בולג' בשם
כדורים ואם כן הם שם כדורים וזה הסוד גלוי הם
בלשונם השם בקראם שם המדים קט' יא' וט'
היבדורות בעצמם הנחלקים לשם חלקים אש ורוח
חלק אחד שלם ויחיד ועבר חלק אחד ירד' קראם
בשם אחד עם המדים והוא קט' יא' ולפי זה הדרך
היחיד בלשונות נבילות ובעקר לשונם יחיד חסיד

וְחִמּוֹת חֲמִשָּׁה הַכּוֹלֵל כָּל הָאוֹתוֹת בְּלֵט חֲנֻכָּךְ
שֶׁהֵם כְּסוּלֹת שֶׁלֹּהֶן חָ עֲתִית אֶלֶן וְאַרְבַּע מֵאוֹת
וּתְשַׁעִים וַחֲמֵשׁ שֶׁהֵם אֶלֶן וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת פְּרָחוֹת
חֲמֵשׁ וְחִסְכָּרִים בְּסִימָנֵם אֲתֵנָה וְכֻלָּם תֵּנָה
וְקוֹדֶם חֲלָבוֹת וְאִם תּוֹקִינָה חֲנֻכָּךְ קִטְרִים שֶׁהֵם
כִּי יֵשׁוּ כָּלֵם כִּרְצוֹת וְקוֹדֶם שְׁמוֹת וְאִם תּוֹקִיפֶם
אֲרוֹכִים שֶׁהֵם בְּסִימָנֵם בִּרְאָה וְהַחֲכָרִים עִם תֵּנָה וְחֵמָה
קוֹדֶם שֶׁר צִסְאוֹת שְׁמוֹת רֵאשׁ בְּחֻלְבוֹת וְהֵם עֲלֵה
חֲנֻכָּךְ בְּחִסְכָּרֵי הָאֲרִיזָה שְׁלֹשׁ אֲלֵפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
וְשֵׁל כָּב אֲוִתוֹת אֶלֶן וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְתְשַׁעִים וַחֲמֵשׁ
חֲכָרִים וְשֵׁל אֲרֶבֶשֶׁת אֲלֵפִים וְתְשַׁע מֵאוֹת וְתְשַׁעִים
וְחֵמָה שֶׁהֵם חֲמֵשׁ אֲלֵפִים פְּחוֹת חֲמֵשׁ וְכָל אֶלֶן
חֲמֵר לְאַחַר קִרִי חֲמֵשׁ פְּחוֹת חֲמֵשׁ וְעוֹמֵם שְׁמַעֲלֵל
כָּלֵם וְחֵיזֵר וַחֲמֵשׁ כִּי לֹא נִשְׁאָר לְחִסְכָּרִים עֵן שֶׁמֶן הַחֲכָרִים
שֵׁלִי אֲכָלֵם כָּלֵם לְחוּץ עֲלֵי עֵל הַסִּדָּה וְדַע כִּי לִפִּי
חֲמֵיאוֹת שֶׁנִּי אֲלֵפֵי בִרְמֵת אֲחֵת כֵּת כָּב וְאַחֵת כֵּת כָּב

היה רוח שנת חוט שנת תשע וארבעים כסוד היסוד
ויהיה מציאותם ז' פע' ז' ויהיה החסר הכולל את
אזיקן בלל ז' אלפי' ותר' ותנס' תצ' כראשונם
וסודם שפ' אה' ואם הוא פעל הא' ויהיה חזן
לזה שז' בדברי רבותי זל' עול חלבות אחים כ'
על אחים שז' עם חלבות ויהיה כלל ז' אלפי' ביות
והנו של חלבות השכיעה ויהיה הכל אחת ויהיה
חלף השכלם כי האותיות הם ספרי חלופים כ'
כיון שהם חלופי הקסמים ותם הם חלופי השמים ודע
חלק סימן כ' ענן ה' סימן זל'

כלל חלק שז' החלק הזה של האותיות
לפי מציאותם חלק על דרך הדקדוק של הדבור
לשני חצאים שז' ותם ז' אותיות שחשים ושרשים
ז' אותיות שחשים שחשים שחשים ותשרשים הם
נקחים בסדר ידוע לפי האלפא ביתא ותם ז' אותיות
עצמם ותשרשים הם נקחים גם כן לפי הסדר

והם אלהו: כלומר שר: וכיון שהם חט פט—
 ג' ע' צדק: וכיון הושרתם שולח כתר צ'נה: וכיון
 ככלל חסדים של השמים תלך: וכדום החסות
 נט כל העלם של אש: וכיון כלל חסד השמים
 תבסל: וכדום צ'ח החסות: חסד התורה: עלם
 ודמות ככלל אלים: וקנה היה החלק כד שלקחו:
 אב: לשמים: צ'ח: לשמים: הו: לשמים: צ'ח: לשמים:
 ט: לשמים: לשמים: וקנה היו חסד וחסד: חן
 האחדים שמים: וחוסד וחסד שמים: וקנה השמים
 חסד וחסד שמים: שמים: חסד: וכן כן:
 וכן ג' וכן ד' וקדום שר: אח כן ג' דה: וחוסד
 כד החסד האות: שמים עם שמים: שמים עם שמים:
 והכס עוד שמים עם שמים: שמים עם שמים: וראשיתם
 אבנל: וכופקם חסדים: חסד: וזהו ושר עליון כן
 אותיות: וחסד שמים: עוד וכלל האחדים: וקדום
 תכלתם כסע צדדים היה ט' שמים: ו' שמים: באורם

וידע שהשמים הם טהורות והאדמה הם כרחוק
ועל כן היו אותות השם והשמים . ועלה חסד
הכל . תאחד ותאחד אחד . וקודם זע אחד אחד אחד
ואם תבד זה הסוד תבד שכר כל אלהו והשיב
לב אב עלבן . ולב בן עלב . על בן חולד דומה
והתיחד קלב האחד בכוד האחדים שהם : ספרות
והנה נאשרו עוד בעשרות שמה . וקודם
ומוחות : חסדם כאחד שלש המעלות והתמצאם
אחד . וקיומם צד צד צד צד . ואיש אחד כע רעהו
כי האותיות מוריות על כל המרכבות . ושתה תקרא
עוד ד' מן העשרות הראשונות כלומר . והנה היו
שמים . ותקח עוד ד' מן העשרות הנשארים והם
סעבב . והנה היו שמים . וחלק חסד האחדים ה
קוח כ' . לא . והם כוללים . כל א' . העלה מן האמות
והסוד א' י' . שכוללים א' כע ח' . כמו שרמזתי
למשלה בעטן גמלה החלק . ומה תבין כי העשרות

כלל הכל והם הכל . ואחנם הם עשרות חלוקים —
 ש . קם . וקודם חנשים . ואחנם הם שמונה . חזר —
 הם קטנים . חסדים וחמסות סוד כלם . כל העם .
 הם שמונה כלם . הם שמונה ימים . ועל כן כרייה
 חילת בשמונה ימים . ותכן זה הסוד חן הקללים —
 נס חן שם חדש . ובדשק קודו על בדין המצ
 בעצמך כח שומל בו להסמיט פעל החכמים . ותכיר
 שלות חיינו עומתים אשר להם חיות אדם . והם אדם
 וילך שטן . אשר הם החכמים בעצמם .
 והנה נשאר ד' חזקות חן החלק . ונלקחו שם חס
 לשמים והם קד . וכלב ש . ושם חס היו את . והיו
 לשמים חסם וישל שאת . חסדים ותמנא שאת
 ימים שמונה . השם ית . כסברא העולם עם החזקות
 והנה תכן מדברינו כי היחוס הם הכלם . והם שאת
 קוונא ימים . וכשתתכל בזה הכלל החופל תפלא
 ונסתדיו ותשוב הדם בהצטרך עם הסודות הקדושים

וכאתכיר שיש האומרים . גם שיש האומרים . תחילה
 ותהיה שר האומרים . ותכיר מי הוא משרת האומרים
 אשר קודם חזר ונזרה . ומהם ראש קוד שני חלבים
 האומרים . את החלקי אדני צבאות . אשר רחמו
 שניהם הנביא עה . סאמרו שרבים עמדים ומועל
 לו . וכו' . ומהם המעשרי אלופות אותיות
 המכסח שחלקו לחמשה חלקים בחמשה חקומות
 חמה . והם אחריו . בנבון . בנחש . בשפנים . נכבך
 סר . לנחלת כלשון חמשה על חקום שיש האומרים
 שחמשה העלונה . וס' כלשון חמשה חקום
 ההוא בעצמו . אף שהבדל אשר ביניהם הוא קטן
 מאד . והוא חזק היות האחרונים נוסדים סקס שריקה
 והראשונים בלתי שריקה . והשריקה יוצאת מוכן שתי
 חשבויות האומרים . בחכות הלשון על חמשה העלונה
 הקוראות בשם החך . והיא קינה החך . וגם נכבך . הזכיר
 עם הסאות שיש הלשון הפעור על ראש החך הפעור .

וקנה אחר שהחיות נמצאות בכלל בחיטה חק וחיות
 הנמסרים נחלקו חלקם ונעמדו בעזרת הזוהר לבב חלק
 והיו צדיק ל חלקים זה לבב זה כ' א' הוא שחש הצדיק
 שהוא סוף כענין לושלה וק' הוא כענין יותר שירה
 ויעט צדיק וק' ירד יותר וק' ירד יותר ואם כן קנה
 ע' ראשית חכמות הדבור ועל כן עמו שלמות
 כל ע' וכן חסד החיות ע' וחסד הסתב ע' וחסד
 החיות ע' וחסד חזק ע' והנה שם האות הזה
 עין ופירוש עין חקור חיים חיים ופ' הוא חלקן עין
 והאנשה וקוד חסדו שבעים וכל שבעים הם שבעה
 והוא רחוק ל' ספירות וסוד עין קעשה שושן
 מתחלת כל תפועה והוא סלס והוא סיני והוא כולל
 פשוט אחד אהם ה' שחזק הקדש וסודותם רבים
 והחיות הנמצאות בשפתם נחלקים נס כן אל ה'
 חלקים ומה ע' שלב ה' חיות דע ירסה וסוד ע'
 למען הדלו כ' אם ברסה והרסה אשר כב' הוא

חסר הכדילי מחבריו בחכמה שהיה לו דומה לו
 ולב הדמה ולו חשט כי הו' הוא מסר באוס השטה
 היתונה תחת חשט השטה העלונה וכשם
 אדם קוצר הסה ומוציא הכרית ו' והנה חז' בדגרי
 העזדים יהיו נכרים צינאס חז' שאין כן בשאר
 החזיות והכל לבדיות עלמות יתבארו ברוב שני
 ענין שיחקרם בשכל שלם וסך צריך שתעין ככולם
 ואחנכ קדורם הוא טבעי ואינו כמכרים שהם
 הססויי שם הלשון חסמי הדבר הוא טבעי
 מה קדרם הטבעי ה' מן הענין ב' מן השטה
 הר' לשטחם ב' קצות הדבר ג' מן סוף ה' מן
 הלשון הר' חכמ' חמורים חל' מקומות ושם
 חזר חללה הדבור להחזיר מן הענין ו' מהשטה
 ז' מהלשון ממקומות הש' ה' מהענין ט' מהלשון
 ממקומות הראשון י' מהחך יקנה היו בפנין שלש
 והן אלה וטהם בשטה והן כו' וטהם סוף והן ב'

פה עתה היה הענין
 ויסק

בקדור

ואתם בלשן . והן ד"ט . ואחת בלשן חזקומו השני
 והיא ז' . ואם כן הנה בלשן שלש שהן ד"ט . כנ"ל
 האל שבערן שהן ח"ח . ועוד הנשאר י"ב
 פ' ב"ח . י"ל בלשן . ח' בשפה . ז' בלשן עוד . פ'
 בלשן סיקוס השני . ע' בערין . פ' בשפה . ז' בלשן
 סיקוס השני . הנה היו שנים בלשן והן ל"ג . ושנים
 בו בשני . והן ס"ז . הרי ד' . ושנים בשפה . והן ח"פ .
 הרי ז' . ואחת בער . והיא כ' . ואחת בערין והיא ע'
 הרי ח' . ע"פ ה"י הרי שנים . ועוד הנשאר י"ס הם
 ז' . והן ח"ש . והיה ק' ב"ח . ז' בלשן השני . וז'
 וס כן . ז' בלשן הראשון . הרי הכל י"ח . הם כ"ב .
 ודע שצ"ע שחזרתי לך שאלה טבעים מופלאים
 לבי סודם לא חזרתי זה בעבור או הזותיות ולא
 זולתם משאר חזויות שבשאר כתבי האמונות אבל
 דו"ע שכל הלשונות אלה הם חזויות חכמים .
 והמופלא שהן טבעי . וכל אות שבחכמא ח' חנ"ע

אזיה כעכע . ודע שכל מה שאתה מוצא בזה .
הוא מזה המורה ואתה מוצא בכל איש מכל אומה
ואינו משהנה בעצמות כי הכל אחד הוא העקר
טבע וזה משהנה גם הוא העקר והקרה . וזה
כי הדבור באדם טבע הוא . ושיהיה מדבר בעצמו
האומות גם כן טבע הוא . והדבור כולל שלשה דברים
והם שם ומה ומעלה . ואומנם שיקרא זה האיש זה
הדבר בשם זה הידיע אצלו ואצל אומות וזה השם
בעצמו וזה הידיעה זה הדבור בעצמו מיוחד . וכל זה
מאונה בדבור הקריאה באומות אצל אומה אחרת
הנה ידע שזה מופתם בכל אומה ואומה ואינו טבע
אבל מוצא הקול מהצדן והרוח וההשתנים . והדבור
מחשבת המקומות הנזכרים . והיה אם קול הדבור
משהוא כשומע זה . כלומר קול ורוח ואומות וטעם
והפית הקול ושומעת עם רוח בהסתר . הנה כל זה
הוא טבע בכל אדם אצל . שתהא באחד מודיע כי אם

מקרה . כאלם וזולת אחדותם לו ועל זה התמזר
בוותן שהלואיות הן הסטיות . וכדיות זה טבע
בו בשלל שוננו להודיע לנו כונת הדבור ומעלות
וכן עשה כל חסדים לשון או פתח . ודע שכל חסדים
לשון סדר קדש לשון חסדים לשוננו השט . והער
שם לו קדש לו לשון לא היה יכול להסכים עם זולתו
לקרוא דבר בשני מאשר קראו סדר כי איך יבין זה
השט לשוננו השט אם לא יבין לשוננו קראו ויפסד
עמו למד לשון . וכן לבד לא שיקט הסט
בן הסטיות . ואין זה מקום בחורן . אבל מזה
שוסרית תוסף להבין מה שלא זכרתי כי כונת היתר
להודיעך בזה החלק קטע רוחים על עשן יחיד
האדם . וכבר דמתיך לך בזה מה שאסור לבאר
בקצור לבי כונת זה החבור בזה החלק הרביעי
גם עיני קטע מעצמו . בקצת חלקים האחרים
שכונתו זה על זה תבין כל הכונה בענין השט

החלק הזה " כיחוט חותכותו " ז

ע"ד חלקיו ט

אלה ועצט אלה וחתמה א"כ

חלק סימן ז עק א סימן ח

כולל סוד השמות " כד הדברים לכל בעל

השמות שהשמות הם דברים נוסדים בזה להורות

בם על עצמי הדברים הנמצאים ועל חקר יתב

ואין דבר בכל המצאות אלא מה שהוא עצם

או חקרה והעצם יחלק לחלקים והם עצם נפרד

ועצם מורכב וכן החקרה נחלק לחלקים והם חקרה

נפרד וחקרה דבר והם שיהיה על העצם יחלק

לחלקים שם אחד ושם מורכב וכן החקרה על החקרה

ועל כן ראוי חכמי הלשונות שכל השמות בן עצמיים

בין חקריים נחלקים לאלה כללם עלונו חלקה

חוסרות והם נחלקים ועד פים וחוסרותים

וזה פירוטם בקצור העולם הם השמות שבע

כל עמך חזולת בעצמו ובשמו . כן אש חרור
ורוח חיים ומים מעט ועט חסא . וכן בהפס
זה חזק שחן כל אחד הוא חברו בפעל ואע"פ שהיה
ואברו שגם אחד כח ר"ל ששנים מחמד אחד וזה
עבדו בעצמם חס צוהם כפעל ועלן עבדו
בשמים . ואחזק באוכ האש רוח העה . שרעה שמו
ויקרא רוח . לא חספ שמי חמדו כי חמד הוא הוא
בעצמו חמד הרוח . אבל חספ שמי צורתו . והנה
יחזק זה הדבר חספ השמי להיות חספ אור השם
וקשם יחד דבר שמוך אלא שהאש כח הוקסם שמו
בכללו ולא . שרעה כי אם בהזדמנות חלק חזמו וחסלק
הוא אש האנה חזמה לערה חספ לשם ועם כל
זה לא נשתנה כל עצמו ולא שמו הכלל ואם קחקה
הוא שקרה לעצם הפרטי ולשמו שמו . וכן לשאר
הדברים כלם . והעדיפים הם שהשמות רבים .
והענין הסלל את כלם הוא אחד . כשקדק וערכ נארה

זה הוה כעצמו המקיים לולטז מכל הנקדחים כגס
הוה המשתקף להם בהסמכות הלשון כגס הוה מקוץ
ס נחמד בהסמכות על אדם ועל חומר ועל אור ועל
כל אחד ואחד מבעל חיים חסג שענן הדיות הוה
ענן עומד בכל אחד מהם והוה המקיים ענן כל איש
ואיש מהם כי הוה הוה כעצמו חרש זה הער
הוה המשתקף לבלי ייתכן לזה פסן על כל
זה שהוה סע או חין או איש שגס ההבדל עליהם
זה בהסמכות שגס הקוץ כעצמו הוה מעמד כל
כעל ענן וכן חין שהוה האדם וכן היורד שהוה
הבדל והוה מעמד ענן האדם שגדו חן חרש
וידוע שכל נדר חורב חסון משרת וחדד כל
מבדל חין חרין מאשר המשתקף תחת הקוץ שגס
סע כולל תחתיו שגס חרש לבחות ועל כן השג
החוסס כולל סע חן ויין או הבדל החורים על
עצמות הדיות דם ולא יורה על בנה ולא על חקרה

חפץ שחין הסגלה ולא הוקרה חן הדברים המקינים

זית העצים. וזה שכתב יתכן שיחנה העונות בקור

מעליו הוקרה או הסגלה לפי המעט

ויש אמות שהם חפופים. וקורא האב

הנחמד על שני עצמים נופלים מאותפים בענין שהם

בלתי חקיים מהיות כל אחד מהם או על עצמים זתר

מהם. כגם חריה שהיא נחל על ידי ועל המות ועל

החנייד בבית וכס יחמד על הערצה בחרזה. או

מים אבל חמת חין לו מציאות כי אם בדורין ואנחנו

דברנו במסכים לא שמתנו בן אלה העקרונים

כגם אחד אינו חסד הדבר הווקיים עמם כל אחד

מהם אבל חסד חקרה מקרה להם. והוא טרם התאר

כלום תכנת הענין וידוע שחין התכנת חקיים

עמם חריה החמית כי אם צורתו הטבעית הפשוטה

שהיא הנפש החיה הזנה והחריצת. ולא נשתנה בזה

חריה החי עמ המות ולא עמ החנייה. כי אם כגדון

לבד . והנה דמות האם המוסק משני עדים לשני
האחות הנזכרים . דמות למנותה קראשן הנמור
החיות חצי היות זה העצם וולת זה האחר באותיות
ודמות למקום חצי היותו קראש בשם אחד עם וולתו
חפץ עמך מן העצם שנתן בניהם שבעבור
קראש בשם אחד יחד . וחפץ התדמותו לחלו האם
שמות קראש מוסק . ויש שמות נקודות יכ
כלל ופירוט . והם כשקרא מן מהחיים בשם קונו
בשם כוסב החמור על כל כוסב וכוסב מכוסב השמים
בדרך כלל והוא גם כן חמור בשם חייחוד פירוט לבוסב
אחד חייחוד והוא כוסב חמה הקראש כוסב האכל אשר
לכל החי האם אשר על גלגל הירח . והוא כדמות
סופר לחמה ועל כן קראש כוסב חמה . ועל החצר
גם כן והדומים לו חמור שיש לו גם כלל ופירוט . כלל
חפץ שכל העשבים לפי חיתיהם שחם חציר ויש חדרן
אחד חייחוד שחמו גם כן חציר והוא שתרצמו כרתי

כָּל הַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי
בְּהַלְלָהּ

וַיֵּשׁ שָׁמוֹת שְׁקָרִים מִשְׁחָלִים וְהִם הַחוּרִים —
תָּחֵלָה עַל עַם דָּבָר וְהוֹנֵחַ וְהַתְּרַקֵּס הַשֵּׁם קְדוֹחַ עַל
הָעַם קְדוֹחַ וְאַחֵר כִּי קוֹשָׁל וְהָעַם קְדוֹחַ שְׁתִּישׁ
עָלָיו בְּמִיּוֹדוֹת אֶל עַם אֲחֵר אֵל שֶׁלֹּא הִתְיַשֵּׁב עַל
הָעַם הָאֲחֵר כִּי שְׁתִּישׁ עַל הָרָאשִׁין כַּשֵּׁם הָאֲחֵר —
הַיּוֹשֵׁב עַל אֶחָד מֵחַיִּים בְּעַלְיָהּ חַיִּים וְיוֹסֵף שְׁתִּישׁ
יִקְרָא הַגִּבּוֹר שֶׁכָּבַע אֶדָם לַמַּעֲמִים בַּשֵּׁם אֲרִיָּה וְשִׁמְשֵׁן
אֶל הָאֲרִיָּה וְהַמַּעֲמִים אֵין לָהֶם קֵץ דָּל מִשְׁחָלִים —
הַשָּׁמוֹת בְּדִמְיוֹנֵת חֹזֶק לֵה — וַיֵּשׁ שָׁמוֹת —
שְׁקָרִים וְיוֹשְׁקִים כְּלָמִים שִׁיּוּרֵי עַל עַמּוּן אֶל הָעַם —
וְהוּא מִתְּרַקֵּס אֶלֶם וְאַחֵר כִּי הוֹשְׁתָּהּ אֶל הַחֲסִידִים —
אֶל דְּבָרִים אֵין קְלֹמֶה בַּשֵּׁם שׁוֹה עַם כּוֹנֵת הָעַם כַּשֵּׁם —
רַבֵּל שְׁתִּישׁ שֶׁ בָּקָה אֶל הָעַם וְהוֹשְׁתָּהּ אֶל עַמּוּן אֲחֵר —
וְיִיחָד בְּעִיר מִיּוֹחֲדֵת אֶל הַחֲסִידִים וְהַנְּבִיאִים וְכִן —
שֶׁ זֶסֶר וְעָבָה וְכַסֵּם וְכִנּוּת וְכִיּוֹנֵן בִּסְדָּה וְהֵנָּה —
אֵלֶּה הַשָּׁמוֹת חֲלָקִים וְכָלֵל הַשָּׁמוֹת הַמִּשְׁחָלִים —

והשתטם בשנויים רבים וכבר חלקו חורקדקס לחלק
רבים אחד ועדן לא הגיע אל תכלית ולא גיע לשלב
סמן להם קץ . ואחרי כן מה ענין השמות ס'
לגלות כס לבנים מה שהמיעוט כעו
חלק סיון ק' ענין כ' סיון כ'
כולל ענין הפעולות . ופני שהם יורה על
מציאות עצמי או חקרי . והפעולה אינה לא עשה
ולא חקרה אלא ענין חיוניו אל ענין שאר זה חקרי
השמות . והוא זה . דעל ששלה שחמה עומדת
בסו ויש חמה עומדת בפעל . ויש חמה עומדת
ויש חמה חלוצית . ויש חמה חקריית . ואחרי
יה שכל יחלק לשני חלקים . קרוב ורחוק . הקרוב
הוא שקרוב אל הפעל אחד . והרחוק הוא שרחוק מה
ולבסוף . כענין קרוב ורחוק עד בין הקרוב ובין
הרחוק סומדו חור הקרוב הרחוק הם היסודות . והקרוב
הוא שכל זרע הקרוב קר . והאחרים הם מה שביניהם

ויחזק השכל הווי סמוך קודם סתכבשעת חכמה
 שזו החיטט כשעל והנלל מהללל כשעל תמיד
 ויחזק. שכן השעלה לשעש ולא מקרה כי אם יחס
 מהיחס אל השעל ששעל חזקה ואל השעל הנשאל או
 והנה אינה עש אינה נען ויש פה כנען שחס
 היא כח אינה שעל ואם האחר היא כח שעל ושומר
 חסן היה עש. דן יתכן לקרותה על פה היחס האר
 שבו יתואר השעל יתואר שבו יתואר השעל. ויתואר
 שבו יתואר השעל הנמצא בעצם הנשאל או המקרה
 ואיננו השעלה הטבעית היא העצמית. בין תיכנה
 תמיד כח המוכן לעת לעת בין הנמצא כשעל כנען
 כוכב הנפיש המורכבם צרוב הרבבות חזים ושע
 נקלית המורכבם צרוב הרבבות ואש נרנח. ומהיחות
 האש ולחמית חזים. ועלית זה לשעלה וידית זה למטה
 וכיוצא בם. ואלה העצמים נס כן הנמצאים בשעלות
 הטבעיות יקראו חקדיות כמו שיקראו עצמיות

כ' אינם עשויים . אבל קראנום עשויים חסד היותם
חמידים עם העמים הנשאים אותם ולא יחצו
בלעדך בפעל כלובן בשלג והשחרות בזאת וקראנו
החקירה הקורה לעצם עת והעתה ועוד נשדד חמיו
לחוס לזוים וכלאות לגונג וכיוצא בם מקרים עתים .
ואלה והדומים להם הם הפעולות העונניות בטבע
ועקראו טבעיים . ונמצאו מחוץ הטבעיים סוף החקירה
הנזכרים הקורים לטבעיים בהתחשבות לעתים ועקראו
חקריים . ואולם המעשים המלאכתיים הם הנשגבים
על ידי אדם לבד . וכל בדי עולם לא יבואו חמיו
אחד לא קטן ולא גדול . לא רב ולא מעט . וגם לא
יעדידו והמניחות החוטב . אבל המלחמה היא
דומה בקצת עקן לטבע שהיא עתידה צורה בחמיו
בעל חמיו . והנה על זה ייחסו הפועלים א
פעלהם והפעלה והפעלה אל טעלהם ויחס הפעלה
החמיון לטעלהם להתיחסם אלה ולחקה אלהם

וחסד שרין מעל כלל זמן וכלל חקוק ייחסו גם כן ז
 הסועל והסעל אל זמן ואל חקוק . וחסד
 שרין מעל כלל ארבע קבות . והן החוד והטוה
 והסועל והתלפת ייחס כל מעל אל ארבעת שהור
 בטר מחיות . וכל חלק העצם חבארים בסר
 החסיה . ואולם אנחנו נזכיר פה עין יחס הסעל אל
 הזמן לבד עם הסעל והסועל . והשאר יבוקש במקומו
 ויחצא ויוכן חסד בעין החסכל . ונאמר על זה
 שהסועל העו יהיה יחיד או רבים . והיחיד נחלק לשני
 חלקים זכר או נקבה . והרבים נחלקו גם כן לשני חלקים
 ימים או עקבות . והחד צרים המורים על הסעל
 יחלקו לשלשה חלקים . והם העונא הוודר עם העונא
 השומע על אלשי בלתי עונא לפניהם . והוודר על
 עצמו . והוודר על חברו כשם אל כשם על עצמו שה
 חבדו . ויכללו או שלשה החלקים שלשה עונאים
 כללים . והם אנחנו אותם הם . ושלשה עונאים פרטיים .

והסעל

והם אינן אלה הויז . ונקראו או כנויים . חלקם ש—
לזכרים ומקבות . ויעלו לזכ חלקים . ואם חקר וחקר
דבר . דע שהוא דחפדון תלשן . והנה כלשוננו
פועל זה לחס פעל שכר עבד בחדר מהבטח
אל פועליהם . חסרו מהלשון שלשה שוות משכס
העשר . ונכסלו השלשה ולא עמדו למי ש—
לחדם אלהם . ונשארו חס כן תשעה . וחלה הם
פעל ראובן אתחול פעלם . פעלה אחריו פעל
פלג . פעלו ראובן נחשען . פעלו דחל ולחם . פעלו
אנחנו אפרהם ויצחק . פעלו אנחנו שיה ורבה
פעלת אינן יעקב . פעלת אינן בלהה . פעלת איה
יעקב . פעלת את זלפה . פעלת אתם עמרם וזשה
פעלת אתן יוכבד ועמרם אתחול פעלם .
הנה הנזכרים ביחס הפעלות הם יז . ואחרי—
היחידים הם ששה . והרבים הם ששה . והנה נכסלו
שנים וכן הרבים והם פעלו פעל גס פעלו פעלו .

ולא עתידו עם הקדושים ויחזקו כחם שמו שעתידו באר
 הדברים יחזקו כחם היו העלבים ארבעה ונעלמו שנים יין
 השנה ועד נבט אחד וק' היידיים והוא מעלה
 פעלה של עתיד כס זכר ויחזקו כחם שמו שעתיד
 באר היידיים ואם כן היו העשרים חומה ועלה
 הכל רשעה ונעלמו שלשה ויש לשנות שחזרו את
 ויש שחזרו חשט ויש שחזרו כשזה כלומר פלוגת
 רשעה אבל להזכיר עליה לא יתכן לפי הדבר
 הטבע שחזר העומדים לא יתר ולא פחות וחלה
 הם הקונים בעצמם הוא היא הם הן אענו א
 אי איה את אתם חזק והנה לפי זה הלשון
 שלו הכנאים עשה כי פעלו פעלו שהיו שנים
 לשנים היחד כל אחד ונבטל סוף ח' לב' בשבן הם הן
 ולו היה אפשר להגדיל כלם היה דבר מעולה ויחזק
 חזק שחזרו אענו נס נחמו ופס אינן פס אינן ולא
 חזרו זה הכל כוללם שהכונה בלשון היתה להכריח

בין הקרואים נחב . ולא נאריך בזה כן עתה לבין וכן
עשה חכמי שחצאנו אותה במקום זה . ולא חיד
שכל אדם לעקבות עיקומות כי זה גם כן חלל כלכל
הלשון או לבד מן הקורות באחרים . וקנה זה
אשר זכר נחמו הוא לפעל שעבד ואחריו שפוטל . כי
לפי חלקי הנמצאים חסד הדבור . וחונם חסב
שהזמן עוד נחלק לעמוד ולעמוד . כל הפעל חיד
על שניהם . ונחלק השבד לשני חלקים . ולא דבורים
ד חסד צוי חידה פעל עתיד להפעל . וד חסד
עתיד על ד פעלם . והצוי חסב שהחלקים חידו
אדם כי אם ארבעה . והם יחיד נחלק למסד או עקה
ורבים נחלקים למכרים או עקבות . כאחיד בעותק
לחם מצות . ראובן שחור זה הבית שנת או חור
אכל על עבד לא יתכן לחור שחור . שכל צוי עתיד
ואינו עבד דק יתכן לחור לקיים ההוד שנה . אך
היחלע חשתחומה ואילך . או תשחור או יחור

ואין שום דומה כי אם כעס אל כעס . והקנה זהו
קוד גדול מהגדולים שכל התורה . כי זה שרש
כותב פה אינו ריקס והקוד . שאיננו לבד עתה
סחבור זה סכר . הודקדקים . אבל באו העצמים
טו לענן השדה אל דבר חוכמה או מושל אל כולל
החבור . וזה עוד שתחמוד לטובה כצווי . שחרי
זה הבית בזמן כלם . וכן לרבים שחרי . ולרבות
שחרי . וזה עשרת הקונים שהם הכנויים . ו
יוסיט על שמי האמות או הפעולות ששרה אותיות
בסופן להכדיל בין הקונים . באמות כאמרוך שמי
שמו . שזה . שחך . שחך . שחמו שחם . שחן
שחם שחכן . ובפעלם כאמרוך פעל פעלה כמו
שרחתי כס ובכנויים . לא שהפעלם יחברו אחד
כמו שוכרתי . אבל הכנויים ששרה כמו האמור
ואחר שהחלתם יין הוא ה"א . תכן קודם . וקתבין
קוד החלת שלש הכנויים על שמוות שהם שמי . שחן

כ. סוכן לעדות. וכן סוף חנוי בשלשה חתן גם כן
שחר. שחרו שחרה. והתעורר חדר. חל השם
ותשג וישלח השם המיוחד ית. ועוד הטעם
חורה על שחר. וכן הפעל עומד. ולא יקרא
פעל אלא הפעל בפעל בעת הפעל. ואם פעלו
היודית בלתי העדר גם הוא תייד. כל העד. וזה
מוטבל ראשון. ואם יעדר הטעם והנה הפעל עומד
בסתר סתם כר אחר שנסתב ואעפ"י שהפעל חי. או
יות. לא יקרא פעל. אבל הפעל יקרא פעל. כל
עד שהפעל עומד בו. ואם נעדר פעלו מוחזקת
אות ויהיה לא יקרא פעל. אבל יחזק עליו שכתב
היה פעל אבל אינו עתה פעל בפעל כי אם בכתב
קריב או רחוק. והנה היו הדבורים הנאמרים בפועל
ה. והם מאמרך ראובן כותב. למה כותבת. אברהם
ויצחק כותבים. שיה ורמזה כותבות. והן כותבת
בזה ציורם ה' של כותבה. והכל שיה בלשון. וכן

עוד ענין השכל . מאריך הספר כמעט . האצור
 כתובה . הקטרים כתבים האצורות כתובות . ונס חלה
 הס' ד' דברים . ולא יתכן להוסיף עליהם ולא לגרוע
 יתקם . כלומר שחס יחזק אחד מהם בלשון ואע"פ שלא
 יופאן קטור בין חכלל בלהבטן בין מאריך . ונמשך
 ונעלותיו תכל לבנות כלל מקום שתדע . והנה
 . שש ענינים שהם שם לבדד שיאמר עליו ענין
 כעל והם אמות ראשונים לפני . מאריך בטן . או
 בככס . שעליהם תבנה כל מעלותיו עבר ושחר
 ושריד . והפעל לא יתגלגל על שם העצם שאינו מ
 ומקבל רכיו ולא קמיכה . אבל יתגלגל על שם התא
 ועל הווקרה שהם מקבלים רכיו או קמיכה . והכל
 שלב שם יחזר לו בקושי אות אבל לשם העצם לבד
 לא יחזר לו אות בקושי לעולם אך יחזר לו מלפני
 וזה גם כן סוד ציל ודעה . וכבר יחזק שם העצם טעם
 והנה שם הפעל נחלק לשני חלקים . אחד מהם הו

שם יחיד ורבים . והשם שם יחידה ורבות . כאחדך

קדש קדשים . או קדושה קדושות . בדגשוד השין .

כי הרטין מורין על תחזי המהמר בזלה . וכיוצא

בם . ומקור הפעל הוא כולל שלשת חלקי המזון . והם

הים והות וידיה . והוא לבדו כמו שחור או זכור ויש

לדרכים רבים בכל הכתבים . ואין אחד . כולל לפי

עצמו כטוב . כי חכמי היועו ווקור היה עצמו עצמו

וכבר יתחדו לבסוף ד' אותיות בבלם . לב . ול .

יתחבר אליו אות אחת לשמשו אבל כבר יתחבר

אליו ו' השמות . כמו ועשה אותו יום השנה ואחיה

וכן יתחבר אליו ה' המהמה כעון האחד למק

הבלש . ולא יתחבר אליו אות אחר . וצ' יתחברו

אחריו כל עשרת הכתובים . והיותו ד' מדרגות

עם בבלם . ובהיותו מקור כולל כל זמן יורה על היותו

חמיר אחד ל' יסודות והוא ושותקו בבלם . והוא

מקור להם . וזה עצמו שחור . שין קומוז הו

ווקור . ושאן שאן חזא צווי . ומן חוקור היחשק וימן
הצווי תמצא שח כל תיבה . ולא תימצא שום אות
יושנה עם הצווי כי אם אות וקור הנספח . כגון
צא ועשה . וראה ועשה . וכשתסיף בלל . תאמר
באומר . באומר . לאומר . ואמר . וקנה שכל להיות
שאן וקור באור בעבור התקפת שלל אותיות .

אמנם בהיות שם והשמות לא יתעד מקוצורו
וכלל ויתרמה לא יטע חוקור אף כגון ארר
אות מתערין והמשכים את . והעד הענין
כולל ד עכש עלל עוצאים והסימן שיהיה עליהם
הוא ד אותיות איהן . וזה עשה . ראובן ודבר
על עצמו ואומר אומר . וכדסיו על חסיו הנסתר
אומר עליו . אומר . וכדסיו למנו אומר ל תאמר
ועדיות כולל אחרים עב עצמו אומר נאמר . ואעפ
שימצא עוד אחרות הוא שזה לראשון . וק יסחרו
הוא לרבים . וק נאמר . וק נאמר . וק נאמר . וק

נאמר

כל אלה נבטלו מאיתן . והענין זה היה הדבר
ראוי להיות שכל על פי הצורה שזכרנו בין יחיד
לרבים ובין זכרים ונקבות שיש בו הדרך . אלא
שחסרו מהם היה שרצה . והוא שכל אחד אינו ראוי אל
אין המה אלך . אנוניו שמשנולו . לך . אנוניו
אין ראוי למה לך . יהיה לך . וסוף ושלמה ילבו
שה ורסוק תלבע . יהיה ויסוף תלבו . שמואל
תלך . שיהיה תלך . שיהיה תלכו . יוכבד ונצורה
תלבע . הענין אלה הם יכד רבים . ויחידים .
וירבים . והחסרון שכלשון כס . הם ביחידים .
בירבים . וחסרון נשארו ח' שלא נכסלו . ד'
ביחידים . וירבים . וכפי זו הדרך היה עדין
לחקור בשאר הצענים הכבדים כמו שראית ויחד
הבטן הקל אשר העדיפותך אלו כי לא כתבת זה
הענין בזה החסור אלא להעריך אל סוף הלשון . לפי
החסרון אשר אי אפשר להציגה שיבוא לפניו כי אם

במקדמות סלה שהן חוכרות להקדיון כד. להגיע
 אחריון אל הכוונה בחבור והיא ידעת השם פחות
 והכל מוכיח שם לא הקדש ידעת פחות
 הדבר להשגה לא יתכן לדיוות ההשגה החושכל
 היוקובלת והשם שלמה ויחונם עם ידעת ההקדמות
 העמות ההשגה קלה להכירה אם לא יתנע מזה
 חונע חיצוני או פנימי או רצון אלה
 חלק סימן ד עטן ג סימן ו
 כולל דרכי המלות כל לשון כוללת שלש
 דברים אלה שוות ופעולות וחלות וכבר
 בארנו השם והם בחבור כפי עטן כוונת החבור
 ונשארו לבאר המלות שהן הדבר השלש מחדן
 ועוזר פה שחולות הם הדברים העקריים קשר
 לעכס המכונס והם ויקרים ואעב שם הפרחים
 בדבור וזה כי באונדף שם כען יקב לא תוכן מ
 ויחמו כוונה לשלם ואעב שם העש הוא ש

זהו חזרה על מהות המצב ועל שמו
ואז אם תרכיב סוג שוות העצם יחד לא ידון
זהם כעת ענין עד שתתנו אלהם פעל נס
הדברים הרכיב ערכים לקשרם כחלות נפרדות
או באותיות נקשרות בשמות או בפעלים כחומרך
ראובן שתי אלו פעל אחד כענין יצא ואחרי
ראובן יצא והנה מן השם לבדו לא הוכן דבר חסון
ולא מן שתי אלו פעל עד שתסבנו להם דברים
אחד או רבים כענין מן העיר היום ואז תשלם
כונת הדבור בהוכיחך הכל יחד באחד ראובן
יצא מן העיר היום ואם השם המורה על דבר
עומד לא השלים הדבור לבדו כל שכן המלה שהיא
מן אלו כי מן העיר כמו והעיר שאלה חזרה
על אדם עומד ומוכאן תתעורר לרשת אדרכי המלה
קן רבות מאד והן נאמנות מאד נוחות נס
תשדרר מכל מה שאמרת להבין מתוכו מיד

שאומר חסדן ואלך כע"ה חלקים הבאים "
 הנה כס בחרתי לך מה שראוי לבא-
 בשלש חלקי קדמה אשר כל לשון בנייה עליהם-
 לבי עתה נשחית חלה החושה כחלקים הנחלקים-
 לחושה חלקים ראשונים כחיות הקדמות כללית-
 מקצתה למה שיש בחושה כחלקים הבאים אחריהם-
 הנחלקים עוד לחושה חלקים אחרים . והנה כלל-
 חלה החושה חלקים הנבדלים שעברו . כחלקים-
 קטנים כרטיים להם . ונפ החושה חלקים חל-
 הנבדלים הבאים יכללו עוד יח חלקים קטנים-
 כרטיים להם . וסימן כלם כ"ח . חסר חלקים-
 חלקים גדולים יבוא הכלל ח"ך . וסימנך כ-
 הוא ח"ך ואחד יחוד . והוא לך סתם חסר ח-
 חסדים חלה וכן יסורו מלבבך כל ימי ח"ך "
 כי הם דברי אור השכל . הראשון . ועל כן יא-
 בלבך כוונת יחוד ותבאר שם לחשבון שם ותראה בו

החלק ה'.

פיוט אורי-ציו

ש"ת חלקו שנים

ועטנו שנים והתעב אל

חלק פיוט ש"ת ענן א' פיוט א'

כולל אורחות השם המיוחד כלום ש"ת

צידו שום קבלת ויד-ישת השם וריעה למלכ

שכלו עינה ולהוציא קבלת מוכר חקובל אל כר

מוטבל צדך שלא יתעבדל נמא עליות שריח

בכר זה ואם תתעבדל דוח קטלתי יקרא אל

יוסף סגור קלמיות או אל דכאל אגד קור

חיינו ויסתר לו חלמוותיו ולא תהיה נמא ע

עצמה עליו כדמות דברים עמוקים כדל

וחסדה ואם לא יוצא פתח ומורה קשרים

יגע עד שיבין כחש שאל יודע שאל הנה בעל

שכל ושם ווחו ד' ועץ והתבבל באוס דרך חבל

קדרים קלמיות ש"ת דש"ת ויחזיקה חזק

ואם לא ישיב דעת אל ידינה כפי רצונו ולא כפי
דעת המוקבלת אע"פ לא כפי האמת אם יוכל
ולא ישיב פנים לקבלתו אם היא בלתי מושכלת
כדי שיקרא על קבלת המושכלת היורד וכל
מן המסויק מזה אבל יחול על כבוד קבלתו
היורדת וידחה מפי קבלתו המושכלת
ויחשוב שקבלת היתה אמת וקבלת ג' פ'
עוד קול בלב ע"פ השכל ומאן הדין אשר
בו לא ראית אור ואם הנה כהיר באהבים החשק
באם ואלו בראותי אור באור השכל דלעת בו
מעטן שכל אל ע"פ ע"פ והיו לו שתי הדעות
ובחשבים ובחירתו ל' הנבחרת ופ' שורתי הראשונה
וכל היותה ל' ולרומים ל' בזה הענין כ' דל'
מעטן לע"פ ובחירתו דל' הענין הנבחר למעלה
יורם נקו ויתעלה דל' ויחזק השם וקורא את
ע"פ ודל' על אהבה ואל תיקרי דל' לא דל' ע

ואחר שהתריינו כי כחציאה קטנה והזקוק על
זה שראוי להזהיר עליו בדינים חמשים שכתבו
ביוקום רבים אהל בכתביות אותיות השם הנכבד
והנורא ואודיעך אי זה אותיות הם בעת
דע כע והבן כי אותיות השם

הם ארבעה . ונקראו בכלם אותיות ההעלמה
על דרך זה שמי לעלם . וזה זכר לדר דר . ונאמר
בקהל לעלם סת . כלומר שראוי להעלמו . ועל
כן היו אותיותיו אותיות ההעלמה . והוא מחוץ לעלם
אבל הנעלם אינו זה . כי לעלם הוא דבור ומוחק
ועכשיו האחד הוא ענן ההעלם . והשני הוא ענן
ההעלה . והוא שאותיות השם ראוי לעלם כלומר
לעלה אותם . והוא כמו להעלם להעלה הראויה
והעד על זה אמרו חיד וזה זכר . שהורה על זה
שהאדם חייב להזכרו וקד לדר דר . חורה שכל
דור ודור מתעלה בשם . לפי הזכרת שמו . והסך

ההזכרה השכחה . וכבר הוזהר ואמר כן תשכח וכו' .
והדיוט המחה את זכר עמלק מיתחת השמים . ל—
תשכח . שכבר נאמר כי יד על כס ית חלמות ליתזה
בעמלק מדר דר . והנה דר תלשון דירה וענ—
כלל הזמן שהדור דר בעולם . ולא נשכח זכרו . שכן
כח כי אין זכרון לראשונים וכו' . וסת' דור הולך ודור
בא והאחר לעולם עומדת . אבל השם כבר נאמר—
עליו . " שמך לעולם " זכרך לדור ודור . ונאמר—
עד בנלי הקוד מלכותך מלכות כל העולמים—
ומשלתך בכל דור ודור . ונלך יותר באחריו אתה
" לעולם השם כהאך לדור ודור . הויה מלכות
וכסם וכמהות קוד לעולם . באחריו מלכותך ושמך .
ואית . כי הם שלש השמות לאחד . הוא נשמו ויולמות
וכבר נודע כי שם הוא היקף מורה על מצאות עצם
או חקרה וקוד השם . הוא שמו מלכות . ועד—
הוא שם מלכות . קוד היות . וראשי תיבות .

וְתוֹכֵי תִיבוֹת · הָשֵׁם אֲחֻזָּתוֹ כָּל · וְהַזְיוֹת מוֹשְׁכָה ·
וְהָאֵם וּמוֹשְׁכָה · וְהָשֵׁם כָּל אֲחֻזָּת · וְהַזְיוֹת כָּל שֵׁם ·
וְהַזְיוֹת אֲחֻזָּת · וְהַקּוֹדֶם הוּא זֶה וְהַכִּינֵדוֹ ·
שֵׁם · וְהַלְכוּת הוּא · חֲלָבוֹת · שֵׁם הוּא · וְכַסֵּם ·
יִתְעַלֶּה · הוּא שְׁמוֹ וְהוּא מַלְכוּת כְּעֶצְמוֹ · וְאֵין זֶה ·
דֵּר שִׁדְיוֹת אֶבֶל הוּא מוֹשְׁכָה · כִּי מִדְּרוֹת יִשְׂרָאֵל ·
צוּר הַרְבֵּה · וְאֵין כָּשֶׁם הַרְבֵּה · וְהֵנָּה נִזְכָּר ·
עַד גְּמֻעָלוֹת לְהוֹרֹת כֶּסֶם עַל צֶדֶד הַדּוֹרוֹת · וְהַדּוֹת ·
וְנִיחָם לְדִים כְּעֶלֶם · וְהַעֲלֵם מִנִּיחָם לִמּוֹן · וְהַזְיוֹת ·
וְנִיחָם לְעֶלֶם · וְהַזְיוֹת הֵן זָכְרוֹ וְהַזְיוֹת וְכַסֵּם ·
וְזָכְרוֹ עַמֶּךָ לְשֵׁם · וְהַזְיוֹת עַמֶּךָ לְמַלְכוּת ·
וְכַסֵּם עַמֶּךָ לְעֶצְמוֹ · וְהַדּוֹרוֹת עַמֶּךָ לְעֶלֶם ·
וְלִמּוֹן · וְאֵלֶּה הַמַּשְׁכּוֹת הַמְּסֻדָּת יְדוּשֶׁת לֵב ·
מַשְׁכֵּל וְקוֹכַב · וְהַנֶּעֱרָמוֹת קוֹדֶם לְבַעַל הַמַּשְׁכָּל ·
אֵין כֶּסֶם אֶתְעַמֶּךָ אַחֵר הַמַּעֲשֵׂה הַמַּעֲשֵׂה ·
כְּחֹת וְעֶצְמוֹ כְּחֹתֶם מַשְׁכּוֹת וְנִיחָם · אֶבֶל כְּחֹתֶם

מונחן אחד יתכן היותם שוים במעלה ואע"פ שאינם
 שוים במציאות נחשבת היותה עומד או הוויטיך
 אחד מטעם חלקים והם עבד או פה בלתי עבד
 או עמ עומד להכריח בשכל מי עומד אחד מי
 מאן השלש וכדעתנו שהשכל העליון מושך
 ואינו עומד ע"ש הכח או הענין עומד אחדיו
 והוא בלתי עומד אחד אחד מהם וכדעתנו שהשכל
 שהוא קצת הראשונה לכל המציאות הוא מחויב
 המציאות בבחינת עצמו והוא שכל בעליונה שכל
 מדרגות המציאות ידענו שכן הוא שכל עומד
 אחד עצמו וכל מה שידמה והתארים המיוחדים
 אל עצמו כלם עומדים אחד עצמו אחד שאין בעצמו
 שום דרכה שאם היה מורכב לא היה מחויב המציאות
 בבחינת עצמו אבל בבחינת שחלקי הדרכה וכל
 הדרכה היא וקרה שקרה לערכב וכל מורכב ש
 מרכיב וכל זה כפי התבאר בחוסתים בקפרי החסד

ואם כן כל שם שיורה עליו יהיה שם חורה על חזקתו
או על הדל שבו בדל חזקתו וזהו מעבד חוראה
על העצמים כהדלם או יורה על האר חזקת
אלו או על היותו טעם או על היותו שידחה
שם שלמות סתולת מחשבה אצל הדמיון אשר אין
לזה השנה טעמאות כי אם בקבלה ואם כן הדל
יהיו כל שיותיו עומדים בן אחר השם הדיוקד
לו שמו שכל עוצץ עומד אחר חזקתו ויהיה
השם הנכבד והנודח העדף שם הדוכוס לבד
ראשית לכל שיותיו והוא כלב בפעל שמו שהיה עמו
העצמים והוא כלב בפועל והם כלב עומדים בשמו
וחפץ שהם עיקר לזכר והזכר אינו כי אם בשם
יוסף הזכר אחר השם וחפץ שהולכות עין
לחושלה שכל חלק חושל ואין כל חושל חלק
חמש החושלה אחר החלכות וחפץ שהעצם
הראשון עיקר לכל עצם יחזק כפי העצם אחר

העצם היותר עליון ואם היה המושב על הכסא נע
 היה צריך אל כסא שהוא נען לשבת עליו אבל השם
 יתע שהיה אינו נען ולא כח נען אינו צריך אל כסא
 שישב עליו אבל אם יוחס לו שם כסא יהיה הכסא
 ענין בלתי נען וזוהו תבין שהכסא ההוא היה ענין י
 מושלה ואשכב הנה השם עליו שדמות והנה יא נצב
 עליו על הקלם על דרך משל ואחר שהדבר ק
 איך יתכן למצוא שם שיוצא על איותת מהות עצמו
 יתע שהוא ענין בלתי מושב כשכל ואיך יושב כשאר
 האנשות שהן למוטה מהשנת השכל ואחרי יחד
 שמו המופשט על מציאות יורה על הכדל וחולדו
 והכדל ההוא אינו הכדל עצמו ונעצם זולת לב
 אבל הוא הכדל עצמו תכלית הכדל ונעצם זולתו
 ונפ הכדל ענין עצמו ונעצם עצם זולת תכלית
 ההכדל אשר אין הכדל נצול וזוהו כמו שאמר
 בחלק הקטן הכא אחר זה ואחרי כזה אודיע בו

ח: זה אותיות הם שתיחדו להיותם שם לו יתעל שמו
וקור שמו שחיותו כלל כב. ובהר הקס
הם בטהודיע זה לבנה הלשון ל אותיות ובר
להורות בם ונחיות ורזה של היה אפשר להורות
על נחיות הוויחוד כי אם בשם הוויחוד ועתה חת
משרתו הטהנם לברך בו את שמו הוויחוד המופת
משחר חיות שמו שגור שמו משחר חיות
ואע"כ שכל הן אותיות שמו של החיות כלל
בריותו וסאשר היה קור הוויחוד ועמו חיות
טה להכיר הטה כחצעות שבת חיות חס
שבת. ואע"כ שכל שבתיו. וסמו שהכל חיות
בהר בטה חיות וחס היה משולשת שמו שמו
חד ומשולש. וסמו שמו אחד ומשולש כדכס
לוי. שחלם. וכלם. שה. אבל אין כלם לוי
וכל סק לוי. אבל אין כל לוי סק. ואחר שהודיע
זה אודיע שאין שם כחות אשר חיות

בשם כנס . וזה הם הראשונים הנבחרים חסד האותיות
 שהם ית . ועד נבחרו לשתטו אל הקס . ועד נבחר
 א . והם אלה הארבעה הם אותיות הנח והם אשר
 מצינוהם בכל . וכל נלעל מלעל על שם המיוחד
 אין בו שום שטח וזהו אחד כלל כי אם מאלה הארבעה
 והם הם לבדם אותיות השם המיוחד . ואחר שהודשק
 זה שערות שמועד בהם בפרקיהם לפי הקבלה מלך זה
 חלק סימן ית . ענן כ . סימן יל .
 כלל ענן הורחת אותיות השם . בעבור שהם
 עומד חיוב יוצאות יורו עליו האותיות אשר חללם
 בוספרס התחייב מציאות כלם בהכרח והם כלם יחד
 וזה שהם ראשית כל מה שמוצא אחריו והתחייב
 מרצונו הוא האלק ית . ועל כן צריך שיהיה עליו אות
 שיהיה שם עמו עם הבאים אחריו . וזהו אות א .
 כי א הוא אות שמוצא ראשון לכל האותיות מודרנה
 ולא יתכן להזכיר אחד מהם במוטע בלתי א .

וכל עקוד שחנע אות . עמו תנועת א' חסותה .
והזכר כל האותיות חופשיות מכל הדרכה אחת אחר
אל וכן א' עד ת' . עם כל אחד ואחד וכן העקודים .
ותאריך בכל אות ארבעות חשט . ותנועת שהתנועת
התנועה חסותה א' עם אות ועם עקוד . ואחר זאת
הכרת האותיות הסה . נאורה העקודה החסותה
עם א' מתעללת במנן בהארה בתנועת חסותה
על דרך חסל על האין למה כל הפסק כע"ס .
לא חסותה לגימיה . וזה הכרחי לפי מציאות
ח"י האדם שאם תפסק חסותו נשיותו אשר ה"י
הססה הקרובה לחיות קסת שעה ימותה . ועל
שנשיותו הן קבות חיות הקרובות . הורה אות
הנשיות שעה נתלו כל הנשיות על ונציאות
האלה שהיה ח"י כל ח"י . והוא הססה הראשונה לכל
ח"י החיים כלם . ועליו נתלו כל הדמועות ונראש
ועד סוף . וידוע שכל ההטרות הן חסות חסות

כוונות הדבור · אחת למעלה ושמה חלב · ועוד
 עקודת אחת על סוף האות · ואחת למטה ושמה חם
 ועוד עקודת אחת באמצע האות · ואחת בלתי
 בין חשלה ובין חטה באמצע אחד בעץ האות · ושמה
 שורק · ואחת למטה ונחשת שדה · ושמה קחץ ועוד
 קי · שר חסין האות ש ראש ועקודת אחת תחת הקו
 באמצעית · ואחת למטה · ושמה צרי · ועוד שט
 עקודים · אחד בקו האות ואחת בראש האות ולמטה
 שנים של חמש הסויות קן למטה ולמעלה ובאמצע
 לא שהאחד הניחד להיות עליון לבד · והאמצע
 הניחד להיות באמצע ועוד למטה עקוד אחד עקוד
 בשמו נסר בהכרית · והשליש הנשארים היו למטה
 ושאר העקודים ואלו הורכבו · וזה הענין זאל במקומו
 בחלק השמיני בסוד חכמת האס · ודע שהנשימות
 אשר הן קן אלף · וריח זה אלף אלפין · שמונה
 ועוד כב חט · אלף נשימות האף · והנה סודו יפה

באכיו נאמת חיים . שדח בו על ערדו של האדם —
וקוה על שני דברים . יכן הם שנים ח. חות וקוה כנחמ
ח. חסד ל חות . וסו שחס העדיר הזכרת אלה
והאות לא ידע חציאות לאות העשש להזכר . כן חס
תעדיד נשימת וקוה לא ידע חציאות לחיו ודע זה
ועד חז זה שאחרת בעשן הנשימה שגם היא שמה נשמה
בכיו חסד בחיבור כל הנשימה תהיה חלל ית
שכחו בו כקודו הלאה בכל נשימה ונשימה שכל
ועד נסחר זה יודע חסד כקוד חסד חסד בעשן
הנשימות ובכיוותן ואיכותן ונחמות עשוותן בעה
ועל היות א ראשונה כל עטטה דל בחערס
אלס ביה שהיא ראשונה לכל האותיות . ונחערס
חסד האחרים . שהיא ראשית לכל החק פריס
הימה כיוון לחסד החזקן שחזר אחד היא חסד
וחד אחד אינו חסד לפיכך היתה אות א ראשית
להיות גם לשם כלל לתורות שליו עם הדבר הנדבר

שכל העומדים החיים והקונים ועוד נודע שהם
 היא ראשית לארבעה שליות החסר. שהם אחדים שהם
 א' בסיון רחוק. ועשרות שחשם. בסיון רחוק.
 וזאת שחשם ק' בסיון רחוק. ואלפים שחשם א'
 שר בסיון רחוק. והוא חזרת חללה. ועל כן נקרא
 שם האלף אחד. והנה בא להורות בזה שיהיה
 ראשית הוא בעצמו תכלית והוא מאמר הנבואה שחשם
 בו על מה שאמר השם אי. אי ראשון ואז אחרון.
 ואמר בא לנצח הוא שהא' היא מאותיות השם והיא
 ראשונה בשם העצם שהוא שם אהיה. והי' הי'
 ומאותיות השם והיא ראשונה בשם העצם שהוא שם
 יהוה. והיא אחרונה במדרגת האחדים. והיא ראשונה
 במדרגת העשרות. כל זה הורה על היות ית' ראשון.
 ואחרון. כלומר ראשית שאין לו ראשית. ותכלית
 שאין לו תכלית. הוא ראשית לכל עומד מאותו.
 והוא תכלית לכל שכל עברו בעבר העליות מעלתו

ולפי זה הענין צוה השם לחד לשמו כל כבוד שהיה
חורה על ראשית כח המציאות האנושי כמו שהיה
ראובן בכור יצחק שני וראשית אונן וצוה עת
לחד לשמו העשירי להורות על תכליתו
שאפשר להגיע בו מן המציאות לעדויות שהיה
הכל וחסד שיון א' עד י' עשרה אותיות
וכלם ויוחסים אל הראשון שנקראו בשם הכל
אחדים על שם הראשון ששמו אחד הוצרך להודיע
בראש האחדים ובסוף האחדים שאין לבטלם ראש
ואין אחריהם קוץ אחדות ששניהם צריכים להעיד
על אחדות השם על פי עשר ספרות כלומר שהם
אחות האחדות ולא היה אפשר אספן שיהיה
שמו בלתי שתי אותיות או באופן כפס וזהו היו
שניהם במספרם כוללם חצי האותיות ועל כן היו
אותיות נקראים עליהם כמיון עצמם שהנד
בחלק שם אותיות לשם חלקים אותיות

ותשים א' לבד ויחרק וי' ועד א' לבד ויחר
 קד וי' ויתקד וי' אלת בשמים . קנה תמז
 קודם ית' א' . ית' . כלומר כיין ראשון וסיון אחרון
 מעטן ית' קודם כיין ריוח סיון והתנית ית' . וקדו
 שם ית' תחיה יורה עליו ית' של דיו . ית' תמות יורה
 עליו ית' של דם . וקדו אונתם שחיתו בלב . קורה
 עלתם ית' של דם . ואונתם שחיתו בנפש . קורה עלתם
 ית' של דיו . וקבן זה חמד . וסוד דין קוד ית'
 וקוד דם קוד ית' וי' קוד . וכידוע שם קוד
 ית' קוד . לא שאלו חזיתו בלבס וכסותו עם
 דם קלב אשר לא חלו קלב שם שחיתו העטרה
 הסוככות ויעדנו שרל ועדיו על חזות וילתם
 את ערלת לבבם והכסידו הייעוד הטוב שד ית'
 הסכה הקדושה אחריו וערכם לא תקאו שר . כסוד הקט
 הקבה הקרובה הסועלת לזכרון האדם יקוד חז
 קטת תרחוקה חזת קחור לבסר חזיתו חזיתו

אשר הם קודמו מקרבם ווי שהיה קשר מצחורם —
 ואלו החיות בנפשם חפצו שהסירו מלפני עיני
 ועלו את ערותם בסח מילתו ומלמדו ושכבו אר —
 דחו עד שיכירו מהותו ומצותו מיד בטבעו ו
 והיו זה שכנעו והחליטו חותם וזולתם קמיר —
 חי צות ומכע היות כללם ראשית חמור האדם
 היה אם כולל השם המפורט מורכב במכסח
 ומחור עד כי הן אן נפ הן וחספיהן
 עולה אלה ופאל הם שני עדים על השם אדם
 מעדים ואומרים לו אלה אן אלה וכלומר
 אלה ראשון ואלה אחרון ואלה אלה כלשון לעז
 תי וטעם שנים במהסר נפ כן ואחר
 שהיו לו שני החותמות מורדים על השם והם ראש
 וסוף לאחד הוכרחו להשתתף אלהם עוד שנים
 אחרים אמצעיים כי מהם זהם זוגי אפשר להוציא
 אות אחד לבד אמצע כי מהם כי הם שנים ועל

[illegible]

והכסילים נאסרה עליהם הזכרתו והם לא יזכרו
עד בשמים . והאשכילים הוחרה להם הזכרתו .
ושמחו וחדו בדעתם דרכה כמו שאמר הנביא
היודע בחמת . לשוק ולזכרך ולאות נפש .
וקד צועקים הנביאים על זכרו כמו שזכר הכתוב
את יי אל דודי לבם . ועד ואלהינו דודי לו עד
כיון ועד ישיב את יושלם תהלה בארץ . וכבר
אמר עליהם יוחס וללה לא יחשו . כלום לא . שתקו
חלוציהם . דאמר שהדבר כן הנה היתה שם
סוד להעלותו . וסוד לעלותו . ואלו קידו חידו
שם קבוע . והיה צורך להודיע שאלה הארבעה
הם האמיתיות היושבות עם כל עקוד . היו הכסילים
הנזקקים ונאמרים . שזה לא יתכן שיהיה השם חורג
על אומותיו שהם שמים לולבם שלא היו חכמים
מעלת זה העין האיומה העליון . ועל ס הוצרך
לעלותו בצורות אחרות בלתי חובשות לבתאים .

וחוברות לחברים . ועוד טעם שני חשלה
 הרמזון והוא שהם האמות לא יוכן סודי בלתי בלתי
 שהוא יורה שכל בלתי חזמת חזמות חזמת
 ונס לא יודע מכלת עקודו הרמזון לו שבעקוד
 כייר אדם סוד כל התנועות ושהוא קבר כל תנועה
 סבוכית או שיה וצריך שתפסל בו תנועה סבוכית
 בהכרח להורות על התחייב התנועה יד סבוכית
 חזמו . ונס צריך שתפסל לו התנועה הישרה כחז
 סן להורות על חזמו התחייב נס הישר והנה לא
 תהיה הזכרת שלוח בלתי ננוע הנשימות הידועות
 לו שהם יודו על סודותיו ועל התחייב חזמו כל פ
 כלל או פרטי שבויות כי זאת השנה ככלל
 היא הטקדחת על פי הקבלה האלוהית חזמו כלל
 ידיעת השם באמת . ואם כן אם לא היה חזמו
 בשם בעצמו זה כלו אידך היה מורה עליו כשלאות
 האחרונה ועל כן בא השם העקרא שם העצם ככל

הַתִּירָה לָהּ בַּעֲטָן מוֹרָה עַל גִּלְעָל חוֹר חַלְלָה
תִּיֵּיד וְזֶה סוּדוֹ יְיָ הָיָה וְהַטְּכִיל־כֶּן וְכִי
עַד מִקּוֹם אֶחָד מִיּוֹחַד בְּצִוְרָה שֶׁנֶּת מוֹעֵלֶל
וְהִיֵּיזוּ אֵל הָיָה וְהַחֲכַם יִכִּיר שֶׁהֵנָּה
הַצִּוְרָה הַשֶּׁנֶּת לֹא מָזָה כִּי אִם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים כָּל הַ
הַתִּירָה בָּשָׁם רָאִיוּ לִהְיוֹת בְּלִי עוֹחָק גַּם
בִּזְכָּר בְּנִיחָם וְלֹא בְּכִתּוּבֵם בְּצִוְרָת שֶׁם הָשָׁם אֵפִי
טַעַם אֶחָד וְאַחֲנֵם הַיּוֹקוֹס שֶׁכָּא כִּי בְּתִירָה גַּם
כֵּן לֹא בָּא אֵל לְהוֹדוֹת עַל הַיּוֹדוֹ פֶּסַח תַּנְחִילָה
הַכִּלְלִית וְהַרְמוֹהֶה אֶל־פִּי יְיָ פַּעַם וְהָכֵן זֶה
וְהָיָה בַּעֲמֻדוֹ וְהָיָה שֶׁהָיָה עָלָיו הָשָׁם הַרְחֵק
בָּשָׁם דְּרָכִים אֶחָד פַּעַם וְהָיָה אֶל־פִּי שֶׁהָיָה
לְבַד אֶל־פִּי אֶחָד־סָהֶם וְהָשָׁם יִצְחָק מִן הָיָה
וְיִצְחָק אֵל וְכִי מִן הָיָה פַּעַם וְכֵן הָשָׁם הָשָׁם
בַּעֲמֻדוֹ דְּרָכֵם הָשָׁם בְּהַטָּךְ כּוֹה הָיָה פַּעַם אֶחָד
הָיָה בְּשִׁמְיָם אֵל וְלֹא יוֹחַד־יְהִיָּה שֶׁם הָשָׁם אֵל

אשר ראשו יי' הוא הכל ורחמו הן לך חלד יסו
 הכל שלו והראשון אשר ראשו יי' הוא הכל חזק
 חבור כל הקדושים עדיו והוא כלל חזק פשוט
 ו' שהם ל' וחזק פשוט' שהם כל וישר והפך
 יעלה קודם כלל לכל והוא קודם עץ חיים אשר
 העלם חכמתו ד"ן וקודם זה באת כ"א ודעהו
 וקום משהו כי זה הוא וכל עץ שלו ע"י
 וכן יעלה פירותיו ומשהו שיהיו יעלה לשם כן
 י' אחרות יהיה קודם כלל לכל כלל וכן השם
 יתע שמו ויתפרך וסודו לעד ורחמי חסד
 ו' וקודם רוח יהוה והנה זה הוא עץ חיים
 כסול ר"ס ומחזק רוח חרוח הוא והנו נפש האדם
 הסוללת כל נפש והנה קודם ה' בהתקפס כסם
 שהם נלעל מחזק כסם ואחור וקדמו אחור וקדם
 צדק ואחור קדמו כסם הראשון כסם ואחור
 והיה ו' בעת חסד העלעל של כפיר יד

ה' כעז ה' וענן ו' שהיו בעתם יורה על קיום ה'

דבר תמיד. נחמי שמוך כענן שמוך שני—

הבית נשען והוא ברחות כלב ונצב ארצה ורחשו

חנני השמימה ויהיו חלוצי אלים עלם וירד—

חננועעים כבינו תנועה יורה כנודת ו'

שחידתה יורה עומדת בקומוה זקופה

ואם כן יורה זה השם שהם חשמיד העולם

אשר התנועות בו יורות עלולות ויורדות

בכח זה השם שחידו' ספירות שהן חלקות

לשני חלקים שנים שהם ה' וז' ויורה השם

שהוא ה' ה' אשר הוחדיע בעתם הו'

וצורתו עגולה שחורה על תנועה ככוכבית

כביסו שהם חשמיד עולם התנועה הקבוכית

שהוא שלם התלכלס בכח זה השם שהוא כלו

ספירה אחת ראשונה ושמה רוח אלים חיים—

והיו רוח הקדש ועל כן שמוך כ' רוח החיה

באופכיה וכבר בארנו נתיבנו אל אשר ידית שמה
הרינו ללכת ילכו לא יקבו כלסוק וקור יחיד
עצו קוד שיהיה ילכו לך קוד ריח הטע הנזכר
וקמה יחיד הטע נס כן כן אזהרות

והיה זה יי' ויטהפסו או תכפלו תמונה
סודו שהיו יי' יי' עתה חסד כל שלשת גלגלי
האחות השלשה ותמצא הראשון הוה והשני
הה' והשלישי יהיה חסד חסדים ותמצא הו
גלגל והו הרוחני ה' עם ה' שם ה' עם גלגל
סלגל ויעלה גלגל ושים עם גלגל עד ויעלה
וה' חסד ששה ותמצא חסדל והרוח חסדל
עו שם יהיה בו יין צדיק ונשגב והנה עו שיהיה
תמצא עו חסדל חסדל חסדל ותמצא קטל
וכו' וקטל ותמצא יבוא קדים רוח יי' והנה
יהיה אדם יהיה אחד שלשת האחות עולם
וחסדל עו ששה יקטל ותמצא טקל ואם סוד

המסר למעלה בשלש שנות חייו —
 עקר שם כן יצ' ועלו אבות השם ועם —
 עליו יצ' ואלה יצ' אכל יורו על בלעל השם
 האלם כנס ואחור וקסם שקום תאר וקום אלהים
 וזכר יע בעתם והכל אחד כדמיון אלה
 אשר אלהים שיה אלה מברשת בעתם
 ואת השונות הם דבר אחד התאר והונתו
 והזכר יע נס כן שם שם שחבר קודו ואם תסיר
 שלש אלהן מהם והכלל כל אחד יעלה כן
 ש' ופימך שברך הדבה מעד וקום אשר
 נ' ואיך והסוד כמו באורך עזה אור
 והכל ע' ואיר והמספר דרך יהוה בארץ
 והנו ע' בארץ והרמז ע' יהוה נאמר אדם
 מחקרים השנות נאמר שיהי בעצמה
 השנות השמים והסוד סוף שנות השנות
 השם בכוכב כן שנות השנות השם סוף

ויהי לך כבוד ומסוד יוכל . שהיה יי ונשאל . שירה
 על זוג נשאל . והוא ונה שגלית לך כבוד ה' יי
 היותה לך . שהם ו' ספ' . שהיה ל' . ושד
 המכריעים הם יי . הנה תרבעם זה על זה ויתמנה
 שהם כלל . חבר אלהם ל' . הנו כלל . וקודו מלך
 ויהיו יהיה מלך . וידוע שמתנות ה' נזכר
 הו' כענן הע' . כמו ה' לבס ורע . ויהי סוד
 א' י' . ה' י' . בענן הע' יהיה . כלום הע'
 הו' ענן . כמו שאומר הע' המלך כחיו ונח
 כ' שנה יקרא נכס ונה שאתם חייבים לו . והו'
 הלב והנפש והנח . ונה שמשך אחר הע'
 והנה ה' הסך הו' ח' אהבה . והו' עיקר כל
 אהבה וכל אהבה . ושלמים כולם כ' אחד
 שהו' כ' אהבה . וקוד כ' כ' . או . והכל י' י' ו'
 שים על אהבה שלם . ויתמנה השלם ה' . שהו'
 עולם אחד . קטן . והו' שלם אהבה . כלם בסך .

וְעַל זֶה רִמְּנוּ עַל הָאֵל אֲשֶׁר הוּא חַי וְקַי
וְקוֹי בְּעַמּוֹ יוֹד הָאֵל שְׁמוֹ יְהוָה וְקוֹי רִמְּנוּ

כֹּה קָהָנוּ כִּי יְהוָה הוּא הָאֵל הַכּוֹל
מֵלֶכְךָ הָאֵל הַכּוֹל וְקוֹי אֲדַע יְהוָה שְׁמוֹ אֲדַע

הָאֵל לְבָרִית בֵּין הָאֵל לְבָרִית שְׁמוֹ כֹּה
הָאֵל חֲשׁוֹב אֵלֶּיךָ הָאֵל וְרִמְּנוּ אֵלֶיךָ יוֹד

לְבָרִית רִמְּנוּ וְרִמְּנוּ וְרִמְּנוּ עַד אֲדַע הָאֵל
וְרִמְּנוּ הַיּוֹשֵׁן הַכּוֹל וְרִמְּנוּ כִּי יְהוָה חֲשׁוֹב

וְרִמְּנוּ אֵלֶיךָ וְרִמְּנוּ לְרִמְּנוּ שְׁמוֹ כֹּה
שִׁית יוֹד הַכּוֹל שִׁית וְרִמְּנוּ אֵלֶיךָ

שְׁמוֹ חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ וְרִמְּנוּ חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ
שִׁית וְרִמְּנוּ אֵלֶיךָ שִׁית חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ

וְרִמְּנוּ שְׁמוֹ עַד כִּי יְהוָה חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ
שִׁית חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ שִׁית קוֹי יוֹד וְרִמְּנוּ

שִׁית קוֹי יוֹד וְרִמְּנוּ וְרִמְּנוּ חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ
הַכּוֹל חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ חֲשׁוֹב

הַכּוֹל חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ
חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ חֲשׁוֹב אֵלֶיךָ

חבר שית עם שית . ויחננו גלגל השכל . חרץ
ורוח כי חרץ את להניח נאם . חבר שני
שסודו שכל . עם ציון שסודו חבר . והוא רפא
ותימנהו פלגים . והוא רחש בכל . נאם
תימנהו כערה תימנהו צחור . וכשתמנהו
כחור תימנהו כעורה . סוד ע פא . וסל
הסוד שני עים צחור . שני עים צעיר
והי הירצה לך סוד שאת יוני פרחי
והיא סוד שני כעס . באתים יכסה פנו וצחור
יכסה רגלו וצחור ישמח . שהם הפנים שהם
פראש . והדגלם שהם למטה . והכעס אשר
ידי אדם תחתיהם שהם צחור . כעס שתי
ולאם ששעים . ידי שתי . ולאם כי כירור
כעס . אנצעות הידי . רגלם שתי . ולאם
ק . סכריות . כעס . אנצעות הדגל . והוא
השני כן וניח אדם . וכן אזהרות . והוא דין תשרי

דין שאת יום שבתית . ועל קיום חמשה עשר .
 קיום יום קדוש . ויחללנו כח זכות וקח חובל .
 מקודם עת קץ . והיה שלום . תכריע בניהם .
 ועוד הקוד . ומטען שדי שמו . כי יהיה סוף —
 כדמיון שדי שמו שדי . והמנוחה תתקע —
 גם אם ממטען נע . והכל סוף שדי . ל .
 ועל זה הדבר שלגילה ונעיד
 על יום קדוש . ה' כע' ה' ס' ה' כע' כה . קכה —
 ופודם יום קדוש והדינים . ס' כה . א' חלל . ח' —
 צורה . נאם . ויחוד . והסוד שם . יחוד . ומניחה .
 סיכ' תצות מנחה . כע' ומניחות קדש . ודע —
 ודע כי חובר אל חות הדמיון של חמשה
 ו' . חסב שם שנים ראשונים . אחד חסב
 היחוס גם הם שנים צומסר . בעצמו . נאם
 ונכח היחוס ומנחה . על כל היחוס —
 אשר ו' יחד עליו שהיה ו' קצות . ו' . סוף —

ואומנם יטל אחד חלה השנים דרכם רבים . וחלה
 והם . סתם יוד חלם . וימנע קדו חללן —
 ואומנם הוא חללים בשענו . כי קודו היה חלל
 והוא קוד חל יוד חל . שהוא כבוד . יחד לב
 ויהיה . הוא האלים . והוא אדני יהוה . כמו
 שאמרנו . והוא עליו מעשה ידי חלל . שהוא
 קיון אל חלל חלל . חלל . ודמו ונהור
 עתה שיה . והוא אלה כלל שיה . וחלל
 רבן צורת דרך אלה אשר אלה . ועוד
 סתם יוד . ודע כמה שנה החומר חן . והוא
 הוא הכל . גם הים . וראה עוד כמה שיה
 החומר חן . וימנע חל . והחומר חן .
 שנה . חל . מספר שנה חל . חסרם שנה
 החומר חן . שנה חל . והוא שנה . וחל
 חן וחומר . יוד . והוא חל הכל גם כן . ועוד
 חל וחומר . חל חומר . וימנע חל . והוא

כבר נענית שיצאו יום זה מלפני יתום אלהים
והוא קנה את הכסף הידוע כי יתום ויתום רחמים
אבל אלהים ויתום הדן כי אלהים הוא דין
והנס היו אדם ופס הקנה יור הוא והסוד הוא
יורין שהם פס והם יור האין שהם יור
הרי הכל קיון נסים ועלם היה השם
והיחיד וכפני ורמזם טקוד וענשם חסד וחסד
יקדמו פסוק והנה רמז יום הדן
ועד דמיון זה כיצד כשמי יתום האין והי
כשמי יתום הרי האין והנה הכלל מן יתום והוא
הסוד הטקוד כח הדמיון ופסוק יצא רמז
הדמיון יצא רמזנו גם כן האכל וכן קודם
זה שוף ונב הוא שם היור כמו שזה עין היור
חבר שנים ורמז קודם אדם שם היורן שוף
על צורה צורה על פני ושנים ורמז אדם
בשמות אלהים שם היחיד שהוא שם החיים

נחמא קאס וזחיה קמתיס . וזכר יציר הטוב
יציר הרב . קח שם וזחיה מתיס . תתבג
חשוב עוד עטן ה"א ו"ה . ותמנח חביר
כלם על הדרך הטסרת . עלה שם . שהח בעצמו
דיין . ועל כן אמרו דכותבו הוה עב יקוה דיין
ספידס ה"א ו"ה ע"ה דיין . וחזקס קסוד קחכחיר
זקס קחח קחח . ועל זה נאמר זה שרני לעלם
זה זכר ליד דר . וקסוד זה ימס . וזה זכר
זה דרך שטח צדיס שזיה השגנו החלחית
שקס וזחיהס בעלזקס שם חזק נצחית בריוח
צדין וגזקב קחצדיס על החור וקטרת
כפסוק וכל ע"ה קחחח לעלם . ועב קחחחח
בעצמס זה דרש וזחיהס לא שהעליוס
חיים וקחחחחח וזחיהס וקחחחחח חח חחחח עב
קחחחח . שביס קחחחחח חחח . וזכרן תבן מדי
עטן רחיר קחחחח . וזחיה עטן חח קעלם חחח .

וידע שדרכי קדש אין להם חדר . כי סתיו בלוקן
אכל חם תרעה למעלות לפני כל יום ואל
תהיה דומה לחינור קרחים אשר קובב קובב
ואינו זו מיתקונו . ואעפ שטעל פעלת הטחנה
סתועת והוא כל לולט חינור היה וחמור
הוא ואין לו מכל פעלת שום מעלה נוספת על
עמו תצטרך להדמות למשרד סלים מחמור
שנשותם בכל יום מתעלות לפני מן שבת
חורף ידיעת שמו יתע . ולפיכך אחרים זה
החלק בסוד שם בן יצ וסגוריהו ומונו ותענו
לדיעת שם בן יצ ולסוד שם בן עב . כי הכל
ינה ממוקם אחד והכל הולך אל מקום אחד
וידע כי זה שם בן יצ היה הסגן חזק
פשיט ביום הסגורים כעב . יחי השונה וכעב
סגוריהו דבריהו . והאחרות שהכל עומד
אל דומה אחד ומתקטט ומנצחות למנצחות ועב

ויועלה אליו עלה ויוענן לשון ויועבד לבד
 עד הבעה כל לך שלח דצמח שדע
 שלח דצמח יח הוא בלע עשרי קוח
 והעשרי יח קדש לזוה וקנה שם בן יב
 עלה למסד זה בעבור חלקו האים שרצים
 ושלשום ד' וביערת ד' ושאית ד' וכל
 חלקו חל עם חלק היוחד שהוא א' עלה
 קודם קח' וסוד יב הוא קח' ד' קסוד קח'
 קח' או אמור קח' קח' והכל כ' יח אחד
 וזה דרכו

יהוה יוהה יההו

וזה אחד מפרשיו

יהיה ודהיה ודהיה

ואתנבש ל שנה קודות אחי' כ ואלה תספיק לך

ובקדור הוצטח נבלה לך עוד כד עקודים בעה
הנה כד נשלמה כונתנו צוה שר צינו להורו
עלנו בענין החיותות הניזחדות לשם השם אל
שמה וזה שערדנו עליו הסדח להיות כדמור
ואש. פדקיס למה שצריך שיוודע מוננו כדוב
השין השכל כד להבצע בו אל צורת תמושת הדטר
החלק הזה סיינע חיותותיו תשריד
חלקיו ארבעה ועשרנו ארבעה

והתיבה עכ"ל

חלק סיוע ה' ענין א' סיוע ע'
כול צדקה החיותות וההכלל הוא ק'
לדביו ויחשב שחן לו סוף מושג לא חכל יט
לו סוף מהסח כיון שיש לכל סדכ סוף ולב
לשון סוף בפעל חכל ככח חן להס סוף

וזה חסד שזו הדרך היא הראשונה חן
החסד החקובלת שבה כדמורת סללה ועל

קל חלקה עליו בשמה הכל יהיה שם
 צדקו החיות שיהיה צדקו שבעים לשונות
 או עקראת הסך האורחות שהם אחד וידוע
 שאין כלשונות כי אם הסך התיכרות אורחות
 ויקרא זה חנוך ונכח שדיוותו עמוץ היקראו
 וסמו שכל דבור ויורכב ואורחות כן כל חנוך
 ויורכב וזה יקראו וזהו קוד השם שהיה
 י"ד ק"א כי זה י"י ויהיה על כן אורחות
 זה ויהיה על ד' יקראו ואם כן עמנו כל הדבור
 וכל היצור ימצא בשם אחד ויהיה כן שסוף
 עשרים ושש ויהיה על היצור כד' יהיה
 ויהיה הקשר מפורש על כן קורא על היצור
 השם היסודי באפריס ויהיה בעצמו דבר יקרא
 אשר ויהיה כל הקרבות ויהיה כזה קרבות
 נס ל' ושם הקרבות כדור ויהיה הם אורחות
 הקרבות ויהיה על כן הקרבות אורחות שש אחד

טו שמו כסר יציה . ב חכס כונות ב כרס —

ב כונות ו כרס . וכן כל . וזו היא ערוך .

אב בא . אב אב אב אב אב אב אב אב

וכן כל מה שתבנה ויהן צע אל תכלת כזו

ומה כירט זה הענן הוא סע שמוג ין כרס —

או יום בן . כלום שותקך קראשן לאחר

וקחריק לראשן . הקעו לראש . וקראש לקוה

ואם קודמן בם חונע זוג או נטר יתגל

עם כל אחד ואחד עד סוף . ומה שגאל

חכס היות כונה ו כרס וקראש קראש שחור

עלו קנן קדוש מקדש לו במשכן אורחיו

ותבנות כלל שדו ל אורחות ו כ תבנות

היה הקדש כלל אור ב פשנים כראש חרבה

אא ב ב ג . וקראש כלל תבנות קור

קנלס כלום קראש . ב כ כע ב וכן

ב כ כע א . וכן אב כע בא . ולא יושל

—

הצדיק לעולם באותיות כלל דוחות עד שידיה
הדבור הצדיק הסד הדבור הראשון לעמית
עם אבד שהוא ראש הצדיק שהיה כבודו יוסף
בין הצדיק שהוא נבא וכן כל צדיק
וכל צדיק שתבנה כשהוא באותיות יותר —
כען אבד או אבדה או אבדה או אבדה
לעולם תהיה לצדיק כי תהיה אותיות אחרות
שבו ואחור לפי המספר ההוא להגיד האות
הראשון בתורה תמיד עד שיושל גלגל תב
אותיות כען ין אבד וכן הם רבים
כען אבד ין אבדה או אבדה גלגל השלש אבד ין
או אבד ין אבדה או אבדה גלגל השלש
תעין בצדיק השלש תעין המספר של כל
המחיל בצדיק השלש ותעין הראשון למען ותעין
כל הדרך שהיה כל טעות ותגלגל המספר חללה
ותעין לראש צדיקים לאבד לפי זו הדרך

אבדה

הראשון

וזה הם חבב ויחבב ו כעמ א בראש ק
התורה פזח ויחבב ו כעמ ב סחט ז
התורה פזח ויחבב ו כעמ ג בראש ה
התורה פזח ויחבב ו כעמ ד בראש ו
התורה פזח ויחבב ו כעמ ה בראש ו
התורה פזח ויחבב ו כעמ ו בראש ו
התורה פזח ויחבב ו כעמ ז בראש ו
התורה פזח ויחבב ו כעמ ח בראש ו
התורה פזח ויחבב ו כעמ ט בראש ו
התורה פזח ויחבב ו כעמ י בראש ו

חלק סוף ש ענין כ קייס כ
כולל תעודת החובות : : : : :
לה דרכים רבים : : : : :
על צד החלק חוב בראש בראש חוב כ
כען יהיה שיתחלק בראש אלו חוב
וכלל ש ועל כן ש של אשה חובים חקוקה
במלון ובעבור אשה ד חובות יורו עוד
על חובותי בראש של ארבעה חובים ורוב
להם ו קפירות אזה בראש כען ו אשה

מן בְּיָמָיו כִּי הָיָה דְּיוֹמָהּ לֵה יַעֲקֹב הַתְּנוּנָה —
שֶׁהָיָה וְהָיָה רַחֲמָנָה . וְעַל כֵּן חָטְאוּ אֲחֵרִים כָּל בְּיָמָיו
רַחֲמָנָה . וְלֹא כָּל הַתְּנוּנָה בְּיָמָיו . וְהָיָה עֲדֵלֶה
הַתְּנוּנָה וְכִי מֵיָמָיו חָטְאוּ אֲחֵרִים הָיָה עַל
דֵּב קָטַע חֹסֶד אֶחָד וְכֵלֵי קָבוֹעַ מֵעַד אֶחָד
וְהַקָּבוֹעַ הָיָה שִׁתְּהֶסֶךְ בְּחֵלֶם בֵּיתָא אֶחָד וְכֵלֵי
הַסִּיחִית . וְכֵלֵי קָבוֹעַ שִׁתְּהֶסֶךְ אֶחָד קָבוֹעַ
שִׁיטָה הַתְּנוּנָה לְחֵסֶד בְּחֵלֶם בֵּיתָא שֶׁ
שִׁיטָה אֶחָד יוֹדֵעַ בְּדִבּוּר אֶחָד . וְהָיָה דְּיוֹמָהּ
מֵיָמָיו לְתְּנוּנָה מֵעַד שֶׁלֹּא יִזְחַל בְּיָמָיו —
וְהַתְּנוּנָה הָיָה לֵךְ וְכֵלֵי צַד . וְכֵלֵי וְהַתְּנוּנָה
שִׁיטָה בְּיָמָיו רַבִּים עַל עֵץ אֶחָד . וְהַתְּנוּנָה
הַתְּנוּנָה חֵינִי רֵק רַבִּים עַל וְהַתְּנוּנָה רַבִּים .
וְעַל שֶׁלֹּא הָיָה אֲחֵרִים דֵּב אֶל הַתְּנוּנָה שֶׁהָיָה
הָיָה הָיָה יוֹדֵעַ וְעֵלֶה וְכֵלֵי הַתְּנוּנָה וְהָיָה
הָיָה יוֹדֵעַ כִּי . וְעַל שֶׁלֹּא הָיָה יוֹדֵעַ רַחֲמָנָה

כן ביומם יין וכן וזקל . דע כסר דתבאר זיה

חלק קצת ק"י "עט"ז "קצת ק"י"

כולל נחמתי וחטיו דעכ בספר יצירה

על חנתי כי אם דרך יחית מבחרת וקח קבר

[illegible]

עין : תמונה תוערו חקקן : תורה על דמטה

הכתיבה בחקיקה כי כן שם הקוסר בלשנו מחקק

והיה ענין הקץ היחיד להביט לקבל צורה

החונם חסדו חסן קורק עגב ערד כדס

חבל שקט ודודן זה יזה שקטנו

אולם צרכן קח חצר בחד שם ענינו לבד : וזה

[illegible]

וְיִזְכָּרוּהָ הַנְּשִׂאֵי הַקֹּדֶשׁ שֶׁהָיוּ עִירֵי הַמִּצְוָה קָל ע

לקבל השאיר כלם (וידעו שלם יקבלו זאת ושלם שיהיה)

ב. לא יקבל דבר מן העוֹרֹת.

וְעַל כֵּן קִוִּיךָ עַל הָרִאשׁוֹנִים

ולא זכר דרכי פרטי חכמה כי אם בשם הכלל
 לבי והם חזרו שקל והזכרון . וסמות כנר
 רוח מחזרו כי שקל והזכרון חזרו עם כן
 וכל עם חזרו . בית עם כלל וכל עם בית חזרות
 חלה . וידוע שזו הדרך שזכר היא דרך הצדקה
 ואינה לא דרך שקל ולא דרך חזרה . ואעפ"כ
 יחס לשם שכן הצדקה . והנה ב' חזרות
 הן שכן השבון שזה נחמד ששלו ענה
 כחזק חרבע צד חזר . ב' חזרות . והוא
 דנע . ובהנה רבות כלל כזו הדרך . שזו חלש
 ב' חזרות . ש"ח . וכן כלל . וזן להם חקר
 ואחנס נזכר יקון יחס אל ב' חזרות
 ואל ראשי תצות . כנן . כיח חזק והוא היסוד
 כעם יקראו זה נזכר יקון . וכעם יקראו ראשי
 תצות . וכעם יקראו ב' חזרות . וזכר שזען ש"ח
 ב' חזרות בשעש . והנה רבותו מתכו דברי

רבים ולא השגתם בענין כס דא די כתבתי
 אשר בענין דמחל על אחיו ולא יכלן סדר
 ליהודי ואחריו פלג את בנמטריא איכתיב
 לבו מנח מנח וסרסין שהיו יטת יטת
 אחד פוג חמט ואחר איור אנס אנס לקר
 נקדט ואחר איור מוחתם נקדט אחר וק יתכן
 האותיות פורס והקבנות כמדות על כן ית
 יתגלו הקבנות על האותיות והאותיות
 שומדות בעקבות ולא שנו כי אם קדר תנועת
 כי החור והתנועת בשם ומנע את הצורה
 בעקרה צה הצרה תעשה את החור בשם
 וותנועת מהחור בעקרה ודרכי תוכ
 תכות ומתמשין צה תעש תכט חקדן חסנה
 אבל קיט התכות יותר וראשי התכות הדכה
 כען אל מלך מלך אמן הנה ראשי
 לבן הנה קופים מלך הנה תוכים ובינא צה

וזהו
 סוד
 המורה
 על
 המעשה

כל מה שיהיה מזה המין ואין לו ערך לבדו

מהם יותר מזה כי לראיה טעמים לרוב כדמות

חש. כח. ואלה לבד המנה נספחים

החלק הח

כיוצא אונותיו קודם

ועצמו שלשה " והרבה זכר "

חלק כיוצא " שכן " כיוצא "

כולל הזכרת השם בעקודיו " אחרי אשר

האלוהים ענין הסוד האונות הסלל " ומשה

יתכן לבו שנתנו מה שאמר לעלות מקוד

הזכרת השם " ודע כי אונות השם הוא בעדן

הראשון העצם שורה " ואין בו שני כי אם

בעקוד לבד " וקודו " אונות שמו שלמים נספחים

באור צורות " ובסוף האות הראשון שורה

ומתחלה בעקוד " וחשוב שהקוד הוא כי מזה

אונות " והוא כלליו ה' עקודים " והתורה טר

אלא חיות נוסת פשנים בלשון זכר —

ופשנים בלשון נקבה וחיותם חלב של ה' —

רחמנה חיות זו ונעקמה כלל כל שלם שנת —

בה כלל בכל החסיה בפ' ונעקדת פשם א' —

סקין ופשם אחת פשעל וחדיתו קוה על קוה —

וחיה קוה לפס לפלך ויהיו לפ' מחזור —

שמות ה' פשע ה' זכר ונקבה והנה חיות —

חיות מתעללות בעדקו ק' כשנים —

נפ' ה' עקודים ימנעם זה חזה וזה עולד להשטן —

ו' חיות ואם תלצלם ה' עקודות עש' חיות —

בכל יום איכלו לקבלות תלצל יעלה להשטן —

כח ונח —

ואמנם ההזכרה של השם —

אין תלצל הדאשן הקדח תלצל השם כי השם —

הזכרת א' עם כל חיות חיות והשם פשם וחיות —

פ' הנורה חיות שפירתה בעבוד חסדי שמו —

צורת הזכרת אלף עם יוד פנים ואחור

Blank page with faint, illegible markings.

זלה הארבע חסרות הלכות קן משתטות

בשם קדושת עם אבות קדושים אשר לא מסה

בו בראשונה שהיא חסרת השם ולא נמצא השם

פ"י. שאם היה המור נגלה לעם נפ חסר השם

המורו בשם הלשון שסודו קדוה קן שהיה

בקדוה נגלה הוה וכל נגלה הוה הוה יהיה

בסוד הלשון שסודו הוה יהיה שיהיה בקדוה

נגלה יהיה ונחלת יהיה כוללת שפירס

וכל הוה נחלת על נחלות ערו. בלי הפסד

בשם לבדו קיימות בעצמה וכלשון נחלת

לחולת חן נחלת לקדוה ואם היה נחלת

יש לה סבת נחלות עניינה חן ספק שפירס

נחיות ואם סבת נחלות והיא נחלת ערו וידע

מעדה על נחיות דמשה ועל ספק לך דהיה

שמה בשם דמשה ולהזכיר שם דמשה בשמה

לבוש הקדוה על נחיות דמשה ועל נחלות

והפכתי שם הזהרה ענינם גדולים ואם לא זהר
בה אדם ויחד יפתקן מה הסתירות הראשונות
והפכתי שם בוחן זה כבר טענה הנקטר הפכתי שהפכה
אל התכלית האחרונה ופנה האסדה הוא ראש
החסידה ופנה ויפנה הוא פונה ואם הוא ראש
והפנה שהוא פונה והוא פונה ועם כל זה הוא
ראש והוא לבדו נקרא מלך בשם האלהים
וקודם א קטן ופולג ספרות השם ועל א
צורת השם חקוקה בספר הסוד הכולל שבע
ספרות והוא סוד גדול ונעמו תבין והוא סוד
שתי ותכיר בו גם כן השם של א שם קודם
שם ופנה שם ראש ופנה מן הנראים
ויש דומה ומן קללת התלויה בסוד ראש
גם שם ונמצא השם השם נוסף על א סוד
הפסוק הראשון מן החריהם והוא חותמו למעשה
מהיר והוא סוד גדול מאד והחבורה הזו ודע

זה יחיד . והשם ייחודי בן . והוא מורה על החמשה
 וקוטל כל חללה . והנה הוא בן . שר בן השן שיה
 והאלה . ויט תטה . ומורה על נטיה . וקוטל חמשים
 והם פעל הדיח . שלק קודם חקד . וב לבנה
 ורמוז זה יהיו חמשים כשנים כאלה . לבינו .
 ונאזרו שלא קפירות . יורו על שנות שלש
 שהיו . שנות שלש . ומחשבה וחמשה ופיה
 אלה הם קוד היחוד . והראשון כולל השבעה
 שנות וזה כולל השלשה שנות . ויחנה
 קוד עשר קפירות . כולל העשרה שנות יחד .
 שהם נ' ימים . והם הם דרכי יהוה .
 והם קוד ההזכרה בכל
 האותיות ונקשרו שנה באותיות א"ש . ול' ר' אלפ
 קר . ראש . והוא קוד איהיה אשר איהיה . ועדנו
 בקוד כלל המעקב אשר אזכיר את שמי . והנה
 והוא דברך אמת . לרמוז ונופל . וכן רבים עוד

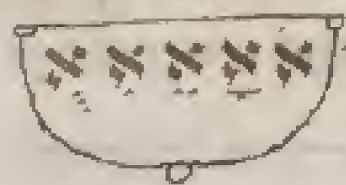
הנהגתו כדורו עמו ויהי עמו.

זק דרך פרעה אד כל יד יצרים טומים
 כלומר כלומר ואחר אהרן עמד קטומה הכל
אחר יעקב בוד תנועת האותיות עם הקוד אחר הדיע
אורד בדיע הקוד הרמון נאם כלו הנאם בעקודו
אלק ביון ה עקב סימן כ
כלל בוד הקוד דוע אסתר תאורתי
עלם עשם שמוקם אחד וכבר נכתב עלהם סודי
הרמון מוטם בדרכי אותיות דר שקים וכבר
הכלל דר אנעל וכבר קמה וכבר יציר
וכבר ים אחרים רבים ונתינהם ועב קתר מדרס
הקוד ערמו כבר הבר אך מה אפרמו כבר
נחית וטחומם וכבר קאם לפן שורא אסתר כפ
עטם הקוד לפי הקדוק גם רינו קתר ונהסודות
אין למו טוד להיכנסה ועל לא למהותה אחר
אחרים וכבר חוטא גם כן ספרים רבים על עקב
זק מוון קדוב אחד עלהם אנשים חמדים מחומדים

בסתר קבלת דישתהאס . ובסתר עליוה שח
מלה הקטנים הנכרים וכוונתם להם על ענין
העמוד למ אחר כך כל אלה לך סוד העמוד

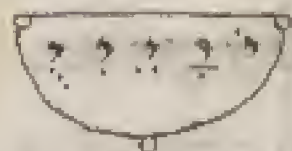
העמוד בשם העשר בחלק שלם זה לבד ואחר כך
אך גלגלו שאת כתבתהאס בערה שלם ידע
כל אדם לקראת שחן קריאתה סעו שהיא כתובה

בערת שיהא אכל קריאתה בערה יורה . ועל
ס יספיק לך ברעו שאשרך אל הקריאה באורה

והיא שקורה בערת נוערין קן כזה
וזו היא ערת הקריאה היורה וקור

הזכרה והיא ההחלה בחלק לפי מורה . ופי
כיוון בעצמה לפי מורה כן הזכרה סעו

וזו היא ערת דרכה בתנועתה כזו
והנה ח כוללת תחלה על פי התנועה

היורה ח . ואחר שהאדם כל תנועת החלק
בהיותה בראש התנועה . אחר כך האדם והנה

וְיָזַק וְיִשָּׁקֶץ סִימָנֵיכֶם עַל רִגְלֵיכֶם
וְכִדְרֵךְ הַיָּד כֵּן דֶּרֶךְ טוֹרִי הִיא וְטוֹרִי הִיא
טוֹרִי הִיא עַל שֹׁמֵר וְדַע שֶׁמִּתְּכֵן שֶׁחֲלָל
הוּא כֹלל מִפְּסוּי הַחֲטָא וְקוּדוֹ כֹּלל גְּבֻרָה
שֶׁהִיא שְׂמִינִי וְיִשְׁמְרֵהּ בְּשֵׁלֶם וְקוּדוֹ שֶׁל חַיִּים
שֶׁהִיא שֶׁל חַיִּים אֲהוּא שֶׁוְשֵׁן נֶאֱמַר קִיָּה לְפִי
וְזָכוֹר כִּי הוּא אֲהוּא לְעַלְמֵי עוֹלָם כְּבוֹדוֹ וְחַיִּים וְהַעֲדָה
חֲמִיל כֹּלל לְחַיִּים עֲקוּדוֹת בְּחַיִּים כִּי לְמַעַן
וְחַיִּים לִי חַיִּים עֲקוּדוֹת בְּשֵׁם אֱלֹהִים לִפְנֵי צוּר מַעֲלֵה
שָׁן וְדִמְיוֹת מַעֲלֵה מַעֲלֵה אֱלֹהִים וְעַם חֲמִיל הַמִּוֹצֵא
הוּא שֶׁל עַם כֹּלל בְּדֶם שָׁן וְעַל דִּמְיוֹת הַכֶּסֶף
דִּמְיוֹת מַעֲלֵה אֱלֹהִים עַל יָדוֹ מַעֲלֵה וְהַעֲדָה חַיִּים
וְהַעֲקוּד עַל כֵּן חַיִּים הֵם שֶׁעַל הֵם וְהַעֲמִיד הֵם
כֵּן חַיִּים חַיִּים הֵם שֶׁעַל הֵם וְהַעֲמִיד הֵם וְהַעֲמִיד
שֶׁ הֵם חַיִּים אֱלֹהִים וְהַעֲמִיד הֵם וְהַעֲמִיד הֵם

וכעבור היות חלם מלא · הוּא הַרְאָשׁוֹן · וְהוּא
 בֹּרַח הַחֲסִיעָה · אֲשֶׁר הָיָה רִאשׁוֹנָה · לְבַל · הִיא
 רִאשׁוֹן לַהֲיוֹת הוּא הַרְאָשׁוֹן בְּכָל הַמָּקוֹד אֵל הָאֵם
 וְאֵם שֶׁ הָאֵם הוּא שֶׁר הַפֶּסֶס · כִּמוֹ שֶׁהַקֶּבֶל
 מַעֲדָה בְּקוֹד הַשְׁלִישִׁים הַנּוֹרִים עַל הַיּוֹת הָאֵם
 הַשְׁלִישִׁה בַּעֲמֻסָּה · וְהוּא הַחֲסִיב וְהַחֲסִיב
 הוּא הַעֲשֵׂה בַחֲנִי · אֵם כֵּן דִּין הוּא לַהֲיוֹת וְהָאֵם
 שְׂכוֹלָה הַשְׁלִישִׁה שִׁמּוֹת הַרְאשׁוֹנָה הוּא הַנּוֹכַח
 הַרְמוֹנָה הַרְאשׁוֹנָה אֲשֶׁר הָיָה לַנְּעִלָה וְהַכֵּל
 וְהוּא בֹּרַח כֵּל · וְהַפֶּסֶס שֶׁחֲזֵה הָאֵם וְהַנּוֹקָד
 וְהַכֵּל בְּכָל הַמָּקוֹד בַּחֲנִי הַרְאשׁוֹנָה בְּקוֹד דִּין הַחֲסִיב
 לַהֲיוֹת הָאֵם קוֹד בְּקוֹד יָהּ · שֶׁהָיָה לַקוֹד
 כְּדוּר הוּא וְהַנּוֹכַח · הוּא רֵן כֶּתֶם וְהַחֲסִיב
 וְהַחֲסִיב קוֹד הוּא חֲרִיבָה וְהַקוֹדָה וְהַפֶּסֶס שֶׁ
 כְּדוּר תְּמוּשֶׁת סִכּוּ עוֹדִים בַּחֲרִיבָה ·
 וְהוּא חֲרִיבָה שִׁירָה עַל צוּר קוֹד · וְהַכֵּל

אלה למד כי הסתם הוא ראוי להודות על ענין
 וסבב היות קו יאד כי ציר כך חסב אלו יתקלדל
 ציר האות בעקדו והנה הדבר הנקרא בכל קודו
 קוץ והוא כדור חסב נקדו . חסב דען סל
 ועל זה היה חסב בל של ה . לעשר על מה
 אחרת על פ שם שים . ועל זה היה דראו
 לב קוץ אחר חלם . כלומר שיתנועע הדור
 אחר החסבה . ועל זה הנפץ שהחלם וניוה
 אל הקוץ לב חלם הקוד . ושוב הקוץ
 באר צדיות וחדונה אל החלם והוא בהשומה
 אל הקוץ הוא באר אחת ועקדו באר חסב קוץ
 או קוץ חסב כלומר שיתנועע צדיות וחדונה
 צדיות וחדונה ואין בכל כדור זה שיתנה
 סקדו ותישטת ון כל אל סל . ולו קצוות
 והוא נמוקד שהוא שמו דר . והוא קדמה
 בסל . והוא דבוק בדור וכל בדור . ען חיים .

והדמות שלו קנה חסדה ונה טוב מחרון : קנה
חסדה קנה ביעה : ודע כי התנועה החדה
הקבוצית היא העצמית והיא הקודמת למתנועות
בטבע : והנכבדות שבכל התנועות היא תנועת
כדור ערבות : וסיומך קלו לרוב בעבור
בזה שמו ושלו לבנו : ודומה השתתפות חלב
עם קיץ : הנה יד יהיה הנה : שזה בא להורות
על הכח השליך הנוטה הכל והיונה הס
והוא הוא כח השם בעצמו אלא שגם
הראשון אחרון : שר : יחצו האחרון ראשון הפך
והנה כוח השם עקרא מוחלט וחדדים רבים
- אחד מהם זה שהוא מנוחה לך לשאול ממנו
נרות וזלה הם : שר הקפך : ותרעהו
הפך הישר : ותרעהו : והנורה השנית של כל
קומץ מנוחה שישוב ממנו לחלב בעד כל
שואל גם כן אחר הקומץ כבוד חסדה : וחס

אין תנועתו ומועדו אבל ונאחרת אינו שם ב
 בדיוות חלם אבל שומר סעו שהח ורמו שכן ב
 חלם כועל וסדק ושרעה חלם וכל טעם חלם
 עמוד החלע חלם אבל כל טעם חלם י
 עשו ושומר קיים החלע קומן והנה
 בא אחד חלם צי להלם סוד חלם הנדמו
 עם כל אחד קומן כלל בא ונאחרת עם כל אחד
 ואחד ונהם סוד ל של חלם ובסוד חלם קומן
 כי חלם יורה על כולו וכן לבדו יורה על
 כל ונהם בא עם טעם צי עם חלם וכן שם
 סודו צי ורמו חלם עם קומן ונאחרת עם
 ורמו קרבות צי חל קומן קומן בעצמו יק
 קודו ויש חל עולם ועל כל עקר התנועת
 הוא כן חלם לבד קומן וקומן לבד צי כלל
 החסע קדונה לבדו והבדור קדם לצד אשר
 הוא קומן באמת והוא ונאחרת בכל חומר

וכל יצר חורב חשע ענעס אויס תחתונס כ
כלומר שנותנהבם תחת הקדמונעס שקדמו לו
וקם כדור ועקורה עליונה אחת ועקורה תחתונה
שנית ושל זה היה שוח בעל שתי עקורה וי
ומשתקף עם הכתח ועם הקעל ועם הקומץ
חכל לא עם האורק ולא עם החרק ולא עם
החלם ולא עם הצרי וידוע שהכתח חסרת
לקומץ וצורת הכתח קו ישר בלתי עקורה נפר
תנועת ישרה בצורת תנועת הכתח שרד וי
הדלת והריוח הדלת תסוב על צירה כי צירה
הוא הצרי ועל כן היה שם הכתח כתח צרי
ומכאן שהוא חסרת לקומץ ציל והקעל היה
ונשרת קטון שהוא כתח קטון לצרי שהוא קומץ
קטון כלומר כדור קטון וכן כל חומר קטון
חכל צורה שכל צורה היא כדור ציל כעצ
החומר שהוא כדור קטון וכן הרב המורה חת

בארבע כבות התנועה שכן השכל הנש—
 הנובע את השכל החושק הנובע את הנפש
 החושבת הנובע את הנעדרה הכדורית הדבקה
 לחומר . והורכב השון משה עקודות אחר—
 לזעזע בדיוות חלש . ואחת לזעזע בדיוות
 חזק . וכשהעין כל עקודים והם קומץ צדור
 וטח צדור וקומץ קטון וטח קטון . ויש—
 מציאותם בבית . וקטר כתב חזק ריב . שהנה
 קטר כתב כולל ארבעתם . המצא שהם שני ק
 קיומן ושני צדן ואם תהפכס הנה—
 המצא שהם שני כחמן ושני כעמן . וזה כל
 הוא חפס שההכל בין שני העולות תוספת—
 עקודה לעל על משרת הנדול . ותוספת עקודה
 אחת נס כן היא ההכל שכן שני הקטנים והיא
 תוספת לקטן שבשנים . וזה קטר חזק שקרה
 לעולות . וקוד ארבעתם באות כל כדורים שהם

וּמִיֵּי צִדּוֹת וְכִי כְדוּרִים וּמִיֵּי עַל
כִּי מִיֵּי יַעֲרִים שֶׁהֵם הַחֲמִירִים וְחֻכֵּי הַשְׁתַּחֲסוּתִים
יְדוּעָה זֶה לָּהּ בְּדָבָר וַיִּבְדֵּל זֶה מִזֶּה בְּדָבָר . וְכֵן
כְּדוּר קֶטֶן וְיִקְרָא הוּא כְּחִמּוֹר לְכְדוּר הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
יִקְרָא כִּי מִלֵּךְ וְעַל כֵּן הַקְּדוּדָה כְּדוּדוֹת חִמּוֹר
לְסוּבָּב הַשְּׁלֹשׁ הַיִּמִּין . וַיְהִי הָעֵלֶן כְּדוּדוֹת
סוּבָּב הַסּוּבָּב . וְהַתְּחִלָּה כְּדוּדוֹת רֵיזִן הַיִּמִּינִים . וְאֲשֶׁר
בִּינֵיהֶם אֲיוֹצְעִים לֹאנֵהֶם . כְּדוּדוֹת סוּבָּב כַּעֲדָה
וְיִמִּינֵם כַּעֲדָה . כְּהַעֲרִיב לְעֵלֶן וְלַחֲתוֹן . וְהַעֲדָה
יִתְקַרְבוּ וַיִּתְּרִיחוּ . יִתְקַרְבוּ לְקְדוּדָה וַיְהִי כְּדוּדוֹת .
וַיִּתְּרִחוּ וַיִּתְּסוּבָּב . אִין יִתְקַרְבוּ לְסוּבָּב וַיִּתְּרִחוּ
וַיִּתְּקוּדָה . וְהֵם הֵיוּ הַמִּזְכָּרִים וְקְדוּדוֹת וְכִי
עִנְיָנֵם . וְכִי כִי רוּחַ עֲבָדָהֶם . וְהֵם כֹּל
שׂוֹמֵה יוֹדוּ עַל נַעַן שֶׁלֹּם . וְכֵן תִּנּוּעָה הִיא 4
לְעוֹלָם קְדוּדוֹת וְקְדוּדָה לְקְדוּדָה עַד שֶׁהִיוּ 3
קְדוּדוֹת אִין יוֹדוּ וַיִּתְּסוּבָּב וְקָרָאת הַרְבֵּבִים

קו ונחלקו הקוים לנינים רבים ולבנים והעד
 הקו והטעם והנחלק בעל כמות והקודה אינה
 בעלת כמות. סעו האחד האות: כמסר שאינו
 בעל סמות. והקו יורה על אחד. וכן וקן א' ע
 ו' דמות אחד. והטעם יורה על רחב. וכן וקן
 א' ע' ו' כמרוכס יורו על דמות רחב. והנחלק
 יורה על עומק. וכן וקן א' ע' ו' כמשקבם שהיו
 עובים. יורו על דמות עומק. וזו צורתם

א ב ג ד ה ו ז ח ט י

א ד ט יו כה לו כט סד פא ק

א ח כז סד קכה ריו שמו תקיב תשכטא

ולא חבור הדק. היו הכל. וללא חבור הדק שכלה

קו ונחלקו הקוים לנינים רבים ולבנים והעד
 הקו והטעם והנחלק בעל כמות והקודה אינה
 בעלת כמות. סעו האחד האות: כמסר שאינו
 בעל כמות. והקו יורה על אחד. וכן וקן א' ע
 ו' כמות אחד. והטעם יורה על רחב. וכן וקן
 א' ע' ו' כמות רחב. וקן וקן א' ע' ו' כמות רחב. והנחלק
 יורה על עומק. וכן וקן א' ע' ו' כמות רחב. והנחלק
 עומק. וקן וקן א' ע' ו' כמות רחב. והנחלק

א ב ג ד ה ו ז ח ט י

א ד ט יו כה לו כט סד פא ק

א ח כז סד קכה ריו שמו תקיב תשכטא

ולא חבור הדק. היו הכל. וללא חבור הדק שכלה

וכל חבור השונק כסיון כח כה שהם ג' חלקו
וכה קנה סיון הדיאנוס לבד והאניס—
שלמה והאניס— ג' כה וסיון כל—
החשיח לבדן ורמז כ' לשלג יחוד הנה ארץ
והוא סוד בחסמה כלומר הקובב בחסמה ז
סומרו יהיה בחסמה יסד ארץ וסוד בחסמה
הקובב בחללה והכולל את כלל שלמה יח—
לח וסיון לדדדד ועל סוד דד שהוא ז
צולם וסודו עדין ורמזו וצדק יסוד שלם—
הארכת עד סוף באותיות להורות כי כל
עדין הוא דוד שלם ועינו החסמה והוא א"ב
הנכס וסודו בעשן ורמזו נשבע י' בעשן ז
ומן דוד שלם תזכור על שלמה הנקודים—
הנזכרים ונשארו עוד שנים לעלות סודם
והם ארץ עם שדך והנה הם ז' נקודות אחת
בן השלישה והתחתונה כלומר אחת ונכרע—

כן חלם שהוא למעלה ובין חרף שדמו למטה
 ועל כן עז הארץ בן נקודות למטה לדורות
 על קשר החזיונות ואם תחזיר חן לקשר קשר
 זה שקר וזהו קשר הוא שש מאות שכולל
 שקר ואמת והקוד אמת שנים שנים ותלמן
 ושר הוא שנים פנים וחזון והוא שנים דור
 אופנים שנים דומים מהכלל כי מכלל זה וכל הע
 שומר על הכל כהם של הימוקות של בית כן
 והקוד הנדון ערות השם שחיות הנור
 והנס דאש השכל הפועל ועל כן דע אש
 השכל טעם הראש שהוא עצם הנורה ועל
 כן עבר ראש והראש והתחייב להיות כינס
 קשר שהוא שקר ואמת ואם כן הנה כלקו שר
 אמת ועל כן הנה הנורה לומר נהיתה
 הנורה לומר כי הקשר לומר כי נלמד
 הנורה הנדים כי נלמד הנדים הנורה

והין היצרים כי הם ונחשבה וכל מחשבה

כפירה כבוד השבון ונחשבה והכל תלוי במסכר

ונחשבוץ והעד האכל הכולל היצרים והם

הם שנים יצר יצר הרי שרין והם תלוי

הם שנים קדושים הרי זה שרין שאינם כי הם

קשר ואחם תדעו וכן כר ודיש הכוללם

באות יד אזהרות שהם זו והנה ארזין

דק והוא צרי בעצמו וקש אחריו דק

וגם הוא צרי בעצמו והנה כל

העקוד הארזי הוא הן צח ש והם

כוללם הן עקודים שהם

נעם שלם וכדור ומקנה בכל והוא ארז

ובא ללמוד על הדבבה לזוגת בעדיו

הן יסודות נבד מהעקודים אין להם קו

לחיים שהם קו עקודה ועלה ומסרם בסודם

הם חומשים שהם כה עקודים שהם חלל שונים

כאשר הם יעלצו ספרים . גם הם יעלצו
זכר ועקבה . ומהם תבין אשר כללנו זמר וטקיד
וכללם הרמז . אשר גם הוא מתגלגל . והוא
גלגל מת . גם הוא גלגל תל . אשר הוא חכמה
גם כוסף שם . ומהם תבין תעשה להם
אשר הוא חסן הולך . והבן כל מה שזכר
שכר חקת העשן וחד כד לעידך ע
הקוד בראש פתחים . וביחודן של כל
העבודות החונט הוא קוד ית שם קי
הוא בסיון כו ש ב קון
ואחר שחור עתך זה כל בקנה חודיעך
עד הצריך להלם בזה בעשן האות והקוד
ואחרי שפנה חודיעך זה שסברד ואור
הוא חלק באיכות הוא שדעת לעידך חכר
הדומד החזקה ולחודיעך שמה שאחריה אינו
כספה ון הם ון קרני לחוד כו וחכ בקנר

וזהו שר רוחות כסיון חוש הקודות תבן
כי שם הקוד הוא קי וכמו שתמצא שם
הקוד בהויה כן תמצא שם הויה בקודה
וגם תמצא כח שם כח שם כח שם והם
חיתושע וזכח שכינה וזכח הרקיע וזכח
הנספר וזה כלו קודו חצי השם
ואחנס חצי השם ככל השם וזה קוד השם
תבן כל זה הקוד תעשה החשק :

חלק סיון ה' עקב " קוד ר'
כולל שמו חיות עם הקוד
כבר התבאר לך שהחיות בחיור והקוד
והקוד כדוח תמצע את החיור וההשגה
בכוחות החיתושע והחשק היא סכל והו
הפעל כדוח וזכח והתענות שחקב
החשק צנה שהשג הוא התכלית ואלו קן

ארבע קטות המונחות לכל פעל עומד
 כפעל . וקנה החור הוה קטת הפחותה
 מארבעה . והתכלית היא קטת המעשה
 והן . והפעל קרוב אל התכלית . והערה
 קרובה אל החור . וזו הדרך כבר התבארה
 מוכותים מושכלים בקפרי . החסמות המופתיות
 ועליהם נחמור . ועל כן לא עדיך בעצמם כה
 אבל נבאר מה מוטע סמותיות ובעמודים
 בכלל לפי קצור זה החבור . ועומד כי החור
 באותה המונחות הוא פעל אחד . והיה
 חורו הקרוב הוה הדיו . ובהיות הדיו בקפרי
 הוה חורן כלל חלק וחלק חורו לקבל צורות
 כל הצורות שפעל שהכטט נס כן היא לקבל
 צורות כמות אחרות הן צורות אותיות אחרות
 כלם לו שלטו אצלו לא נאבד עתה ליה
 כן כוונתו לאותיות שלטו לבד ולקודם וללאונמו

ואין לדין חלק מיוחד לנו עליו חזק החלק
יצוד א' וחזק האחר י' וכונן כס' אבל החלק
שקור' חוסן לקבל צורת אחת מהצורות הור'
החלק טו' כן בשעמו החוסן לקבל כל הצורות
אחת אחת א' לא שאחר שקבל זה החלק זו
הצורה נאלץ בחלק ההוא להקדים אות מורכב
ומיוחד וצורה ועל כן הדיו לא יקרא חור'
אבל יקרא חור' האחד אבל הצורות חספ' שאין
לא מציאות בלתי החור' אין לו שם אחד
והנה עם כל זה אות הו' שם הוין ל'
שם האיש לבד וכל הוין כולל איש כרטיס
ועל כן בדת הסועל צורת אות בחלק מחלקי
החור' הדיוט יקרא לו חור' שם כרטיס נוסף
על השם הכלל ואין הצורות בעל שם שיוחד
שמו האחד הכלל אות חצי כסעל ושינוי
השם הכרטיס אלא על דרך משל ואם כן שמו

שמו חרט. הוּא אֵשׁ הַבְּרִיּוֹת וְהַכֹּלֵל וְהוּא
 אֵל הַכֹּלל כְּנֻדָּה לְחֹדֶר צִמְקָהּ וּכְפֶּת שִׁדְכָּהּ
 קִיִּים וְחֶרֶט הוּא וְנִסְפָּד וְהַקִּיִּים הוּא כְּעֶנְבִי
 וְהַהוּא וְהַנִּסְפָּד הוּא צִמְקָהּ הֵל שָׁקָהּ לוֹ
 וְהָקָהּ הַהוּא וְהַנִּסְפָּד הַהִסְפָּד וְהַטֶּעַל
 צִוִּית אֲוֹת צִוִּי הוּא אֵשׁ הוֹצִיָּא מִה שְׁהִיָּה צִוִּי
 אֵל פֶּעַל וְהוּא הַסּוֹכֵר הַכּוֹתֵב צִוִּי מוֹסֵר
 וְהִיָּה הַעֵשׂ טוֹב כֹּל אֲחֻצֵּי בִיטָהּ שֶׁכֵּן הִקָּן
 הַסּוֹכֵר צִוִּית הַזֹּת כִּי כֹחַ וְרִצּוֹנוֹ וְהַתְּכֵלֶת
 הוּא שִׁבְץ הַרְוִחָה הַקּוֹרֵא כּוֹנֵן הַכּוֹתֵב עַד
 שִׁיגַע עַל יָד זֶה הַפֶּעַל וְהִיָּה בִלְבֹד וְכַעֲד
 הַזֶּה הַזִּנְיָג דָּבָר זֶה נִשְׁלֵמָה כּוֹנֵן הַפֶּעַל וְכִכֵּר
 הַבִּעָה אֵל הַתְּכֵלֶת וְאַחֵר שֶׁהַדְּבָר כֵּן אִם לֹא
 הוֹשֵׁג כּוֹנֵן הַפֶּעַל לֹא נִשְׁלֵמָה כּוֹנֵן וְלֹא הַבִּעָה
 אֵל הַתְּכֵלֶת הָאֲחֵרֹנָה אֵשׁ הִיא הַזִּכְיוֹנֵת בְּאֲוֹת
 וּכְפֶּת שִׁדְכָּהּ הַתְּכֵלֶת הִיא קוֹרֵת הַטֶּעַל

לפועל המושג להזכיר צורה על צורה כדלגלג
להגלים כועט ולתת כח קרוב וחזק לזעזען לדב
והורה כועט ונתן עין התנועה החקריית ה
הנוסכת על האות או חזיר התנועה הדנונית
וזה כדלגלג מה שהיה חזק על קס
והפססרס חזקונו ולחקקו עוד בלב חזקונו
וידוע שהאותיות אין להם תנועה בשענו
ועל כן טען הטבע על פי השכל כחות ככלל הסר
להוציא האותיות בנכסח בדמות הנחיות ה
הנוצח בסר והנחיות לאותיות עקודות חזרות
על תנועתם בנכסח בהתעקס מן הסר ח
הסה וחס כן היותנועע בשם הס אותיות
הסה וסוקרה הס אותיות הסר והנחיות
אל זה הסר חזקו התנועות החלקיות כי
יתנועע שם הותנועע כלל דקום וכלל חזק
וחלקי הנקום הס הרחוקים וחלקי חזק הס

הקנינים הנחשבים הקדודים בשנים ונחשבים

וכוונתם והדיונים להם . וזוהי הדין חוקים צריך

אדם לעשר סוף יחיד מבע"א כל אבות ואמה

וזהו סוד הקדושה . וזוהי שאלת כלב הק

צדיקים ענין ארץ הקדש במסירת הקלה

לבד וזוהי שהיה יכול לתת מעט לבד

אות מסירת חכמה וזהו הארץ זו כזו או זו יורדה

זו או זו כחותמו . אבל צדקת הקלה וחספוק

להזכיר כי זהו חכם הוא יבין מדעתו

ואחר זה ענין וזהו צדקת הכבוד

בשעה שתרצה להזכיר אתה גם הנכבד הזה

החוק לעולה בעקודו קטט עצמך והתבודד

בזקוק דיווח של שמוע קולך לזולתך וטהר

לבד ונכסך וכל חשבות העולם הזה וחשוב

שכחותו שעה תכיר עמך ונכסך ותמות רץ העולם

הזה ותראה בעולם הזה אשר הוא יתקור הימים העומד

החטאים בכלם. והוא השכל שהוא מחזק כח
חטא ובינה ודעת. והוא בדמות חלק חלבי
אשר הכל ירחים ממנו ירחק גדולה מאד. והנה
יראת המצא היא כטלה שהיא יראת מעשה
ויראת אלהים. וכאברהם דעך לה-בן
בדעת הנודעת כך דעת עיני דעתך
להסיר יושנה של כל הדיעות הזרות זולת
דעת המסתכלת ביקר ובינו על פי שמו הנכבד
והנורא. ועל כן אתה צריך לדעת דמות
מצואו. והוא ציורו ^{הממלא} במתחיל להזכיר
אותו בפי זה נקוד שתזכירו מסע אהיה
מורה של קוד היחוד אל האריך בנו כי אם
לפי שיעור נשימה אחת ולא תבסיק בנשימה
ההיא שם הסבך בשלם עד שתלכ בטויו
ותחריך בנשימה ההיא המיוחדת כפי שיעור
כח אריכות נשימהך האחת בכל מה שתוכר

להחריך זה · וטמא · וגם בכל אות שתזכיר —
 באימה ביראה ופחד עם שתזן שחת הנפש —
 שהגנה שהיא צוולה · וצורת הטמן —
 בכל אות ואות תהיה בדרמות הקוד · והיה —
 שהיה בחלם למעלה וכשתרחיל בהזכר —
 תכונן פחד אל פני מורה לא למטה ולא למעלה —
 ואותה יושב מעט · בכניס לבנים ויכוננים —
 שהורים או חתים על כל בנך או עליך —
 ואשך מוסר בתלן לבג הנוחה שמש —
 האור יוצא לשלם · ולך חמש קצוות להנע —
 כס ראשך · וסלם ותחיל מחוצה הוורה —
 וזכך רשיוכך ותעלה ראשך עם הנשימה —
 מעט מעט עד שהלם · וראשך למעלה —
 ואחר שהלם תשריחוד עד הארץ כעם אריות —
 ולא תבדיל בין נשימה הא' לבשימה האחרת —
 הדבק בו כי אם נשימה אחת קצרה או ארוכה —

יחד בין החיות של השם ובין ה' בשמים או בין ה' לחיות
 להגשים ב' גשיות כלל דוכטא ולא יחד
 ובתשלוש כל טור וטור יסלך חיות להגשים
 ה' גשיות לבד ולא יחד אבל כחותמן
 חיות כידך ואם שנית או טעית בטור
 חזק הקדד שוב אל ראש הטור הקדד עד שתחזיק
 כראוי ובדמות החלב העומד למעלה
 בדרך העומד למטה ומשך כח העליון
 להדביקו כד ובדרך לא למעלה ולא למטה
 אלא נגיסה אחת כענין כענין הכנס החיות
 וכענין העומד דמשך והתחיל אל הימין
 ובקוץ והימין אל השמאל

שלא תוכל להביל ואחיל

הזכרה

השומע הדבר בכל איותו

להזכיר עוד פעם אחת בדרגות רצון

וטוב שעל דבר זה נכרת ביד וזה

אופיין להודיעך שכל ידוע הוא שאם אדם

חכם וכן הרווח תבין הקדר כל ואם תרצה

בשכלך חלש בחשמה או בקבלה או דעיוןך

חזקים בחכמה הזוץ אל תוכד אדם השם כן

תפיין להטות ודע שבין דין של לדין של

ה תוכל להגשים כה נשימות לא יותר וכלב

של תפסק בנשים לא בדבור ולא במחשבה

וכן בין ה ל וכן ו לה רק סחות וזכה

בן דין לדין תוכל להגשים ואחר שרמזתי

לך זה אודיעך עוד עוד השם העל המעשה

שאם תרצה להחיל בו לפי הצורות הנזכרות

הטות בדרך והם ו אמות הקדש שלמים

ונו הין צורת

חזיתותיו ועקודים

והנשימות

בעקודים

קול עומדים ומכרים אחר הוכרת ה יורין

ומוקדים והנשימות שוות לראשונות ומחזיק

לְתַנֵּת הָחַיָּה וְכָל הַשֶּׁס שׁוֹה לְמִוּד וְהָכֵן זֶה הָיָה

שֶׁכֶּס נִסְתַּב לְמִוּשָׁה " הָיָה כֶּס קִרְדֵּי לֵךְ כֹּחַ

וְכִמְעַן הָיָה וְקִרְדֵּיו בְּתַכְלִית הַקִּנְיָן לִפְיֵי הַעֲרִיף

הַחֲלֻקָּה הַזֶּה

בִּימֵי אֲדֹמִי וְדֹמִי

אַרְבָּעָה " וְעַכְשָׁיו אַרְבָּעָה " וְהָיָה צֶדֶק

חֲלֻקָּה בִּימֵי " עַתָּה " בִּימֵי " צֶדֶק

כֹּלל קִרְדֵּי כָל הַסְּחָוֹת בָּשָׂר " כֶּס חֲסִידֵי חֲסִידֵי

רַבִּים שֶׁמֶס שֶׁלֹּא שֶׁמֶס הַסְּחָוֹת וְהַסְּחָוֹת בֶּן

וְהַסְּחָוֹת וְכֵן הַסְּחָוֹת " שֶׁלֹּא יִתְּכֵן מֶס זֶה שֶׁמֶס

אִדָּם לְשִׁמּוֹת חֲלֻקָּה חֲלֻקָּה הַסְּחָוֹת כֹּלל בָּשָׂר עַתָּה

מִן הַעֲרִיף לֹא בָּשָׂר וְלֹא בְּזוּלַת שֶׁס " וְהָיָה זֶה

שֶׁכֶס יִמָּה בְּסִמְכָא חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי

דֶּרֶךְ שֶׁכֶס וְהָיָה חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי

וְהָיָה חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי

שֶׁכֶס חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי חֲסִידֵי

כ. חפץ שכל אדם שלש וזה חכמים וסכלים —
וביננים ולא יתכן למי שכותב דבר להודיע
לאנשי דורו בכלל ונס לבאים אחריו שיסמך מה
שיכתוב על דרך שתשוב דעת החכם והסכל בו
הוכרח בעל השכל הכותב לסמך דבר מספיק
לבד איש ברוב כפי מה שהיה ועל זה היה כח
בהסמך להתקיים ולבערים רשעה על פי רבים
וזו המעשה בעצמה כבר

החזקה אינו נטענתה לוועד לסע דע —
סוד השם ית' אל שם בן ד' אותיות והמורכבים —
מיונים אחר שקבלתי מהשם ית' —
שקבלתי ראיתי שהמעשה הנזכרת הכי —
אל בעלה למען אותה חולשת השם —
והיות חושב שמה שנוצר השכל האנושי כאשר —
היה יכול להשיג קטת היושכלות דין הוא שישיג
אלה אשר תדעוין נוצר מעצתם ואם יחשוב חושב

וזה מושג בשכל נסדקו ונודיע לו שהשכל האנושי
 האנושי יש לו גבול עמוד אצלו ולא יעברנו
 ואם יאנוכ לעברו יתבלבל ותשוב השגת המיושג
 סדסר ושל כן אין ראוי להסמיט המוקובל הוער
 עד שיבוא מוסת ומושכל שיכחישינו בהכרח
 וזה שכבר ידע כל מושכל שלא יתכן להכיר מוסת
 מושכל להכיר מוסת מושכל אחר כי המוסתים
 המושכלים הם אמת ודבריהם אמת והם אשר
 נולדו מתבנות הקדש האמוניות בשגת הקדמות
 צורקות לפחות וספולדה אמתית כאמור על דרך
 משל כל אדם חי וכל חי מרגיש ואם כן כל אדם
 מרגיש וזה מוסת מושכל לא יכחישו שום מושכל
 וכן אם יחמי לק אדם כל לשון מוסכס וכל
 מוסכס לא יטה הטבע ואם כן כל לשון לא יטה
 הטבע וזה מוסת אחר שיתבאר מוסת שכל
 לשון מוסכס אבל היות כל מוסכס בלתי מושג

הטבע זה מושכל ראשון ולא יצטרך למופת

הנה זה כל חמת אבל מה שהחמת

אצלנו אשר חורנו עליו שלם עליה ביד אדם ע

דרך זו זולת הנכח ולא כל ענין אלה הירדוע

אשר נזכר עליו זה הכח המושכל קודם שאמר

כי בהדמך שכל המושכל עם השכל המושכל

יולד בו מדע וחדש אצל הנכח שלם היה ע

נמצא בו בפעל כי אם כח וכשת הדבקות יצר

מה שהיה בכח אל פעל וכמו שפעל בו מדע

וחדש בו חלק ודמה זה מצד אחד לשני הטבע

מפני שהטבע הוא ברוב או בכל או כמה שדור

דומה לכל או לרוב נמצא בו גם כן ופני שוב שכל

שכל מושל בפעל דומה לחלק הכולל הכל

ובזה שכל האדם משכיל כל המושכלות שבתוכו

כולל את כלם ואז יתכן לקבל שפת מוח השפע

החור וכל גם הוא למע צורה חלקית בחומר

חלקי כחות מעל הטבע הוותקעל כד ויד
וסתקד בעיה חלקית קצת זמן וחכמ אד טבע
הכלל קיים יאריכו ענין כשולחנו החלקיות זמן יותר
ארוך מזה אחר כך כעל של העצב שהו
לא יעמוד עמו תמיד ועל כן ראוי לראם הסע
ההוא המשתנה על כן שכל העצב אל מי שק
בכה ראונה לפני ההוא שהוא השם וחכמ
הנביא לא יצי את השם אל מתק די ש
השם כמו שהפועקו השל לא יצי אחר השם
לא מתק מעשו יחסנו אנו וכל מי שקדם לנו
בהסמיה שוק זה כעל הדי ש. הראשונה
והדרכי הטבע המיני אל שם השם ואחריו שכל השם
עשה הנביא מה שעשה והשם הוא עשה אחד ושמו אה
וזה דבר של ושא בדרש ולא כדועין ולא כמחבר
החזק. אבל יוכל אחר מוסתים רבים מושכל
ויש לנו טענות רבות בדורות מקובלות ומושכלות

שהיינו יכולים לאמת בם מה שאמרנו על דרך
קטור אבל לא נכתב זה החבור על כוונת כן אלא
שכוונתנו בו לבחור הענין המקובל ולמקדו
פקדנה ואעפ"י שכל השכלנו נס כן שהיה
ואי אפשר להיות זולתו אחר מקובל ונס השכל
ועל כן נכתב ונתנו המקובל

ואם יזכו נס כן החסידים והמשכילים יבינו ולפי
יבינו כל השנים והדעות לבחון יחקור ויחזק
ואחר זה תדע כי הסודות הכלליות
אשר בכל הווייתם הם קשרות בלתי

וקודם שנתבאר בסבוכ י"ה וקם הנזכרות אשר
כתבנום וידוע כי חז"ל הוא ה' וכתבנו ונתן
שקדים אל ה' עמה המלא י"ה וכתבנו קודם
י"ה היא יתיה הענין המיוחד קודם קודם
יתיה קדור דוד קודם וקדמו החסיד הנזכר ה'
החזק כלב החזק והעד אהוד קודם וכן

אוהב הוא וחסד שכן שם חוקים שם חלד.

חכם שהיה שם דבר אחד כענין

לעצמם הורסבהם פאט חלקים וקס

שדן חכמה חלוקה שכלת עם חלד

חכמה שכלת והיא חכמה שמו שמו כולל

אחד אחד חסד חכמה חכמה חכמה

עם חכמות חלוקה בעת החכמה

הוא עם השכל חכמות עם חיות היא ודוא

דבר אחד וזהו כמו שחלקים

שכל לקטור חלק החכמה ככל העלון

ייעלה החכמה וידעך בעליון וירד השליון

ינשק את הדבר העולה לקדושתו במוות

חכמה חכמה את כלם בפעל חכמה חכמה

חכמה חכמה לרעיון שמהם חכמה חכמה

חלק חכמה עש כ' חכמה

כולל חכמות חכמות שם חכמה חכמה

הָקָדָשׁ · הַיּוֹם בַּעֲצֻמוֹ הַזֶּה · וְקוֹדֶם שָׁמָּה ·
וְאִם כֵּן שִׁמּוֹת הַקָּדָשׁ שָׁמָּה · בְּשִׁמּוֹת הַהֵלֶלִי —
שָׁמָּה · וְעַל כֵּן הִיא חֹתֶה הַקָּדָשׁ וְכָל מִקְדָּשׁ —
וְשִׁמּוֹ וְשִׁמּוֹ שִׁמּוֹ שָׁמָּה שָׁמָּה · וְהַיְקוּדוֹת אֲשֶׁר —
בְּכָל קָדָשׁ וְכָל הַדָּת הֵם שָׁמָּה · וְהֵם אֵלֶּיךָ
יְיָ רֵוֶחַ · הָרִי קוֹדֶם שָׁמָּה וְהַשְׁמוֹת הַנוֹפֵסִים
וְהַחֲמוֹד וְהַנְּחִיָּה · הֵם שָׁמָּה · וְהֵם הַנְּחִיָּה —
וְהַחֲמוֹד וְהַנְּחִיָּה · אֲשֶׁר כָּלָּה וְנִקְצוּת
נֶפֶשׁ וְאֶלְבָּבוֹן · וְהֵם שֶׁאֵין שְׂעִינִים יְהוָה וְנִקְצוּת
וְהַסְדּוֹ וְהַקֵּץ חֲזָן · שֶׁהֵם לֹא־הָרִי שָׁמָּה —
וְכֵן לֹא הָאֲחֵרִים הָרִי לֹא־הָרִי · וְכָל הַנֶּה שֶׁ
שָׁמָּה · כִּי כָל שְׂעִינִים · הֵם שָׁמָּה · וְהַכָּלָה כִּי
הַשְׂעִינִים הֵם הַקָּדָשִׁים · וְהֵם הַדָּתִים · וְנִקְצוּ
עַל אֲדָמָה · שֶׁלֹּא יִקְדוּת הַמִּסְדּוֹת · וְעַל כֵּן
הֵיוּ הַיְקוּדוֹת לֹא · וְהֵם גְּבֻרָה · בְּרִנּוֹת הַיְמִינִי —
אֲשֶׁר בְּכָל הַקָּדָשׁ וְהַדָּת בְּתֵקֵן · וְכַסְדּוֹ וְהַיְקוּדוֹ

[illegible]

וּמִיָּחָד אֶחָד דָּוִד הוֹמָתָה בְּעָרֹם וְחָבֵב אֶ
פִּיכּוֹת בִּידֵם לַעֲשׂוֹת עֲקוּמָה בְּנֵי־יָם תִּסְכְּרוּ
בְּלֶאֱמָהּ לַאֲקוּר וּלְבִתָּהּ בּוֹקִים וְנִסְבְּרִיהֶם
בְּכָל־כִּרְוֹל לַעֲשׂוֹת בָּהֶם וְשֹׁכֵט כְּתוּב וְכוּ'
וְהָיוּ קוֹדֶה הַקָּשָׁר הַשְׁלִיין וְהַתַּחְתָּן שְׁקוּרֵי־הָאֵם
אֶת־הָאֵם בָּשָׂם

חֶלֶק־קִירָקִי עֵקֶץ־בִּיתָן כִּי־תֵן
כֹּל־חֵיכּוֹת הַקָּשָׁר וְהַדֵּד

דַּע שֶׁהַיּוֹדֵעַ אֶת־הָאֵם צָרִיךְ שִׁידֵעַ

שֶׁסֶּהֱעֵם שָׂבוּ עָרִיא בִּינֹם בְּרִיתֵי וִיקָשְׁרוּ

עִם־הָאֵם הַמְּכֻרָה אֲשֶׁר הָיָה בָּסָן שֶׁסֶּהֱעֵם

וַיֵּשְׁבוּ וַיִּתְּנוּ חֲלָקִים וַיֵּשְׁבוּ וַיִּתְּנוּ כָּל־לֵב וַיֵּשְׁבוּ בְּרָאשֵׁי

וַיֵּשְׁבוּ בְּרֶגֶל וַיֵּשְׁבוּ בְּכֶסֶן בְּרָאשֵׁי כַּעֲשָׂן וַיִּקְרָא מִתְּהִי

לְהַשְׁעֵבֶן מִן־יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר לֹא כִתֵּב הָאֵם

בְּרָאשֵׁי וַיִּשְׁעֵן כַּעֲשָׂן חֲבֵרִים שֶׁהוֹסִיף לֹא הָאֵם

הָאֵם אֲהוּא קִנְיָן הַכֹּתֵר וְהָיָה וְהָאֵם הָעַד וְכוּ'

ולאברהם רעך קרוב לבנו וכסונו אלה שהיו
 אדם אלהו וקושי היו קשרו של השם שמו
 וכן עבדים רבים וכפי הצורה הזו צריך למכר
 ולהחיד שם בשם ולחשט עטן לקשור הקשר
 ולהחיד הקשר באמות הידועים בהרגלם
 שם יב וחלות ושם ז כוכבים ושם ז קודוה
 שם איתמט הקשר החתיר החמד האקור
 והחיתר וילב צורה וחדות בו איבור והכר
 חלק סימן ק עטן ק סימן ק
 כולל ויעלה הקשר והחיד
 זו היא תכלית התעלה לפי המשכיל
 והחורב כנן האדם שהיה בבית הקבר ע
 דרך חשן כוסנו הסדן עה ויחז חבית האקור
 לנלך עטן וילך שם שחשט של שמו שחשט
 אהים לחדן לשם שהיו אדן אדונו ויסר
 לאקור את אקוריו חשט אקוריו ולחיד עטנו

אזין ספק שכתב הגעבורית תכלית חזר

חזק בה האסור אל וזה שכתב והוא

תכלית תכלית ה"ח העלית האחרונה

והעלית האחרונה היא האת הנוכח

האחרון בכל דבר ודבר כפי ענינו

החלק ה' פיוט חזיתו

חלק ה' ויהיה

חזק "ועצנו חזק" והוא לבד

חלק פיוט "עצן" פיוט

כולל האתחול

האכל הוא שם לבד חזק

הוא קצת החזק לבד והוא שם לבד

הנפרד מכל חזק והוא שפע נאפע והסבה

החזק חזק בחזקת האפע האפע החזק

וזהו דבר החזק את האתים החזק

והוא שם בעל חזק בלתי ונאץ וכעל

[illegible]

וְהַשְׁמִיטָהּ בְּחֵזֶק לֵךְ יִיָּס כֹּה כָּל מִצְוֹתֶיהָ וְסִי

עֲשֵׂה מִצְוֹת חֻלָּה וְלֹא כְּכֹל עִם הַמִּצְוֹת

וְיִזְעַק יִצְעַק לֹא הֵיזָן וְלֹא בִּפְנֵי מִצְוֹת הַמִּצְוֹת

שֶׁהֵיזָן הֵיזָן לֹא הַמִּצְוֹת בְּעֵצָה כֹּל אֶת בִּפְנֵי

הֵיזָן הַמִּצְוֹת כִּשְׁמֵם וְעִם כֹּל זֶה אֵינוֹ מִצְוֹת וְלֹא

וְקוֹמוֹ וְיִשְׁלַח הַמִּצְוֹת כֹּה אֶת כֹּל

אֵין זֶה וְקוֹם הַמִּצְוֹת יִיָּס כִּי עֲשֵׂה וְקוֹמוֹת

וְיִשְׁלַח הַמִּצְוֹת כֹּה עֲשֵׂה

אֶת לִבְנֵי הַמִּצְוֹת הַמִּצְוֹת הַמִּצְוֹת לִבְנֵי

זֶה שְׁמֵם וְקוֹמוֹת הַמִּצְוֹת כֹּל מִצְוֹת לִבְנֵי הַמִּצְוֹת

הַמִּצְוֹת וְעִם הַמִּצְוֹת וְלִפְנֵי הַמִּצְוֹת וְלִפְנֵי

הַמִּצְוֹת וְקוֹם וְעִם הַמִּצְוֹת שֶׁהֵיזָן שְׁמֵם

וְעִם הַמִּצְוֹת אֵין הַמִּצְוֹת חֵיִם וְכִדּוּמֵי

לִבְנֵי הַמִּצְוֹת וְעִם הַמִּצְוֹת וְעִם הַמִּצְוֹת

וְעִם הַמִּצְוֹת וְעִם הַמִּצְוֹת אֵין שְׁמֵם וְעִם

עֲשֵׂה וְעִם הַמִּצְוֹת וְעִם הַמִּצְוֹת וְעִם הַמִּצְוֹת

שחור האכל הסועל בעש האדם שכל והם
 אם כן שלא מדרגות ואלוהם עמדות אחר
 והם האם ית ואפס העבד ואפס שפס
 הדבך בעש והפס דמקה צו דבך איוץ ע
 הית שפס בם כן עמדות אחת והם לאדם
 השליין ד והם עש ואלו נאפע ואלו עבד
 ופנה ראשונה לכל וכן לאדם התחתון ד
 והם בם ק עש ואלו נאפע ואלו נסרד ופנה
 ראשונה לכל והפס הראשונה כוללת הכר
 והיא אחת לכל והשכלים רבים העבד ל
 והנאפעים והנפשות רבות רק האכל הסועל
 עמדות אחת וכשלהיו רבות חס המקבלם
 אדם רבים ויופס אחדם בעל אחד ונחלקו
 צדוהיו חסדיות התחיל הסרד נסאו תעט כ
 כדי שרפך באכלה הנאפע לה אשר צו האצד
 עמדות וכל העמדות שלמה חיונה והאצד

גם כן חנינות מה שלמעלה חוננה לכל
עממותם ויסע שכל חסד ענין חונן
השנה ושתפת את שניהם מהיורה כפעל
להיותם דבר אחד וזה השנה השכל האנושי
הנשכח והשכל הפועל הנכדל היו וירבוק
את הנפש בלתייה וירבוק ההוא הוא סבת
חיי הנפש הנצחיים כחיה שהיא כמו שנה ע
זה ואתם הדבקים ביהיה אליכם חיים לבב
היום ופאור את יהוה אלהיך תירא אתו תעש
וכו הדבק וצאנו תשבע וזה היו השנה השכל
אלה סיון י עקב סיון כ
כולל צורת השנה השכל צורת השכל
היא צורה מושכלת דקה מן הדקה ובר
הזסה פטנית מן הפטנית ותפע רוב צורה
וזהה הכהיר הונחיר העולם כלו נעלמה
צורת יסוד שהעלמת צורת יסוד צורה האנוש

מעיני העטלף וחי שעיניו כחכמות ואע"כ
 שחור האדם הוא הנורא בו ראות לראות כס
 כלמה שנים אז אורם תסדינה עינו
 חכמ חולטת שנים ואין היועצות הראו
 כי אם מעד חורים ועדקת החלום כן
 הנסח האנושי החסמה כדמותה לעין
 שמוקן בה אור השכל יחלש כחקה ותהינה
 חכמ שהיא ויעלם אורו ותמנה חלל חכמ
 היונה בשעת חור ואם לחסמה כן כל
 לולתה וסוד יקרה לעטלף שם אור האדם
 ולעט שם אור השכל על דרך משל יקרה
 לכל שכל שרד בהתחילו בשכל העליון אשר
 הוא הקנה היראונה לכל והוא החלוק לכל והוא
 אשר הוציא הכל יתעלה ויתר שמו לעם נשים
 וזה חכמ היונה עם מנוחם בתכלית הכחירות
 ואי אפשר להתחיל בו ועד כן כי אשר אין לו תכלית

ולפיכך לא יגיע שמו וולט ולא ידע

מה הוא כי אם הוא וכל מה שאין לו

אצל שכלנו תכלית. שכל אנו תכלית

דושה לו ומקנה בו חכל צד וחכמה היות

כל מקנה כדונות צורה למקנה יהוא ומקנה

הכל ואינו מקנה ונדבר שכל אחרנו שאין

לו תכלית יקרא צורה לכל ענין וחכמה

היות הכל כדונות והוא כלת ענין וכל

ענין חולט כי הוא לבדו סבה לכל ודבר

וחיוב המציאות בבחינת עצמו וכל שכל

וולט הוא חיוב המציאות בבחינת סט

וחכמה המציאות בבחינת עצמו וענין

המציאות בבחינת העדר סט אשר הוא

הדבר אשר הוציא המציאות יקרא על זה חכמה

או טעם או כוח וכיוצא באלה השמות אשר הם

יורו על חכמה וכאשר התבאר שהכל כפי

יחור שלז שחל חלו כחור צד היוע—
 וזו היו הערה הקדחת צורת השל אש—
 שכל האדם יכול לצידק עם שחר הצדיות—
 המושכלות המושגות חותנו כלות מעטנו ו
 וחמשין וספיו בדרכי השללות הירושלית—
 ואשר השכל צורה הנבוכים אם היתה—
 עשו מוכנסה הוא יסיר מוכנסה חות—
 ט הוא רוסח הנכסות האלות ואחרי כריאות—
 הכריאות אשר חוט על פ' צד חשק והורא—
 רוסח מוויחה ורוסח חנם ופירוט חשק גלה תורת
 חשק על פ' חשק אקרא צורת השכל—
 חלק סימן ה' ענן ג' סימן ה'
 כולל האר דבוריו עם כל דבר אחר—
 הדבור עומד בשלש עשרה ובשלש—
 עשרים בכל יסמו שהנשאים הדבור זה—
 רחוק חזק בענן כן הדבור הנשוא בבחיט—

אחותי זה החוק הזה אחד ככל ענינו
ושלש נשים הדבור הסד
הלב והסד והסד ושלש עשרה
הסד החזיות הנשיות והחזיות הל
הנשיות והחזיות הנשיות
ואשר חתן הדבור לשלשם הורא שם
אחיות ואשר יציל צינהם הם שלשה
שמות ואלה הם הכתב המיוחד לבכר
הנשיון והלשון המיוחד למה הנשיון
והבן המיוחד ללב הנשיון וסיון שלשם
שלש רחמי תבות והם ל כל צמד
והסך כלל וסיון ויהיה כך את חברה
כלל וסיון הנשחים כלל חשך חלך
ועד סיון הנשחים בטח אל כל לב
ואל צינה אל השען והנה סדר מודע
הכחל הנציל שניהם ואעפ"כ קוצר

שִׁיקְרוּ אֶלְמָהּ דְּכֹר . חֹכֵם יִחַד שֶׁסֶּחֶד —
 שֶׁלֹּא אֶחָד . כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה קִיָּם לְבָר —
 מִי שֶׁדָּבַר אֶת אֵין מִדְּבַר עַד אֵין יָדַבֵּר לַעֲשֹׂה —
 הוּא עֵתָּה רַבִּיעַ לְמַזְכֵּרִים וְהַתְּחִלָּה שֶׁסֶּחֶד 5
 כֹּסֶם דְּכֹר חֹכֵם שֶׁהַדְּבָר יוֹדֵה עַל הַעֲדָה —
 כִּי תִרְצֶה וְיִשָּׁא וְדָבַר . וְעַדֵּל חֶסֶד תְּכַלֵּי —
 הַקְּבִיל בְּעַם וּבְעֵתָּה זֹלַת שֶׁסֶּחֶד הַעֲבָה וְחֶסֶד
 שִׁינִי עַלֵּי שֶׁתִּנָּח הַיּוֹת זֶה הַדְּבָר שׁוֹנֵה 6
 לְהַשְׁלִים בּוֹ חֶסֶד וּבְחִירָה וְכֹסֶם וְדָבָר וְזֶה נֶסֶךְ בְּחֻמֵּי
 וְזֶה הַדְּבָר יִתְּנָה לְמַתָּה אֵין בְּכֹסֶם בִּזָּה . שֶׁהַדְּבָר —
 אֵלֶּה הַמִּשְׁפָּחִים זֶה עֲכָשׁ לֹא הַכֹּסֶם הַטְּכֵשִׁית הַדְּבָר
 הַמִּשְׁפָּחִית עִם הַהִסְטֹרִיָּה בִּזָּה . וְזֶה תְּכַלֵּי —
 הַקְּבִיל בֵּין הַדְּבָר הַזֶּה וּבֵין הַמִּשְׁפָּחִית וְאֶפְסִי 7
 בִּינֵנוּ וּבֵין הַקְּרִיב לֵּוִי יוֹדֵה שֶׁהוּא הַכֵּן וְהַחֲדָע 8
 שֶׁלֹּא חֹכֵם שֶׁזֶה חֹקֵל וְזֶה מִתָּן . וְעַד שֶׁזֶה —
 קִבְּלָהּ רַבִּיעַ בְּחֻמֵּי בְּחֻמֵּי וְזֶה בֵּל חֻמֵּי מִתָּן 9

1999-2000

היות הדבור החשוב שולח אל כל המה
 דבור אשר אינו מחין דבורו ולא יתפס
 כי אם שם דבור כחו שחמדתו עש תכלת
 הקביל בענין עצמותו וכן עד שש נב
 כן היות הדבור הנחשב שולח דבור לבא
 חסדו באיננועות החסדים והכלים והדור
 יתע צדויות חסדיות לחסד שהיה קדו על פי
 היותו ודעו ודעו החסד העייס ועם כל זה
 ידענו דיוק הקביל שביניהם כן כדעתו צדק
 לבא חסד ידוע בזה לבוסר על דרך משל
 כעז יין הנדדים ואם כן הדבור הבא חסדו
 לבש שכלב חסדה אם יקרא דבור בשם חסד
 אינו דין השגה שלמה על דרך החסד
 חלק פיון עקד פיון כ
 כולל הקביל אשר כן החסידים והחנפאים
 אינו צריך להזכיר כביאור דבר זה חפץ

ההקדמות שקדונו לו בשעת ההשגה
וזו אחרי שהדע של השגה חנוכה
בכלל בין קדוה לכל חנוכה
החוקה חנוכה חנוכה בין החנוכה
אשר ביעדן חנוכה כלל בזה חנוכה
יתעלה אין קסם חנוכה של ירח חנוכה
שכן הקדל אשר בין כל חנוכה חנוכה
ואעפ"כ חנוכה על חנוכה ירח חנוכה
וזו חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
ירח חנוכה וכל חנוכה חנוכה חנוכה
חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
וחנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה
חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה חנוכה

כח שרודן אחר קוק שאינו יכול להשיג
וידע פשיעת נפשו כדלעוד להשיג ונוסח
והטב הנשן ואינו יכול למח מחקורו שכל
הפסד גם כחו הרצון ולא השיג הערדן
וההשגה שינוי השכל האנושי.

גם היא בעלת סחות ידועים אין בה כח והכח
טבעי להשיג זולתם גם הם בעל נבול לב
טבע הנושכל הנלה והעלם והודוניה
אצל הדיונין המדונה הוא בעל הדיונין בעצמו
וגם ויחמו ומכעל כח הדיונין שהיה המדונה
וכן הוודג אצל הדג המדג הוא כעל
הדג בעצמו וגם ויחמו ומכעל כח הדג
שהיה הודג וכן הוושכל אצל השכל
המורגש הושכל הוא בעל השכל בעצמו וגם ויחמו
ומכעל כח השכל שהיה הושכל ואחר
זה ידע שמדרכי הדג תכיר דרכי הדיונין

וחדרכ שנהם תכד דרכ האכל וזכנ שהדנ
 חינו כשלת קלה להצג שנס כשל חינו
 וזכנ שהדנין כנני וכעלי גכ כן כנני
 הנה הוא קל להצג ונע דדני ודנוע
 תוה יד וכד ונע של שג מורנ אן מוסכ
 שהם לבדס וכלות שהו וזניגם עקד תוהיות
 תוהיות כל ודנין אינו מניג שוס ונניאות
 תוה לעולם אכל הוא חמורנע דכז כן
 תוהסרס פעם נוסה למורנ וסומר מניאות
 וזה שהניגו החוסים ופעם נוסה למוסכ
 וסומר מניאות וזה שהניג האכל ופעם
 בודה כלדבר חלבו ואין שוס מניאות לפעלי
 ואעפ שחוסכ שכלות שהניג
 תוה לבדו תוה ואין תוה וולע וזו ההנה
 תוה תוה השלשית תוה חטעה חטכט
 השנה תוה ענכאת ומכחיסה תניד ותוה תוה

ובהצטל השנה החדשה הנזכרת השקדית
ובהחיות זכרה מלב המדבשים והמכילים
כולם המות לבם ומחה יי' להם דיועה מעל
כל כנס וחדרת שמו יסיר כי יי' דבר כלומר
קוד השכל עלה אחר העליון ומסכן וחילק
על וחסוכ ותרחת בשלך כי מעלת המדבשים החדשה
ויתרונם זה על זה הרבה וחזק אחד כפי ש
כל איש ואיש וכפי חזק דרכו אחר השכל לפי
דרכו שחזר שהוקדדו ומונע השכל כל אחד
ואחד נשמה יתרה וחדה וחיי והקטן הקדול
אויב בעצמות ונסלם במעלה כי מעלה
הדודים הנבונים גדולה ומעלת הדודים
החזקה ומעלת הנביאים החדברים והמחברים
גדולה ומעלת הנביאים המועצנים כמורה
והנאליים מעלה ודבם והמזעם חלק אדם
טבע כי לאמת שהם שלם מעלה מכולם

חלק קיון ה' עטן ה' קיון ה' .
כולל עור קרח האפע המביח לרוב ולחם .
שם אפע הוא אפ מוקסב .
בלאן לחורו על רבי עטן נבד . יחס על
רבי עטן יקוד ותיקודות לחורו כי אפע
יוחס ייקון . וענינו הוא בעטן וי אלו
תקפת מעלה בעטנו . או בעטנו כלם
בקצו . וקוח אפ דיונה לשם שיצות נב כן .
יוספ שהנדיב כדיות לו חותן נוסף על צרכו .
יכריח רבים להשפיע בידם . וכבר יתראו
באפע קצוות ראשונות שתיים אחת סתכלת
ראשונה ואחת סתכלת אחרונה כעדה . ולהם
חומצניים רבים ביניהם ויתרחקים וזה
הנר ויתקיימים אל שבעדו . וכן ויתקיימים לזה
ויתרחקים ומה שהיא כעדי . והמשל בזה
חולק והענ האחרון שכל וילכויתו . כי חולק

כתבתי העשר והעבד שהיה העבד האחרון

היה כתבתי העשרות והחלק נאסע שש

לעשר אים והאיש לאיש והאיש לאיש

הגיע השפע הטוב לדי ארון העבד והאחרון

יגיע לעבד שיכר עבדו ויון העבד לא יעבדו

אם שפע לזולתו שחן לו לא צרכו ההכרחי

לחיות בו ולפי זה המציאות המצויה במשך

העשר קרה לכל עמנו והאם עד האדם

והשפע המושכל נאסע השפע האדם

כל בשכלו אשר קבל הכח מן העשר שהיה

פניו הנכבדים והשפע המושגם התחל מן

הגלגל היוקרה כל ונאסע בשמימיים בגלגל

היה ובארציים באדם ועל זה היה העולם

נחלק לג' חלקים למושכל כל נפרד ולמושכל

כל נפרד לעולם ולמושכל אמצעי ביניהם

קצת נפרד וקצת כל נפרד ויוסף שכל

וְהַיְשָׁרִים הַשְׂפִּיעַ אֶת טַבְעוֹ נִזְחַ שִׁשְׁפִּיעֵהוּ
 עַל הַמִּשְׁכָּע לְקַדְּמוֹ כְּאִין מִוִּנֵּעַ בֵּין הַמִּשְׁפָּע
 וּבֵין הַיִּזְקָל כְּדִמְיוֹת הָאֵל כְּעֶנְתָּהּ שִׁכְרִיחֵהוּ
 בְּהִדְבָּקוֹ בּוֹ לְקַבֵּל כֹּחוֹ עַד שֶׁיִּשְׁכַּח אֵל כְּמוֹתוֹ
 נִזְחַ טַבְעוֹ הַשְׂפִּיעַ הַזֶּה שִׁשְׁפִּיעַ
 שָׁלַל עַל נֶמֶס הַנִּכְיָא שֶׁהֵיחַ הַסֵּחַ הַדְּבִי בְּהִדְבָּקוֹ
 בּוֹ וְהַדְּבִי שִׁשְׁפִּיעַ עַל הַדְּמִיוֹת וְהַדְּמִיוֹת שִׁסְפִּיעַ
 עַל הַדְּבִי הַדְּמִיוֹת וְעַל כָּל מִקְוִינֹתָיו וְהַשְׂפִּיעַ
 הַהוּא בְּהִדְבָּקוֹ יִכְרִיחַ וְיִקְבְּלוֹ כְּאֵלָּה יִמְנִיעֵם
 וְיִמְנִיעֵם לְקַבֵּל יִמְנִיעֵם וְיִמְנִיעֵם שֶׁהַכְּרִיחַם לְקַבֵּל
 יִכְרִיחַם לְקַבֵּל אֵל אֵין לֹאם וְיִמְנִיעֵם עַד הַבַּעַ
 חִסְנוֹ עַד קוֹץ סוֹכָן הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ בְּשִׁפְעֵי
 שֶׁהָאֵל שִׁסְפִּיעַ מִמֶּנּוּ עַל כָּל הַמִּשְׁפָּעִים עַד
 הַבַּעַח מִמֶּנּוּ הַמֶּלֶךְ הַקָּטָן הַהוּא אֵל הַעֲבָד שֶׁהָאֵל
 הַהוּא יִשְׁפִּיעַ וְיִמְנִיעַ הַמֶּלֶךְ אֵלָּה שֶׁהַמִּשְׁפָּעִים
 יִסְכְּרוּ וְיִמְנִיעֵם בְּהִדְבָּקוֹת הַמִּשְׁפָּעִים וְיִתְעַלֵּי בְּעִלְיָתָם

ויוכפף היות האדם ויודע כי מנחות הרבה יתחייב
שירחיק השפע בשכלו והרחקות ההון יקרא בשם
הטובה שכלת נחשבת וידלג השפע עוד לדתיין
ויתחייב שהדתיין יגיעוהו שבעה להשיג
וירחיק וזה שירחיק בדעות ציונות מדוונת דורש
משוער ויקרא הסה הקורא ח"ט או חלפך או כינור
בס' ויחפף שערך להמקן שהממשל במורגש
יועד חזון להסוד עליו והממשל סודות
המסותק עם המושלל הוצרכו הסמכים
להעיד שהנחות כל מורגשות . וזה יהיה
הדבר המושלל באמת חשלה מכל ממשל
אז אפשר לחזות דבר בלתי שרעף לבי טבע כל
אדם . כי אלוהי השגות דומות בעניניהם
לעין החזק והמודה . כי ההרגש חזק לדתיין
והדתיין חזק לשל . וכבר יעמוד הדבר הנשפע
למורגש בקצת שרש . ולפי דברי השפע יכיר

השכל את הוודע הקיור לדב ולחם לפי
 הזמן ולפי החקוק ולפי הדור ולפי העבירה
 החתענן בהשגת צורת העבירה

הנה כמד כי ימות לחם לק מה שהכריחם השפע
 הנסד הנסד לדב בו ולסתנו בקשר כפי כח וכפי
 ויעוט שכל ורוב חונני מהשגת השכל וכללת כל
 העצבים כי חלקים גדולים ועלה וספר חלקים
 הקטנים לה ועלה וספר עשירים לה וקיוונו
 בחיות לה וסיון כל שלשים חזר ועד
 חלקים גדולים עליו לבדוק עדים וספר מעד
 על וודע שהיא חצי שנה וזה סיון שלש
 הדרכים יחד

אברהם וזרעו כל חסעם עקד שר השדק היה יהיה יחיה
 אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם
 אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם